

संख्या:

येशु: २०३० तमे वर्षे पुनः आगमिष्यति इति निश्चयेन कथं ज्ञातव्यम्

सी. लुक हम्फ्रीज

«इतिहासस्य अध्यापनं तस्य भवितुं पूर्व» इत्यस्य सहचरः खण्डः

२०२६ तमे वर्षे

विषयसूची

एतत् पुस्तकं कथं पठितव्यम्	3
एकस्मिन् पृष्ठे उत्तरम्	4
प्रथमः भागः — भूमिनियमाः	५
अध्यायः १ — गणनानियमाः	५
अध्यायः २ — कः पञ्चाङ्गः, किमर्थं च	८
अध्यायः ३ — प्रमाणरूपेण किं गण्यते	११
द्वितीयः भागः — वाक्यद्वयम्	१५
अध्यायः ४ — इजकिएल ४: द्वौ कारागारौ, द्वौ वाक्यौ	१५
अध्यायः ५ — लेवीय २६: सप्तगुणित	१८
अध्यायः ६ — इजरायलस्य घड़ी	२६
अध्यायः ७ — यहूदाघटिका	२९
तृतीयः भागः — सप्ततिः सप्ताहाः	३५
अध्यायः ८ — दानियलस्य सप्ततिसप्ताहाः	३५
चतुर्थः भागः — अभिसरणम्	४७
अध्यायः ९ — चत्वारि घडिकाः, एकवर्षम्	४७
अध्यायः १० — फसहः २०३०: समाप्ति तिथिः	५२
पंचमः भागः — वर्षात् दिवसपर्यन्तं	५५
अध्यायः ११ — पञ्चमासाः	५५
अध्यायः १२ — १२९० · १२६० · १२५० · १३३५	५९
अध्यायः १३ — उत्सवक्रमः	६३
अध्यायः १४ — यत्र द्वौ पञ्चाङ्गौ सहमतौ स्तः	६६
षष्ठः भागः — प्रतिद्वन्द्वी	६९
अध्यायः १५ — प्रबलतमाः आक्षेपाः	६९
परिशिष्टानि	७५
परिशिष्ट क — मास्टर समयरेखा	७५
परिशिष्ट ख — प्रत्येकं गणना, पुनरुत्पादनीय	७८
परिशिष्ट ग — दिवसः गण्यते	७९
परिशिष्ट घ — भोजपञ्चाङ्ग २०२५-२०३०, द्वयोः गणना	८०
परिशिष्ट ई — कालक्रम टिप्पणियाँ	८१

कथं पठितव्यम्

मा विश्वासं कुरु।

तत् न विनयः। इति विधिः । एतत् पुस्तकं विशिष्टवर्षस्य विषये विशिष्टं दावान् करोति, तथा च एतादृशं दावं कर्तुं एकमात्रः प्रामाणिकः उपायः अस्ति यत् तस्य परीक्षणार्थं साधनानि भवतः हस्ते दत्त्वा ततः भवतः मार्गात् बहिः गन्तुम्।

अतः अत्र मया कृतं । अस्मिन् पुस्तके प्रत्येकं संख्यां आद्यतः एव पुनः गणिता अस्ति । मम पूर्वपुस्तकात् प्रतिलिपितः न। न गृहीतः आचार्येभ्यः विश्वासः यस्मात् अहं तत् शिक्षितवान्।

पुनः गणना कृता, कच्चा निवेशात्, एकस्मिन् स्प्रेडशीट् मध्ये यत् स्वयमेव पुनः गणयति तथा च मां कथयति यत् कदा किमपि योगं स्थगितम् अस्ति । तत् स्प्रेडशीट् मम निर्माणकाले मम स्वस्य दोषद्वयं गृहीतवान् । मया उभौ दोषौ अभिलेखे, अध्याये ३, यतः भवद्भिः ज्ञातव्यं यत् यदा तस्य लेखकः स्वस्य गणितेन सम्यक् कर्तुं इच्छति तदा पुस्तकं कीदृशं भवति।

अत्र प्रतिदानं त्वां याचयामि । अन्यत् किमपि पठितुं पूर्वं प्रथमत्रयम् अध्यायं पठतु।

अहं जानामि यत् कोऽपि भविष्यद्वाणीपुस्तकं तथैव न पठति। भवन्तः तिथयः इच्छन्ति। तिथयः अध्यायः ६ सन्ति, अहं च न जानामि इति अभिनयं न करिष्यामि यत् भवन्तः अग्रे प्लवन्ति इति। परन्तु प्रथमत्रयम् अध्यायाः सन्ति यत्र अहं भवद्भ्यः सम्यक् वदामि यत् अहं कथं गणयामि, सम्यक् कस्य पञ्चाङ्गस्य उपयोगं करोमि किमर्थं च, अस्मिन् पुस्तके प्रमाणरूपेण किं किं न गणयते इति सम्यक्। यदि प्रथमं निष्कर्षं पश्चात् विधिं च वदामि तर्हि निष्कर्षानुरूपं विधिं मया उद्धृतम् इति शङ्कनं न्याय्यं स्यात् । अतः विधिः प्रथमं आगच्छति, ततः पूर्वं भवन्तः ज्ञातुं शक्नुवन्ति यत् सा कुत्र गच्छति।

स एव गणितस्य संख्याशास्त्रस्य च भेदः । गणितं गणनायाः पूर्वं स्वनियमान् वदति । संख्याशास्त्रं एकं नियमं प्राप्नोति यत् तया इष्टा संख्या उत्पादयति।

स्वरस्य टिप्पणी, यतः भविष्यद्वाणीपुस्तकानां प्रतिष्ठा अस्ति। यदि शक्नोमि तर्हि अहं भवन्तं उद्घोषयिष्यामि स्म। अहं भवन्तं वक्ष्यामि यत् भवता इदानीं कार्यं कर्तव्यम्। अहं विक्रय-विधिरूपेण तात्कालिकतां न करोमि; भगवतः पञ्चाङ्गं वदामि, तदनुसारं कार्यं कर्तुं च चेतयामि। अहं यत् मया प्राप्तं तत् विन्यस्यामि यथा अहं बुद्धिमूल्यांकनं विन्यस्तुं प्रशिक्षितः आसम्; स्रोताः, आत्मविश्वासस्तराः। यत् त्वं तेन करोषि तत् भवतः ईश्वरस्य च मध्ये अस्ति। सर्वदा एव आसीत् । अहं भवतः शाश्वतसम्बोधनस्य उत्तरदायी नास्मि, भवतः एव। अहं प्रार्थयामि यत् वयं स्वर्गे एकत्र स्मः, परन्तु यदि न तर्हि भवन्तः मां प्रत्येकं 1000 वर्षेषु FOREVER चिन्तयिष्यन्ति तथा च रोदिष्यन्ति यत् भवन्तः मां न श्रुतवन्तः।

एकं अपि वस्तु, ततः वयं आरभेमः।

अस्मिन् पुस्तके विकीर्णानि स्थानानि भवन्तः प्राप्नुवन्ति यत्र जनाः मम तर्कं दुर्बलं मन्यन्ते । ते पादटिप्पणीषु न दफनाः भवन्ति; ते मुख्यग्रन्थे, यस्मिन् बिन्दौ ते महत्त्वपूर्णाः सन्ति। अस्मिन् शृङ्खले दुर्बलाः कडिः नास्ति, परन्तु भवन्तः केचन अन्वेषु गच्छन्ति ये भवन्तः मन्यन्ते । त्वं मूर्खः नासि; त्वं केवलं अद्यापि न अवगच्छसि ।

सी. ल्यूक हम्फ्रीज info@purelife2030.com

एकस्मिन् पृष्ठे उत्तरम्

कार्यात् पूर्वं गन्तव्यम् । अतः भवन्तः जानन्ति यत् एतत् कुत्र गच्छति तथा च मां तत्र आगतं द्रष्टुं शक्नुवन्ति।

इजकिएल ४ मध्ये द्वौ कारावासदण्डौ अभिलेखितः अस्ति। परमेश्वरः भविष्यद्वादिनं वदति यत् सः ३९० दिवसान् यावत् वामभागे, ४० दिवसान् यावत् दक्षिणभागे च शयनं करोतु — प्रत्येकं वर्षस्य कृते एकं दिवसं — इस्राएलस्य गृहस्य यहूदा-वंशस्य च अधर्मं वहन्। राष्ट्रद्वयं पृथक् वाक्यद्वयं पृथक् घटिकाद्वयम्।

लेवीय २६ मध्ये वर्धननियमः उक्तः अस्ति । एकस्मिन् अध्याये चतुर्वारं परमेश्वरः वदति यत् यदि दण्डः पश्चात्तापं न जनयति तर्हि सः “सप्तगुणाधिकं” दण्डं दास्यति। चत्वारि चेतावनीनि, चत्वारि गुणनानि।

न च गृहद्वयं पश्चात्तापं कृतवान् । अतः उभयोः घण्टायोः गुणनम् अभवत् ।

इजरायलस्य घड़ी। ३९० वर्षाणि ७०१ ईपू तमे वर्षे यरुशलेमनगरस्य असफलस्य अश्वरस्य घेरणात् आरभ्य ३११ ईपू वर्षे समाप्ताः । न पश्चात्तापः। सप्तभिः गुणितः : ३९० × ७ = २७३० वर्षाणि, मूलप्रारम्भात् पुनः चालयन्तु ।

$$७०१ \text{ ई.पू.} + २७३० \text{ वर्ष} = २०३० \text{ ई.}$$

यहूदायाः घड़ी। ४० वर्षाणि ई. ३० तमे वर्षे क्रूसे स्थापनात् आरभ्य ७० तमे वर्षे यरुशलेमस्य घेरणपर्यन्तं प्रचलन्ति। पश्चात्तापः नास्ति। सप्तगुणितम् : २८० वर्षाणि, ई. ३५० तमे वर्षे समाप्ताः अद्यापि पश्चात्तापः नास्ति। पुनः सप्तगुणितं — चत्वारिंशत् द्विगुणं सप्तगुणितं, ४० × ७२ = १९६० वर्षाणि ।

$$\text{ई. } 70 + 1960 \text{ वर्ष} = 2030 \text{ ई}$$

तस्मिन् एव वर्षे द्वौ अपि घण्टाः अवतरन्ति । द्वे सहस्रवर्षे — चत्वारिंशत् जुबली — ई. ३० तमस्य वर्षस्य क्रूसे स्थापनात् २०३० तमे वर्षे भूमिं प्राप्नोति तथा च अशीतिवर्षस्य पीढी, स्तोत्रं ९० एकस्य बलवन्तस्य जीवनस्य कृते ददाति, यस्य कालः २३ जनवरी १९५० दिनाङ्के जेरुसलेमस्य राजधानीरूपेण नेसेट्-घोषणात् गणितः, सः २०३० तमे वर्षे अवतरति । ९ अध्याये एते चत्वारः कियत् दूरं यथार्थतया स्वतन्त्राः इति लेखापरीक्षणं करोति परस्परं, उत्तरं च मया एकदा मया उक्तात् न्यूनम् ।

फसह-पर्वणि वाक्यानां अवधिः समाप्तः भवति । यहूदा-घटिका ७० तमे वर्षे फसह-पर्वणि आरब्धा, यदा तीतुसः यरुशलेम-नगरस्य भित्तिषु निमीलितः अभवत् । फसहतः फसहपर्यन्तं, १९६० वर्षाणि, अस्मान् २०३० तमस्य वर्षस्य फसहस्य ऋतुम् आनयति।घटिका वर्षं निर्धारयति; तस्मिन् ऋतौ दिवसस्य निर्धारणं अपरं पदं गृह्णाति, यत् १० अध्याये कृतम्, यत् २१ निसान दिनाङ्के अवतरति — अखमीरी रोटिकायाः अन्तिमदिने, २४ एप्रिल २०३०

ततः पञ्च मासाः। प्रकाशितवाक्यम् ९:५ पञ्चमासानां अवधिं ददाति यस्मिन् मनुष्याः पीडिताः भवन्ति, मृताः च न भवन्ति — पश्चात्तापं प्रति प्रेरिताः, न तु नष्टाः। २०३० तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २४ दिनाङ्कात् २०३० तमस्य वर्षस्य सेप्टेम्बर्-मासस्य २७ दिनाङ्कपर्यन्तं समावेशीगणनायां १५७ दिवसाः सन्ति — पञ्च पञ्चाङ्गमासाः त्रयः दिवसाः च । ११ अध्यायः तान् दिनत्रयान् गोलीकरणं न कृत्वा वर्णयति ।

यत् योम तेरुआः अस्ति। तुरहीपर्वः । क्रमे अग्रिमः उत्सवः येशुना अद्यापि न पूर्णः — सः प्रथमागमनसमये चत्वारि वसन्तभोजनानि यथानिर्धारितरूपेण पूर्णं कृतवान्, त्रीणि च पतनभोजनानि अवशिष्टानि सन्ति।

अस्मिन् ग्रन्थे अन्यत् सर्वं ते सप्त अनुच्छेदाः सत्याः इति दर्शयितुं कार्यम् अस्ति ।

भागः — भूमिनियमाः

कुत्र गच्छति इति ज्ञातुं पूर्वं विधिं स्थापयित्वा।

अध्यायः १ — गणनानियमाः

अस्य पुस्तकस्य एकः संस्करणः अस्ति यः अस्य अध्यायस्य लङ्घनं करोति । इदं दुष्टतरं पुस्तकम् अस्ति।

प्रायः प्रत्येकं तर्कः भविष्यद्वाणीतिथिविषये यः मया कदापि पतनं दृष्टः, सः अत्र पतितः — न तु धर्मशास्त्रस्य विषये, न इतिहासस्य विषये, अपितु कस्यचित् शान्ततया परिवर्तनस्य विषये यत् ते कथं अर्धमार्गेण गणयन्ति स्म अतः किमपि गणयितुं पूर्वं अहं भवद्भ्यः चत्वारि नियमाः वदामि येन अहं गणयामि। ते अस्मिन् पुस्तके प्रत्येकं गणनायां अपवादं विना प्रवर्तन्ते। एकं भङ्गं यदि गृह्णासि तर्हि मया त्रुटिः कृता तव वक्तव्यः ।

नियमः १ — गणनाः द्वयोः अन्त्यबिन्दुयोः समावेशकाः सन्ति

यदा शास्त्रं वदति यत् अवधिः १२६० दिवसाः इति तदा अहं प्रथमदिनं स्वयं आरम्भदिवसः इति गृह्णामि, १२६० दिवसं च अन्तिमदिवसः इति गृह्णामि। उभयान्तं गण्यते ।

एतत् न सुविधा अस्ति। हिब्रूभाषा कथं समयं गणयति इति, स्वच्छतमं प्रदर्शनं च खतना।

लेवीय १२:३ अष्टमे दिने बालकस्य खतना करणीयम् इति आज्ञापयति। रविवासरे जातः बालकस्य पररविवासरे खतना भवति । व्यतीतकालं गणयन्तु तत् सप्तदिनानि च। शास्त्रं अष्टमं कथयति। जन्मदिवसः प्रथमः दिवसः — आरम्भतिथिः गण्यते ।

एस्थरः अपि तथैव करोति, अच्युतम् अपि करोति। सा मोर्देकै त्रीणि दिनानि, रात्रौ दिवसं च उपवासं कर्तुं वदति (एस्थर ४:१६), ततः ग्रन्थः वदति यत् सा “तृतीयदिने” (एस्थर ५:१) राज्ञः समीपं गता — त्रिदिवसीयस्य उपवासस्य तृतीयदिने, न तु ततः परदिने। सप्ताहोत्सवः च प्रथमफलात् पञ्चाशत् दिवसान् गण्यते प्रथमफलमेव गण्यते, अतः एव पेन्टेकोस्ट् यत्र अवतरति तत्र अवतरति।

अतः समावेशी, उभयम् अन्तम्, प्रत्येकं समये।

यदा भवान् timeanddate.com इत्यत्र मम दिवसस्य गणनां पश्यति — आशासे च भवान् करोति, यतः तदर्थं एव अस्ति — तदा “गणने अन्त्यतिथिं समावेशयतु” इति चिह्नितं पेटीम् टिक् कुर्वन्तु । प्रत्येकं गणना। प्रत्येकं समये। अटिकं त्यजन्तु तर्हि भवन्तः मम एकदिनं न्यूनं उत्तरं प्राप्नुयुः, मया त्रुटिः कृता इति मन्यन्ते।

अयं नियमः अपि अस्ति यत्र मया प्रस्तावने उक्तयोः त्रुटियोः एकं त्रुटिः कृता । अहं स्वयमेव तत् प्राप्नोमि, अहं च तत् मुद्रयामि यतोहि अस्मिन् पुस्तके यः मानकः अस्ति सः प्रथमं मम विषये प्रवर्तते।

मम प्रथमे पुस्तके *Teaching History Before It Happens* , अहं तस्मात् जालपुटात् द्वौ स्क्रीनशॉट् प्रमाणरूपेण मुद्रितवान्। तेषु एकः, १२९० दिवसगणनां दर्शयन्, पेटी अटिक्ड् अस्ति . अन्यः, १२६० दिवसगणनां दर्शयन्, तस्य टिकं कृतवान् अस्ति . चतुःपृष्ठान्तरं द्वौ भिन्नौ नियमौ, सटीकतायां विवादं कुर्वन्तौ पुस्तके।

उभयत्र स्क्रीनशॉट् यस्मिन् तिथौ लंगरितम् अस्ति तस्य सम्यक् उत्तरं उत्पादयति। निष्कर्षः कदापि संकटे नासीत् । विधिः आसीत् — यत् पुस्तकं द्विधा गणयति तस्य गणनानियमः सर्वथा नास्ति ।

एतत् पुस्तकं एकेन प्रकारेण गणयति।

नियमः २ — सूर्यास्तसमये एकः दिवसः आरभ्यते, दिवसप्रकाशतिथिः च मया उपयुज्यते

अस्य मम एकदिनस्य व्ययः भवति अतः तस्मिन् ध्यानं ददातु।

हिब्रू-दिवसः सूर्यास्तात् सूर्यास्तपर्यन्तं प्रचलति । उत्पत्तिः प्रथमे अध्याये प्रतिमानं स्थापयति यत् “सन्ध्या अभवत् प्रातःकाले च एकस्मिन् दिने।” प्रथमं सायं। अत एव भवन्तः कदापि द्रक्ष्यन्ति प्रत्येकस्मिन् पञ्चाङ्गे प्रत्येकं यहूदीभोज्यम् अस्माकं तिथौ द्वौ विस्तृतौ इति लिखितम् अस्ति — “27 मार्चतः सायं 28 मार्चपर्यन्तं सायं यावत्” इति ।

तत् एकं अस्पष्टतां जनयति यत् यदा भवन्तः विशिष्टदिनस्य गणनां कुर्वन्ति तदा अत्यन्तं महत्त्वपूर्णं भवति, प्रायः कोऽपि तत् सम्बोधयति न । यदि २७ दिनाङ्के सायंकालात् २८ दिनाङ्के सायं यावत् प्रचलति भोजस्य कालः आरभ्यते तर्हि कः प्रथमदिनम् ?

अहं दिवसप्रकाशतिथिं उपयुज्जामि। २८ तमः ।

दिवाप्रकाशभागः सः दिवसस्य भागः अस्ति यस्मिन् मनुष्यः जागरितः जीवति, तस्मिन् कार्यं करोति, “यस्मिन् दिने अभवत्” इति वर्णयिष्यति । यदा शास्त्रं कस्यापि घटनायाः तिथिं निर्धारयति तदा तत् तस्य दिवसस्य तिथिं निर्धारयति यस्य घटना दृश्यते स्म । तथा च व्यवस्थायां अन्यैः प्रत्येकैः गणनाभिः सह सामञ्जस्यं कुर्वती गणनां उत्पादयति। विकल्पः न करोति।

अत एव, अस्मिन् पुस्तके सम्पूर्णे, पुनर्जन्मस्य ओटोमन-साम्राज्यस्य पोप-लियो इत्यस्य समर्थनस्य वर्णनं कृतम् अस्ति यत् सूर्यास्ततः २८ मार्च २०२७ पर्यन्तं खिडक्यां भवति — परन्तु १२९० दिवसीयगणना २८ मार्च २०२७ दिनाङ्के आरभ्यते

सर्वत्र एकेन निष्क्रियस्य च कालरेखायाः भेदः ।

नियमः ३ — वर्षशून्यं नास्ति

१ ईपू वर्षस्य सद्यः अनुवर्तते क्रि. षष्ठशताब्द्यां रोमनसङ्ख्यासु कार्यं कुर्वन्तः भिक्षुणा अस्य सम्मेलनस्य परिकल्पना कृता, रोमनसङ्ख्यासु शून्यं नास्ति ।

व्यावहारिकः परिणामः अस्ति यत् बीसी/एडी सीमां पारं भोला घटनं एकवर्षेण, सर्वदा, तथा च सम्यक् तस्मिन् दिशि यत् तिथिनिर्धारकस्य संख्याः तेभ्यः अपेक्षया उत्तमाः दृश्यन्ते, तस्मिन् दिशि गलत् भवति।

अहं हस्तेन एतत् अधिकारं प्राप्तुं अवलम्बितुं नकारयामि। अस्मिन् पुस्तके प्रत्येकं वर्षकालगणना खगोलशास्त्रज्ञाः खगोलीयवर्षसङ्ख्याकरणं इति कथयन्ति, यत्र १ ईपू वर्ष ०, २ ईपू वर्ष -१ इत्यादि लिख्यते तस्मिन् तन्त्रे ७०१ ईपू वर्षः -७०० । योजनं तदा साधारणं गणितम् : १.

$$-७०० + २७३० = २०३०$$

तथा च खगोलीयसङ्ख्याकरणे २०३० तमः वर्षः ई. २०३० अस्ति, यतः सकारात्मकवर्षेभ्यः द्वयोः तन्त्रयोः सहमतिः भवति । रूपान्तरणं यात्रिकं भवति, अस्य पुस्तकस्य सह गच्छन्तं जालपुटे सूत्रेण क्रियते , तथा च केवलं प्रेक्षितस्य अपेक्षया संरचनात्मकरूपेण असम्भवः भवति

यदि रोचते तर्हि दीर्घमार्गं पश्यन्तु। ७०१ ईपूतः १ ईपू यावत् ७०० वर्षाणि सन्ति । १ ईपूतः ई.पू.पर्यन्तं १ एकवर्षं अधिकं भवति, येन ७०१.तत् २७३० - ७०१ = २०२९ वर्षाणि त्यजन्ति, क्रि. केवलं अधिकं समयः भवति तथा च फम्बलः सुकरः भवति।

नियमः ४ — संवत्सरः संवत्सरः, दिवसः च दिवसः, यावत् पाठः अन्यथा न वदति

भविष्यद्वाणीगणितस्य दुर्ख्यातिः अस्ति, तथा च तत् अर्जितम्। प्रतिष्ठा तेभ्यः शिक्षकेभ्यः आगच्छति ये यदा कदापि परिवर्तनं साहाय्यं करोति तदा एककानां मध्ये स्वतन्त्रतया परिवर्तनं कुर्वन्ति — अत्र एकः दिवसः वर्षं भवति, तत्र वर्षं ३६० दिवसाः भवति, “समयः” यत्किमपि भवितुम् अर्हति तत् भवति — यावत् अन्यां संख्यां प्राप्तुं कोऽपि संख्या न कर्तुं शक्यते

अहं सम्यक् एकं रूपान्तरणं उपयुञ्जामि, अहं च तस्य उपयोगं करोमि यतोहि अहं पठन् पाठः स्पष्टतया तत् करोति, तत् करोति इति च वदति ।

इजकिएल ४:६ मध्ये परमेश्वरः चत्वारिंशत् दिवसानां विषये वदति यत्, “मया भवद्भ्यः चत्वारिंशत् दिवसान्, प्रत्येकं वर्षस्य कृते एकं दिवसं नियुक्तम्।” तत् न मम अनुमानम्। स एव निर्देशः, खण्डे दत्तः, कथं तत् खण्डं पठितव्यम् इति। अतः ३९० दिवसाः ३९० वर्षाणि भवन्ति, ४० दिवसाः च ४० वर्षाणि भवन्ति, श्लोकस्यैव अधिकारेण।

अन्यत्र सर्वत्र दिवसः दिवसः एव । प्रकाशितवाक्य ११:३ मध्ये १२६० दिवसाः १२६० अक्षरशः दिवसाः सन्ति । दानियल १२ मध्ये १२९०, १३३५ च अक्षरशः दिवसाः सन्ति । अहं तान् वर्षेषु न परिवर्तयामि, एतेन च अहं सम्पूर्णं व्याख्याविद्यालयेन सह विवादं करोमि — इतिहासकाराः, ये १२६० वर्षाणि १२६० वर्षाणि इति पठन्ति, समग्रं क्लेशं च मध्ययुगीनभूतकाले स्थापयन्ति ते भ्रष्टाः सन्ति। अहम् अत्र तान् नामकरोमि अतः भवन्तः जानन्ति यत् अहं तेषां अज्ञानेन मम पठने न आगतः।

अहम् अपि ३६० दिवसीयं “भविष्यद्वाणीवर्षम्” न उपयुञ्जामि । भवन्तः एतत् विचारं निरन्तरं मिलिष्यन्ति। १२६० दिवसाः ४२ मासैः विभक्ताः ३० दिवसीयमासाः ददति इति अवलोक्य आगच्छति, ततः जनाः ३६० दिवसीयं वर्षं निर्माय तेन सह बृहत्-स्पैन्-रूपान्तरणं आरभन्ते तस्य अधः अवलोकनं वास्तविकम् अस्ति : ३० दिवसानां ४२ मासाः १२६०, तत् च पाठे अभिप्रायात्मकम् । बहिर्प्रक्षेपः यत्र भग्नः भवति।

परन्तु यदा भवन्तः तस्य विस्तारं कुर्वन्ति तदा किं भवति इति पश्यन्तु। ३६० दिवसानां २७३० “भविष्यद्वाणीवर्षाणि” सौरवर्षेषु परिवर्तयन्तु तर्हि भवन्तः व्याप्तेः मध्ये प्रायः ३९ वर्षाणि हानिम् अनुभवन्ति — ३६० दिवसानां २७३० वर्षाणि ९८२८०० दिवसाः सन्ति, यत् केवलं २६९१ सौरवर्षाणि सन्ति तत् ७०१ ईपूतः चालयन्तु तथा च भवन्तः १९९१ तमे वर्षे अवतरन्ति, न तु २०३० तमे वर्षे यदि अहं एतादृशं सङ्ख्यां इच्छामि यत् तत् उपयुक्तं भवति तर्हि ३६० दिवसीयं वर्षं प्रथमं साधनं यत् अहं प्राप्नुयाम्, तथा च एतत् मां यत्र गन्तुं इच्छामि तस्य समीपे कुत्रापि न नयति। अतः अहं तस्य उपयोगं न करोमि। ३९० ४० च साधारणवर्षाणि, १२६० १२९० च साधारणदिनानि, अस्मिन् पुस्तके एकमात्रं एककरूपान्तरणं यत् इजकिएल ४:६ मम हस्ते ददाति।

चत्वारः नियमाः, एकत्र

1. समावेशी — प्रथमदिनम् आरम्भतिथिः अस्ति; उभयान्तं गण्यते।
2. दिवसप्रकाशतिथिः — हिब्रूदिवसः सूर्यास्तसमये आरभ्यते; अहं दिवसप्रकाशभागात् गणयामि।
3. न वर्षशून्यम् — खगोलीयसङ्ख्याकरणे गणिताः वर्षविस्ताराः, अन्ते पुनः परिवर्तिताः ।
4. केवलं एकः परिवर्तनः — दिवसाः वर्षाणि भवन्ति केवलं यत्र इजकिएल ४:६ तत् निर्देशयति। न ३६० दिवसीयं वर्षम्।

अस्मिन् ग्रन्थे प्रत्येकं गणना चतुर्णां अपि आज्ञापालनं करोति। सहितं जालपुटं तान् लाइवसूत्रेषु प्रवर्तयति, यदि कश्चन धारनं त्यजति तर्हि तत् भवन्तं वक्ष्यति ।

अधुना किमपि गणयितुं पूर्वं कठिनतरः प्रश्नः अस्ति। कः पञ्चाङ्गः ?

अध्यायः २ — कः पञ्चाङ्गः, किमर्थं च

अस्मिन् पुस्तके एषः एव दुर्बलतमः कडिः, अहं च परिशिष्टे न तु द्वितीये अध्याये स्थापयामि।

मम उत्तरं वक्तुं पूर्वं समस्यां वदामि।

अस्मिन् पुस्तके यत्किमपि तिथिं हिब्रू-उत्सवे पतति तत् कस्मिन् दिने तत् पर्वं पतति इति ज्ञातुं निर्भरं भवति । २०३० तमस्य वर्षस्य पतनभोजानां कृते — समग्रस्य तर्कस्य गन्तव्यस्थानम् — एतत् महत्त्वं नास्ति, अस्य अध्यायस्य अन्ते च किमर्थमिति दर्शयिष्यामि, पुस्तके च एषा सर्वोत्तमा वार्ता अस्ति परन्तु एकस्याः तिथ्याः कृते तस्य महत्त्वम् अतीव अस्ति।

सा तिथिः २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य २७-२८ दिनाङ्कः अस्ति ।

हिब्रू-पञ्चाङ्गस्य निर्माणस्य द्वौ उपायौ

हिब्रू-पञ्चाङ्गः लुनिसोलर अस्ति । मासाः चन्द्रस्य अनुसरणं कुर्वन्ति; वर्षाणि सूर्यस्य अनुसरणं कुर्वन्ति, अथवा फलानां फलानि ऋतुभ्यः बहिः गच्छन्ति। द्वादश चन्द्रमासाः प्रायः ३५४ दिवसान् यावत् चलन्ति, एकादश सौरवर्षात् न्यूनाः, अतः मोटेन प्रत्येकं तृतीयवर्षे अतिरिक्तं मासं सम्मिलितं कर्तव्यं भवति अथवा फसहः शिशिरे स्खलति

प्रश्नः अस्ति यत् भवन्तः कस्मिन् अधिकारे तत् निवेशयन्ति ?

अवलोकनात्मकं उत्तरं — यत् सम्पूर्णे बाइबिलकालस्य माध्यमेन तदनन्तरं च शताब्दपर्यन्तं प्रयुक्तम् — प्रथमः मासः एव यस्य अमावस्या वसन्तविषुवस्य समीपे पतति, यस्य पुष्टिः इजरायले यवसस्यस्य स्थितिः अस्ति व्यवस्था १६:१ इस्राएलं “अबीबमासस्य पालनम्” कर्तुं आज्ञापयति — अबीबः च मासस्य नाम नास्ति, यवस्य वर्णनम् अस्ति। कर्णे धान्यं हरितं पक्वं च इत्यर्थः । क्षेत्रं दृष्ट्वा मासस्य परिचयः भवति । यदि यवः सज्जः नासीत् तर्हि महासभा मासं योजयति स्म, ते च तत् घोषितवन्तः, सर्वे च संकेताग्निना, दूतैः च ज्ञातवन्तः।

गणितम् उत्तरम् अस्ति यत् यहूदीजगत् प्रायः चतुर्थशतकात् आरभ्य किं प्रयुक्तवान् । रोमन-उत्पीडनस्य दबावेन — महासभायाः विच्छेदनं भवति स्म, तस्मात् सः विश्वसनीयतया शब्दं प्रेषयितुं न शक्नोति स्म — गणितीयरूपेण पञ्चाङ्गस्य निश्चयस्य श्रेयः हिलेल् द्वितीयः भवति नवदशवर्षीयं चक्रं सप्तसु पूर्वनिर्धारितवर्षेषु त्रयोदशमासं प्रविशति । अवलोकनस्य आवश्यकता नास्ति। यरुशलेमनगरे कार्यरतं न्यायालयं विना विश्वे कुत्रापि कार्यं करोति ।

इदं चत्वारि स्थगननियमानि अपि वहति, *dechiyot* , यत् रोश हशानाहं एकदिनद्वयेन वा स्थानान्तरयति यदा अन्यथा असुविधापूर्वकं अवतरति स्म — मुख्यतया योम किप्पुरस्य विश्रामदिवसस्य समीपे पतनं निवारयितुं, यस्य अर्थः स्यात् यत् द्वौ दिवसौ क्रमशः पाकः वा दफनः वा न भवितुं शक्नोति।

मम शिबिरे जनानां कृते सामान्यतया यत् निष्कासनं प्राप्नोति तस्मात् अपि नियतं पञ्चाङ्गं श्रेष्ठं अर्हति। संस्थानां नाशं भवति स्म तदा राष्ट्रस्य पूजां अक्षुण्णं स्थापयितुं प्रयतमानानां पुरुषाणां संरक्षणस्य आवश्यकं कार्यम् आसीत् । गणितस्य असाधारणः खण्डः अस्ति । एतेन षोडशशताब्दपर्यन्तं भोजाः जीविताः सन्ति । सम्मानं अर्हति।

परन्तु स्थगननियमाः प्रशासनिकाः सन्ति। पालनं व्यावहारिकं कर्तुं ते विद्यन्ते। ते लेवीय २३ मध्ये न सन्ति।

अहं किमर्थं अवलोकनपञ्चाङ्गस्य उपयोगं करोमि

त्रयः कारणानि, भारक्रमेण।

प्रथमं पाठः यत् वर्णयति तत् एव। लेवीय २३ मध्ये मासदिनैः उत्सवाः निर्धारिताः सन्ति। द्वितीयविनियमः १६:१ प्रथममासं यवद्वारा निर्धारितं करोति। न च द्वयोः अपि खण्डयोः उन्नीसवर्षीयचक्रस्य विषये किमपि जानाति वा योमकिप्पर् इत्यस्य विश्रामदिवसस्य सङ्गमे भवितुं निवारयति इति नियमः। यदि अहं लेवीय २३ पठन् अस्मि यत् कदा भोजः पतति इति ज्ञातुं, तर्हि लेवीय २३ कल्पितं पद्धतिं प्रयोक्तव्यम्।

द्वितीयं, यदा भविष्यद्वाणीः दत्ताः आसन्, प्रथमचतुर्णां उत्सवानां पूर्तिः च यत् प्रचलति स्म तत् एव। इजकिएलः, दानियलः, योहनः च सर्वे अवलोकनपञ्चाङ्गस्य अन्तर्गतं लिखितवन्तः। सुसमाचारलेखकाः अपि तथैव कृतवन्तः। येषुः अवलोकनेन निर्धारितस्य निस्तारपर्वणि क्रूसे स्थापितः, न तु हिलेल् चक्रेण, यत् अन्यत्रिशतवर्षाणि यावत् नासीत्। यदि प्रथमचत्वारि भोजाः अवलोकनपञ्चाङ्गे पूर्णाः आसन् तर्हि तदेव पञ्चाङ्गं यस्मिन् पञ्चाङ्गे अन्तिमत्रयः पूर्णाः भविष्यन्ति इति अहं अपेक्षयामि।

तृतीयम् — एतत् च अचाटुकारिकं कारणम् — गणितं पञ्चाङ्गं भ्रमति। नवदशवर्षीयं चक्रं अतीव उत्तमं किन्तु सिद्धं नास्ति; प्रत्येकं २१६ वर्षेषु प्रायः एकदिनं दीर्घकालं यावत् चलति। षोडशशताब्देभ्यः परं सञ्चितः दोषः वास्तविकः अस्ति, आधुनिकरब्बी-फस्तार-उत्सवः कदाचित् विषुवस्य पूर्णमासस्य अनन्तरं पतति इति कारणम् अस्ति। सः भ्रमणः गणितस्य तथ्यः अस्ति, यः यहूदी-अधिकारिभिः स्वीकृतः, सटीकसमयप्रश्नानां कृते खगोलीयपद्धतिं प्राधान्यं दातुं न्याय्यं कारणम् अस्ति।

अतः अस्मिन् पुस्तके प्रयुक्तं पञ्चाङ्गं मसीहा २०३० परियोजनायाः कार्यस्य अनुसरणं कृत्वा प्रथममासस्य पहिचानं वसन्तविषुवस्य समीपस्थेन चन्द्रसन्धिना करोति, यस्य गणना यरुशलेमसमयस्य कृते खगोलीयरूपेण कृता अस्ति।

अधुना व्ययः

अत्र तस्य विकल्पस्य मम किं व्ययः भवति, यथाशक्ति स्पष्टतया उक्तम्।

अहं २०२५ तः २०३० पर्यन्तं प्रतिवर्षस्य तुलनां चालितवान् — पञ्चाङ्गद्वयं, प्रत्येकं भोज्यम्, पार्श्वे पार्श्वे। अत्र तेषां मध्ये अन्तरं, दिवसेषु:

वर्ष	द्वयोः पञ्चाङ्गयोः मध्ये अन्तरम्
२०२५	० तः १ दिवसपर्यन्तम्
२०२६	तमे १ दिवसे
वर्षे	
२०२७	३० तः ३१ दिवसपर्यन्तम्
२०२८	तमे १ तः २ दिवसपर्यन्तम्
वर्षे	
२०२९	तमे १ तः २ दिवसपर्यन्तम्
वर्षे	
२०३०	वसन्तऋतौ १ दिवसः, प्रत्येकं पतनभोजने शून्यम्

२०२७ वर्षं पश्यन्तु।

एतेषु षड्वर्षेषु पञ्चसु पञ्चाङ्गद्वयं दिवसद्वये वा सम्मतं भवति। ते न प्रतिद्वन्द्वीव्यवस्थाः सन्ति ये वन्यरूपेण भिन्नाः परिणामाः उत्पादयन्ति। ते समानचन्द्रवास्तविकतायाः सन्निकर्षस्य द्वौ मार्गौ स्तः, प्रायः ते एकस्मिन् एव स्थाने

अवतरन्ति ।

परन्तु २०२७ तमः वर्षः भिन्नः अस्ति । २०२७ तमे वर्षे नियतपञ्चाङ्गः स्वस्य त्रयोदशमासं अदारद्वितीयं प्रविशति, विषुवनियमः न करोति ।

२०२७ विषुवस्य समीपस्थः सन्धिः ८ मार्च दिनाङ्के पतति, अतः अवलोकनात्मकः प्रथमः मासः तस्मिन् सायंकाले सूर्यास्तसमये आरभ्यते — दिवसप्रकाशतिथिः ९ मार्च, नियमेन २.तत् १४ निसान, फसह, सूर्यास्तसमये २१ मार्चतः सूर्यास्तसमये २२ मार्चपर्यन्तं स्थापयति: दिवसप्रकाशतिथिः २२ मार्च २०२७

नियतपञ्चाङ्गे ८ एप्रिल दिनाङ्के १ निसान , २१ एप्रिल २०२७ दिनाङ्के १४ निसान इति निर्धारितम् अस्ति । त्रिंशत् दिवसाभ्यन्तरे, षड्वर्षे यत्र सर्वाधिकं महत्त्वपूर्णम्।

पूर्णमासस्य अन्तरं भवति। तथा च २०२७ तमः वर्षः सम्पूर्णं श्रेण्यां एकमेव बहिर्मुखवर्षम् अस्ति ।

अतः अत्र दुर्बलता अस्ति, उच्चैः उक्तम् : २७-२८ मार्च २०२७ इति तिथिः केवलं अवलोकनपञ्चाङ्गस्य अन्तर्गतं विद्यते । यदि नियतं पञ्चाङ्गं सम्यक् अस्ति तर्हि सा तिथिः केवलं उत्सवदिवसः नास्ति, तस्य कृते प्रथमफलस्य तर्कः वाष्पितः भवति, १२९० तमस्य वर्षस्य आरम्भः अन्यत्र भवितुम् अर्हति

अवलोकनपञ्चाङ्गं सम्यक् अस्ति, उपरिष्ठात् कारणत्रयात्। सः न लघुः प्रश्नः, असहमताः जनाः च मूर्खाः न सन्ति । मम द्वयोः तिथयोः समीपस्थस्य अधः भारवाहककल्पना, षड्वर्षेषु च पतति यत्र विकल्पः मासस्य भेदं करोति। यदि तत् भवन्तं बाधते तर्हि भवितुमर्हति। अस्मिन् अध्याये दीर्घकालं व्यतीतुं पर्याप्तं बाधितवान् ।

अधुना च सुसमाचारः

तस्य सारणीयाः अन्तिमपङ्क्तिं पुनः पश्यन्तु।

२०३० तमे वर्षे द्वयोः पञ्चाङ्गयोः सम्यक् सहमतिः भवति । न तु अनुमानतः। अद्यपर्यन्तं प्रत्येकं पतनभोजने :

सन्धि	अवलोकनीय पञ्चाङ्ग	रब्बी पञ्चाङ्गं नियतम्
योम तेरुआः (१ तिथी) २.	२८ सितम्बर २०३०	२८ सितम्बर २०३०
योम किप्पर (१० तिथी) २.	७ अक्टोबर २०३०	७ अक्टोबर २०३०
सुक्कोत् आरभ्यते (१५ तिथी) २.	१२ अक्टोबर २०३०	१२ अक्टोबर २०३०
१,३३५ तमः दिवसः	२१ दिसम्बर २०३०	२१ दिसम्बर २०३०

तया सह उपविशतु, यतः अस्य पुस्तकस्य शेषभागं गम्भीरतापूर्वकं ग्रहीतुं भवद्भिः यत् स्वीकारणीयं तत् परिवर्तयति।

गन्तव्यं मम पञ्चाङ्गस्य आधारेण न भवति।

यः पाठकः अस्मिन् अध्याये सर्वं अङ्गीकुर्वति — यः अवलोकनपञ्चाङ्गं सनकीत्वं मन्यते तथा च नियतपञ्चाङ्गं एकमात्रं वैधं हिब्रूपञ्चाङ्गं वर्तते — सः अद्यापि २०३० तमस्य वर्षस्य सितम्बर्-मासस्य २८ दिनाङ्के योम-तेरुआह-नगरे, २०३० तमस्य वर्षस्य अक्टोबर्-मासस्य ७ दिनाङ्के च योम-किप्पर्-नगरे आगच्छति ताभ्यां तिथौ मम पद्धतेः कलाकृतिः न स्तः। ते यत्र उभयविधौ अवतरन्ति। भवन्तः मम पञ्चाङ्गं सम्पूर्णतया बहिः क्षिप्तुं शक्नुवन्ति तथा च अन्तर्भागः अपरिवर्तितः अस्ति।

प्रारम्भिकबन्दूकः पञ्चाङ्गाश्रितः भवति । गन्तव्यं न ।

एषः एव बिन्दुः यत्र भविष्यद्वाणीलेखकः चमत्कारिक इत्यादीन् शब्दान् प्राप्तुं आरभते । अयं समागमः चमत्कारः नास्ति। इदं यत् द्वौ लूनिशौरमण्डलौ चरणे पतित्वा संयोगेन कुर्वन्ति, यत् ते नियमितरूपेण कुर्वन्ति — तस्मिन् एव सारणीयां २०२५, २०२६, २०२८, २०२९ च तेषां सहमतिः द्रष्टुं शक्नुवन्ति २०३० तमे वर्षे सम्झौतेः मूल्यं रक्षात्मकं, न तु प्रमाणात्मकम् । तिथिं न सिद्धयति। तस्य आक्षेपं दूरीकरोति यत् २०३० तमस्य वर्षस्य सितम्बर-अक्टोबर-मासस्य तिथयः कोऽपि गृहनिर्मितपञ्चाङ्गस्य उत्पादनरूपेण न निराकर्तुं शक्नोति, यतः मानकपञ्चाङ्गः तान् अपि उत्पादयति

तत् एव करोति। पर्याप्तम् ।

अध्यायः ३ — प्रमाणत्वेन किं गण्यते

अहं मम कार्यजीवनस्य आरम्भिकानि वर्षाणि प्रचारकरूपेण व्यतीतुं पूर्वं बुद्धिविश्लेषकरूपेण व्यतीतवान् । कोरियाभाषाविदः प्रथमं, दारी पश्चात्। कार्यं आसीत् यत् खण्डितसूचनाः अवलोक्य तस्याः अर्थः इति विषये किमपि उपयोगी वक्तुं, तथा च प्रमाणानि वास्तवतः कियत् विश्वासं समर्थयन्ति इति स्पष्टं भवति स्म

कार्यं यत् अनुशासनं पाठयति, यत् च अहम् अस्मिन् पुस्तके आनेतुं इच्छामि, तत् अस्ति यत् भवतः सर्वे दावाः समानरूपेण प्रबलाः न सन्ति, अन्यथा अभिनयः च भवन्तः जनान् कथं मारयन्ति इति। यत् मूल्याङ्कनं सर्वं एकस्मिन् एव आत्मविश्वासयुक्ते स्वरेण प्रस्तुतं भवति तत् व्यर्थं भवति यतोहि पाठकः केषु भागेषु कार्यं कर्तव्यमिति वक्तुं न शक्नोति।

अधिकांशं भविष्यद्वाणीलेखनं तथैव समस्या भवति। गणितं, इतिहासं, व्याख्या, अनुमानं च एकस्मिन् खण्डे एकस्मिन् निरन्तरस्वरेण प्रदत्तं भवति, पाठकः च तस्य क्रमणं कर्तुं अवशिष्टः भवति । अतः अहं भवतः कृते तत् क्रमेण स्थापयिष्यामि।

चत्वारि स्तरीयाः

अस्मिन् पुस्तके प्रत्येकं दावं चतुर्णां वर्गेषु एकस्मिन् पतति, अहं गच्छन् भवद्भ्यः वदामि यत् कः।

स्तर 1 — अंकगणित। अनिवार्यतया तस्य निवेशानां अनुसरणं करोति। यावत् निवेशः गलतः न भवति तावत् गलतः न भवितुम् अर्हति । $390 \times 7 = 2730$ इति स्तरः १. तथा $70 + 1960 = 2030$ । भवतः कस्यापि Tier 1 दावस्य कृते मयि विश्वासस्य आवश्यकता नास्ति; भवतः गणकयंत्रस्य आवश्यकता अस्ति।

स्तरीयः २ — ऐतिहासिकः । ऐतिहासिक अभिलेखे सुप्रमाणितम्। ७०१ ईपू तमे वर्षे सेनहेरिबस्य यरुशलेमस्य घेरणं द्वितीयस्तरः अस्ति — अश्वशूरस्य एपोनिम् कैनन्, सेनाहेरिबस्य स्वस्य प्रिज्मशिलालेखेन, २ राजा १८-१९ च स्वतन्त्रतया निर्धारितम् १९५० तमस्य वर्षस्य जनवरी-मासस्य २३ दिनाङ्कस्य नेसेट्-मतदानं टीयर २ अस्ति । एतानि कस्मिन् अपि सभ्य-सन्दर्भ-ग्रन्थे परीक्षितुं शक्यन्ते, अहं च स्रोतानां नामकरणं करोमि ।

स्तरीयः ३ — व्याख्यात्मकः । ग्रन्थस्य विवादितपाठः । युक्तियुक्ताः, गम्भीराः, ईश्वरभक्ताः जनाः असहमताः सन्ति। इजकिएलस्य ३९० वर्षाणि ७०१ ईपू घेरणसमये आरभ्यन्ते इति स्तरः ३ अस्ति यत् लेवीय २६ स्य “सप्तवारं” अवधिं गुणयति इति स्तरः ३ अस्ति अस्मिन् पुस्तके भारवाहकतर्कद्वयं स्तर ३ , अतः एव तेषां प्रत्येकं अनुच्छेदं न अपितु पूर्णं अध्यायं प्राप्यते।

स्तर 4 — भविष्यद्वाणी। 1 तः 3 पर्यन्तं स्तरात् उत्पन्नः भविष्यस्य दावो अद्यापि सत्यापनीयः नास्ति। २०२७, २०३० च विषये सर्वे टीयर ४ अस्ति अहं एतानि प्रत्ययेन धारयामि। वस्तुतः एतानि सिद्धानि इति धारयामि।

श्रृङ्खला तस्याः दुर्बलतमः कडिः इव प्रबलः भवति, अस्मिन् श्रृङ्खले दुर्बलतमाः कडिः च टीयर 3 भवति विडम्बना अस्ति यत् यदि केवलं मम मनसि तर्हि टीयर 4 कडिः टीयर 3 इत्यस्मात् अधिकं विश्वसनीयः भवति यतोहि ईश्वरः मम कृते तान् पुष्टिं कृतवान्।

अभिसरणस्य, उपयुक्ततायाः च भेदः

अस्य पुस्तकस्य मूलतर्कः अभिसरणम् अस्ति : चत्वारि घण्टाः, भिन्नाः आरम्भतिथिः, भिन्नाः दीर्घाः, भिन्नाः गुणकाः, सर्वे २०३० तमे वर्षे समाप्ताः ।

तस्मिन् द्वे आक्षेपे आगच्छन्ति, ते च भिन्नाः आक्षेपाः।

प्रथमं यत् अहं वर्षं प्राप्य तस्य कृते चत्वारि मार्गाणि रिवर्स-इज्जिनीयरिङ्गं कृतवान्। तत् वक्र-फिटिङ्ग इति कथ्यते, तथा च भविष्यद्वाणी-तिथि-निर्धारणस्य मानक-विफलता-विधिः अस्ति । भवतः मापदण्डेषु पर्याप्तं स्वतन्त्रतां दत्त्वा, भवन्तः शास्त्रे यत्किमपि वर्षं इच्छन्ति तत् प्राप्तुं शक्नुवन्ति। यः कोऽपि तत् आरोपं समं करोति सः पक्षपातपूर्णः अचिन्तकः च भवति, दत्तांशस्य अयोग्यः।

द्वितीयः सूक्ष्मतरः अस्ति तथा च सः एव अन्यस्य पुस्तके मां अधिकं कष्टं जनयिष्यति: ये स्रोताः वास्तवतः स्वतन्त्राः न सन्ति तेषां मध्ये सहमतिः यत् दृश्यते तस्मात् बहु न्यूनं मूल्यं भवति। चतुर्णां साक्षिणां सहमतिः शक्तिशाली अस्ति। चत्वारि विवरणानि ये सर्वे एकस्य स्रोतस्य अनुसन्धानं कुर्वन्ति ते एकः साक्षी पुनः पुनः। अहं तत् आक्षेपं गम्भीरतापूर्वकं गृह्णामि यत् तस्मै स्वस्य एकः खण्डः दत्तः — अध्यायः ९ प्रत्येकं घण्टायाः लेखापरीक्षां करोति साङ्गीकृतस्रोतानां, साङ्गीकृतलंगरानाम्, साङ्गीकृतव्याख्यात्मकचरणस्य च, निष्कर्षः च अस्ति यत् ते चत्वारः स्वतन्त्राः साक्षिणः न सन्ति तत्रैव वदामि, एकस्मिन् मेजके, अन्येभ्यः पूर्वं।

प्रथमं वक्र-युक्तं आक्षेपं गृह्यताम्।

अतः अभिसरणं फिटिंग् इत्यस्मात् किं पृथक् करोति ? त्रीणि वस्तूनि, अहं च त्रीणि अपि अन्यस्य व्यवस्थायां अपि प्रयोक्ष्यामि:

गन्तव्यस्थानात् स्वतन्त्रतया मापदण्डाः चयनिताः आसन् वा ? ३९० ४० च संख्या इजकिएल ४ मध्ये दत्ता अस्ति गुणकः सप्त लेवीय २६ मध्ये दत्तः अस्ति । अशीतिवर्षीयः पीढी स्तोत्रम् ९०:१० मध्ये दत्ता अस्ति । एतेषु एकः अपि मया न चयनितः । The only choices I make are the *start dates* , and there's where the argument actually lives — यस्मात् कारणात् अध्यायाः 6 तथा 7 गणितं न कृत्वा आरम्भतिथिनां रक्षणे अधिकांशं दीर्घतां यापयन्ति

कति स्वतन्त्रतायाः अंशाः सन्ति ? प्रत्येकं घण्टायाः द्वौ मुक्तविकल्पौ स्तः : कुतः आरभ्यते, गुणकः कियत्वारं प्रयुक्तः इति च । चतुर्घटिकासु अष्टौ मापदण्डाः, अहं च ऋजुः भवितुम् इच्छामि यत् द्वितीयः वास्तविकः विकल्पः अस्ति — लेवीय २६ भवन्तं न वदति यत् कति गुणनानि कर्तव्यानि इति

परन्तु पश्यन्तु सः द्वितीयः ग्रन्थिः कियत् स्थूलः अस्ति । गुणकः सप्त अस्ति, अतः प्रत्येकं अतिरिक्तं अनुप्रयोगं सम्पूर्णं वाक्यं सप्तभिः स्केल करोति । इजरायलस्य कृते ७०१ ईपूतः आरभ्य ३९० वर्षाणि यावत् : शून्यगुणनं ३११ ईपू मध्ये भूमिं प्राप्नोति, एकः ई. २०३० तमे वर्षे अवतरति, द्वौ भूमिः च १८४१० तमे वर्षे अवतरति । यहूदायाः कृते, ई. ७० तः चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् : शून्येन ई.

प्रतिघटिकायां सम्यक् एकं मूल्यं भवति यत् सर्वथा अभिलेखिते इतिहासे कुत्रापि अवतरति । सः न तु भवता धुनिं कर्तुं शक्यते इति ग्रन्थिः; एकेन युक्तियुक्तेन स्थानेन सह स्विचः अस्ति । आरम्भतिथयः एव सन्ति यत्र वास्तविकं स्वतन्त्रता निवसति, अतः एव अध्यायाः ६, ७ च अधिकांशं दीर्घकालं गणितं न कृत्वा आरम्भतिथिनां रक्षणे व्यययन्ति ।

किं प्रणाली तानि जाँचानि उत्पादयति यस्य उत्तीर्णतायाः आवश्यकता नासीत्? एषा एव बलिष्ठतमः परीक्षा, इयं च यत् अहं भवतः स्याम् अहं मयि प्रयोक्ष्यामि । फिट्ङ् सिस्टम् यथा एव उत्तराणि उत्पादयति यत् सा उत्पादयितुं निर्मितवती आसीत् न तु अधिकं किमपि । यथार्थस्य किमपि वर्णनं कुर्वती व्यवस्था आश्चर्यं जनयितुं प्रवृत्ता भवति — तस्मात् परिणामान् निर्दिश्य बहिः पतन्ति ।

अस्मिन् पुस्तके तानि त्रीणि सन्ति, पश्चात् भवन्तः तान् मिलिष्यन्ति । दानियलस्य १२९० तथा जॉनस्य १२६० मध्ये अन्तरं सम्यक् त्रिंशत् दिवसाः भवति, यत् धर्मत्यागकालस्य सम्यक् दीर्घता अस्ति, अहं च तत्र न स्थापितवान् — एतत् द्वयोः लेखकयोः षट्शतवर्षान्तरेण लिखितयोः संख्यायोः अन्तरम् अस्ति १२६० तमे १२५० तमे वर्षे च अन्तरं सम्यक् दशदिनानि भवति, सम्पूर्णे हिल्ल-पञ्चाङ्गे च दशदिनानां अन्तरं भवति, तस्य उभय-अन्तेषु गणनाः अवतरन्ति तथा च दानियलस्य १३३५ मन्दिरस्य पुनर्समर्पणस्य वार्षिकोत्सवे अवतरति, यत् मया यावत् स्प्रेड्शीट् मां न कथितं तावत् न लक्षितवान् ।

तेषु त्रयेषु कस्यापि कार्यं न कर्तव्यम् आसीत् । ते न सन्ति येषां कृते व्यवस्था निर्मितवती आसीत् । यदा कश्चन मॉडलः भवता न पृष्ठानां प्रश्नानां सम्यक् उत्तराणि उत्पादयति एव , तदा तत् एकस्य मॉडलस्य हस्ताक्षरं भवति यत् किमपि वास्तविकं अनुसरणं करोति ।

यत् मया भ्रष्टं प्राप्तम्

अहं प्रस्तावनायां उक्तवान् यत् सत्यापनजालपुटस्य निर्माणेन मम स्वस्य द्वौ दोषौ गृहीतौ । अत्र ते सन्ति, यतः यत् पुस्तकं परीक्षनीयम् इति दावान् करोति तत् दर्शयितव्यं यत् तस्य जाँचः किं जातम् ।

गणनानियमः । प्रथमे अध्याये वर्णितम् — मम प्रथमे पुस्तके द्वौ भिन्नौ समावेशी/अनन्यौ रूढौ, चतुःपृष्ठौ अन्तरं। एकं नियमं घोषयित्वा सर्वत्र प्रयोज्य नियतम्।

मन्दिरस्य विनाशः । *Teaching History Before It Happens* इति ग्रन्थे अहं लिखितवान् यत् मन्दिरस्य विनाशः “फस्तार-उत्सवस्य समये, ७० ई.

तत् दोषम् । जोसेफसः स्पष्टः, मिश्राः अपि तथैव। तीतुसः जेरुसलेम-नगरस्य भित्तिषु फसह-पर्वणि, १४ निसान-दिनाङ्के, प्रायः ७० तमे वर्षे एप्रिल-मासस्य मध्यभागे बन्दः अभवत् — नगरं तीर्थयात्रिकैः परिपूर्णम् आसीत्, अतः एव घेरणम् एतावत् विनाशकारी आसीत् परन्तु अगस्तमासस्य आरम्भे प्रायः सार्धत्रिमासानां अनन्तरं ९ वा १० वा यावत् मन्दिरं एव न दग्धम् ।

मया एकं घेरणं घटनारूपेण संपीडितम् आसीत्। इदं पर्याप्तं सामान्यं त्रुटिः अस्ति तथापि मम एव आसीत्।

किं रोचकं तत् यदा अहं तत् सम्यक् कृतवान् तदा किं जातम्। यहूदा-घटिकायाः कृते फस्तार-तः फसह-पर्व-पर्यन्तं कालस्य आवश्यकता वर्तते यत् तेन २०३० तमे वर्षे फसह-उत्सवे अवतरितुं शक्यते । अगस्तमासे मन्दिरं दग्धम् । अतः सम्यक्कृतं तथ्यं — घेरणं, न तु दाहः — एव वस्तुतः गणनां सम्यक् लंगरयति ।

दोषः मम स्वस्य तर्कं दुर्बलं कुर्वन् आसीत् । तत् जनानां अपेक्षायाः अपेक्षया अधिकवारं भवति, भवतः निष्कर्षः रोचते चेदपि भवतः कार्यस्य परीक्षणार्थं तर्कः ।

एतत् पुस्तकं किं करोति किं न दापयति

चत्वारि वस्तूनि, अतः आरम्भात् पूर्वं वयं स्पष्टाः स्मः।

अहं ईश्वरेण वस्तूनि कथितानि इति दावान् करोमि एव। अहं अन्तिमे अध्याये “दिनं वा घण्टां वा कोऽपि न जानाति” इति आक्षेपस्य सम्यक् निवारणं करिष्यामि, परन्तु अशीतिपृष्ठानि यावत् असम्बोधनं न उपविष्टं न दास्यामि, अतः अत्र लघुसंस्करणम् अस्ति अस्मिन् ग्रन्थे एकस्याः तिथ्याः नामकरणं कृतम् अस्ति । ग्रन्थेभ्यः इतिहासेभ्यः च अनुमानं कृत्वा असंख्यतथ्यानां संकलनं कृत्वा ते कथं मिलन्ति इति दृष्ट्वा तस्याः तिथौ आगच्छति ।

अस्य तर्कस्य कस्यापि पङ्क्तिः प्रमाणम् इति अहं न दापयामि। चतुर्घटिकासु एकः अपि स्वयमेव मां न अनुनयति स्म । तेषु कश्चन अपि संयोगः भवितुम् अर्हति; बाइबिलम् एकं महत् पुस्तकम् अस्ति तथा च तस्मिन् बहुसंख्याः सन्ति। वादः अभिसरणम् । अहं तत् स्पष्टतया पुनः पुनः च वदामि अतः कोऽपि एतत् एकस्मिन् गणनायां भारं आश्रित्य पुस्तकं इति भ्रान्त्या न करोति।

अहं दावान् करोमि यत् मम आरम्भतिथयः विवादात् पराः सन्ति। ते Tier 3. अहं तेषां कृते तर्कयामि। कश्चन प्रतिवादं कर्तुं शक्नोति, परन्तु ते भ्रष्टाः भविष्यन्ति।

अहं कस्यचित् विशेषस्य दावान् न करोमि। ईश्वरः पश्चात्तापं कुर्वन्तः जनानां उपयोगं करोति। अहं एकः पुरुषः यः पवित्रतायां भगवतः सेवायां पूर्णतया समर्पितवान्, अहं केवलं विशेषः अस्मि यत् एतादृशाः पुरुषाः दुर्लभाः सन्ति।

तानि भूमिनियमाः। अधुना वास्तविकः तर्कः ।

भाग: — वाक्यद्वयम्

भारवाहकप्रकरणद्वयं, घण्टाद्वयं च ते धावन्तं स्थापयन्ति स्म।

अध्यायः ४ — इजकिएल ४: द्वौ कारागारौ, द्वौ वाक्यौ

इजकिएलः विचित्रं कार्यं कर्तुं प्रार्थितः भवति।

“यूयं तु वामपार्श्वे शयनं कृत्वा तस्मिन् इस्राएलवंशस्य अधर्मं निक्षिपथ, यावन्तः दिवसाः शयनं कुर्वन्ति तावत् तेषां अधर्मं वहन्तु, यतः तेषां अधर्मवर्षानुरूपं दिवसं मया भवद्भ्यः त्रिशतं नवतिदिनानि नियुक्तानि, एवं त्वं इस्राएलस्य वंशस्य अपराधं वहसि। एतानि सम्पन्नं कृत्वा द्वितीयवारं शयनं करिष्यसि, किन्तु दक्षिणपार्श्वे शयनं करिष्यसि, यहूदागृहस्य अपराधं च वहसि, चत्वारिंशत् दिवसान् मया भवद्भ्यः नियुक्तं, प्रत्येकं वर्षस्य दिने” इति । — इजकिएल ४:४-६

ततः पूर्वं १ तः ३ श्लोकेषु अपरिचितं किमपि कर्तुं कथ्यते ।

“अधुना हे मनुष्यपुत्र, इष्टकाम् आदाय, तस्याः पुरतः स्थापयित्वा, तस्मिन् नगरं लिखतु, यरुशलेम, ततः तस्य विरुद्धं घेरणं कुरु... ततः स्वस्य कृते लोहपट्टिकां गृहीत्वा स्वस्य नगरस्य च मध्ये लोहप्राचीररूपेण स्थापयित्वा, तत् प्रति मुखं स्थापयित्वा, यथा तत् व्याप्तं भवति, तत् च व्याप्तं कुरु। एतत् इस्राएलस्य गृहस्य चिह्नम् अस्ति

इष्टका यस्य उपरि नगरं आकृष्यते। तस्य परितः निर्मिताः घेरणकार्यं कुर्वन्ति । लोहस्य पट्टी — शब्दः समतलपाकस्य थालीयाः साधारणः हिब्रूशब्दः अस्ति — भविष्यद्वादिना नगरस्य च मध्ये ऊर्ध्वं स्थितम् । ततः च एकस्मिन् पार्श्वे ३९० दिवसाः अपरस्मिन् पार्श्वे ४० दिवसाः, प्रत्येकं दिवसं एकवर्षं यावत् स्थितम्।

तानि कियत् विवादितानि इति दर्शयितुं अहं तान् ग्रहीतुं इच्छामि ।

निर्विवादः - एकः दिवसः वर्षं यावत् तिष्ठति

६ श्लोकः साक्षात् वदति यत् “प्रत्येकवर्षस्य कृते एकः दिवसः।” अस्मिन् पुस्तके एतत् एकमेव एककरूपान्तरणं, अहम् अत्र तस्य उपयोगं करोमि यतोहि खण्डः स्वयमेव तत् करोति । अस्मिन् विषये कोऽपि विवादं न करोति।

निर्विवादः- पृथक् पृथक् वाक्यद्वयं स्तः

इस्राएलः ३९० प्राप्नोति यहूदाः ४० प्राप्नोति ते पृथक् दत्ताः, पृथक् वहिताः, ते च एकत्र एकस्मिन् ४३० न योजिताः।

ग्रीक-सेप्टुआजिन्ट्-ग्रन्थस्य केचन अनुवादाः प्रथमसङ्ख्यायाः कृते ३९० न तु १९० इति पठन्ति, केचन व्याख्याकाराः च आँकडानि संयोजयित्वा ४३० यावत् भवन्ति, मिस्रदेशे ४३० वर्षाणां जानी-बुझकर प्रतिध्वनिं पश्यन्ति अहं हिब्रू मेसोरेटिक ३९० इत्यस्य उपयोगं करोमि तथा च वाक्यानि पृथक् स्थापयामि, यतः खण्डः एव तान् पृथक् धारयति — भिन्नाः पक्षाः, भिन्नाः राष्ट्राः, भिन्नाः अवधिः, द्वितीयस्य आरम्भात् पूर्वं प्रथमं पूर्णं कर्तुं स्पष्टः निर्देशः च।

द्विराष्ट्रपाठः अपि इतिहासः यत् अपेक्षते तत् एव अस्ति। इजकिएलस्य काले एतौ द्वौ विशिष्टौ राजनैतिकौ स्तः, यौ द्वौ विशिष्टौ अभिलेखौ स्तः । उत्तरराज्यं, इस्राएलस्य गृहं — दश गोत्राः ये यरोबामस्य अधीनं विच्छिन्नाः आसन्, रेहोबामस्य दम्भेन राज्यस्य विभक्तेः अनन्तरं — मूर्तिपूजायां एतावत् समग्ररूपेण गतवन्तः यत् परमेश्वरः स्वं तस्याः तलाकं दत्तवान् इति वर्णयति। अश्वशूरेण नष्टा निर्वासिता च न पुनः आगता । दक्षिणराज्यं यहूदागृहम् अपि अविश्वासपूर्णम् आसीत्, परन्तु पुनः पुनः आंशिकरूपेण पश्चात्तापं कृतवान्, कदापि तलाकं न प्राप्नोत्, संरक्षितं च आसीत्

द्वे राष्ट्रे, द्वौ अभिलेखौ, द्वौ वाक्यौ। इति पाठः।

लोह-कण्ठस्य अर्थः किम्

इदानीं वयं व्याख्यां प्राप्नुमः, अतः स्तरः पतति ।

भविष्यद्वादिना — यः घेरणसेनायाः भागं निर्वहति — तस्य नगरस्य च मध्ये ग्रिडलः तिष्ठति । बाधक इति । ३ श्लोके परमेश्वरस्य स्वकीया भाष्यम् अस्ति यत् एतत् “इस्राएलस्य गृहस्य चिह्नम्” अस्ति। यदा यहूदायाः कृते पक्षान्तरणस्य समयः भवति तदा ग्रिडलः नास्ति।

अहं बाधकं पठामि यत् तया चित्रितः घेरणः सफलः न भविष्यति इति अर्थः। सेना न गच्छति। व्याप्तस्य नगरस्य च मध्ये किमपि तिष्ठति।

तस्य पठनस्य स्पष्टः ऐतिहासिकः अभ्यर्थी अस्ति। यरुशलेमम् एकवारादधिकं व्याप्तम्, व्याप्ताः च स्वच्छतया द्विधा विभक्ताः। ५८६ ईपू वर्षे नबूकदनेस्सरस्य घेरणं सफलम् अभवत्; भित्तिः अवतरत्, मन्दिरं दग्धम्, जनाः बेबिलोननगरं गतवन्तः। ७० तमे वर्षे तीतुसस्य घेरणं सफलम् अभवत्; पुनः तथैव अभवत् । परन्तु ईपू ७०१ तमे वर्षे अश्वशूरदेशस्य सेनहेरेबः यरुशलेमम् आक्रम्य असफलः अभवत् ।

सा असफलता प्राचीनसमीपपूर्वे सर्वोत्तमप्रमाणितघटनासु अन्यतमम् अस्ति, उभयतः प्रमाणीकृता च। द्वितीयराजाः १९ मध्ये परमेश्वरस्य दूतः अश्वशूरशिबिरं प्रहारं कुर्वन् सन्हेरेबः नीनवेनगरं प्रति निवृत्तः इति अभिलेखः अस्ति । तथा च सेनाहेरेबस्य स्वस्य प्रिज्मः — तस्य आधिकारिकं विवरणं, यत् स्वस्य शास्त्रिभिः लिखितम्, डीगं मारयितुं प्रत्येकं प्रोत्साहनं सह — हिजकियाहस्य यरुशलेमनगरे “पञ्जरस्थपक्षिवत्” निरुद्धं कृत्वा ततः, उल्लेखनीयरूपेण, कदापि नगरं गृहीतवान् इति दावान् न करोति। राजधानी जित्वा अश्वशूरराजः दीर्घकालं यावत् एवम् अवदत् । अयं न कृतवान्।

यरुशलेमस्य असफलः घेरणः, यस्य चित्रणं बाधकं व्याप्तं कर्तुं न शक्नोति । अहं तत् स्वाभाविकं योग्यं पश्यामि , अहं च भवद्भ्यः वक्तुं अत्र अस्मि यत् एतत् सम्यक् अस्ति।

पक्षद्वयस्य किं अर्थः

एषः एव तर्कः यस्मिन् समग्रं पुस्तकं अवलम्बते, अतः अहं मन्दं करिष्यामि।

इजकिएलः इस्राएलस्य कृते वामभागे, ततः यहूदादेशस्य कृते दक्षिणभागे, सम्पूर्णे नगरस्य सम्मुखः अस्ति। किमर्थं पाठः कः पक्षः निर्दिशति ?

स्पष्टतमं उत्तरं भौगोलिकम् अस्ति यत् पूर्वाभिमुखं, उत्तरं वामे दक्षिणं च दक्षिणं च । इस्राएलः उत्तरं राज्यं, यहूदा दक्षिणं राज्यम् आसीत्। वामः समः उत्तरः समः इजरायलः; दक्षिणः समः दक्षिणः समः यहूदाः। तत् एकं पठनं, बहुमतं पठनं, विस्तरेण व्याख्यातुं च सम्पूर्णतया पर्याप्तम्, परन्तु अहं भवन्तं दर्शयिष्यामि यत् एतत् गलतम् अस्ति। तत्र स्थगितः पाठकः द्वयोः राष्ट्रयोः तादात्म्यस्य विषये किमपि न हास्यति, न च घडीं लभते ।

यत् पठनं धारयामि — मसीहा २०३० परियोजनायाः कार्यस्य अनुसरणं कृत्वा, यत्र प्रथमवारं मया तस्य सम्मुखीभविता — तत् अस्ति यत् पार्श्वः अपि समये दिशां संकेतयन्ति

अत्र वार्तिकम् । हिब्रूभाषा दक्षिणतः वामतः लिख्यते। हिब्रूपाठकस्य नेत्रं दक्षिणप्रान्तात् आरभ्य वामभागे गच्छति। यदि भवान् यथा हिब्रू-लेखकः शब्दान् विन्यस्यति तथा घटनाक्रमं विन्यस्यति — तथा च हिब्रू-लेखकाः एवं क्रमं आकर्षयन्ति स्म — तर्हि पूर्वघटनानि दक्षिणतः, पश्चात् घटनाः वामे च उपविशन्ति

भविष्यद्वादिः व्याप्तस्य यरुशलेमस्य चित्रणस्य पार्श्वे शयानः अस्ति। घेरणं चित्रस्य मध्ये नियतबिन्दुः अस्ति । तस्य च एकस्मिन् पार्श्वे शयनं करोति, ततः परे।

- वामभागे इजरायल्, ३९० वर्षाणि। दक्षिणतः वामपर्यन्तं कालरेखायां घेरणस्य वामम् इत्यर्थः पश्चात् इदम्। इजरायलस्य ३९० वर्षाणि घेरणात् अग्रे धावन्ति ।
- दक्षिणपार्श्वे यहूदा, ४० वर्ष। घेरणस्य अधिकारः तस्य पुरतः इत्यर्थः । यहूदायाः ४० वर्षाणि यथा व्याप्ते समाप्ताः भवन्ति।

यदि तत् सम्यक् अस्ति तर्हि इजकिएलं न केवलं द्वौ अवधिद्वयं अपितु द्वौ दिशः दत्तः, इष्टके चित्रितं घेरणं च वाक्यद्वयस्य कज्जं प्रज्वलितं भवति।

अधुना अहं स्वस्य विरुद्धं विवादं करोमि यतोहि भवन्तः प्रतिप्रकरणं पूर्णबलेन द्रष्टुम् अर्हन्ति।

आक्षेपः । एतत् स्थितिविवरणस्य वहनार्थं बहु भारः अस्ति । इजकिएलः मले शयितः भविष्यद्वादिः अस्ति, न तु स्केल-चित्रं निर्माय मसौदाकारः । यदि परमेश्वरस्य अभिप्रायः आसीत् यत् “एतानि वर्षाणि घेरणस्य अनन्तरं धावन्ति” तथा च “एते तस्य पुरतः धावन्ति” तर्हि तस्य कृते तत् वक्तुं शब्दावली आसीत् — हिब्रूभाषायां पूर्वं पश्चात् च सम्यक् साधारणाः शब्दाः सन्ति — तथा च सः तान् इजकिएलग्रन्थे अन्यत्र पर्याप्ततया सहजतया अवदत्। कालक्रमेण दिशं पठित्वा पुरुषः स्वशरीरस्य कस्मात् पार्श्वे शयानः अस्ति इति मञ्चदिशायाः अनुमानम् । चतुरः अस्ति। चतुरः सत्यं च न समानम्।

तस्य बलं अहं अनुभवामि।

अहं यत् प्रतिवदामि। त्रीणि वस्तूनि।

प्रथमं, विवरणं निर्दिष्टं भवति , द्विवारं, विनिर्देशः च भौगोलिक-मात्रपठनस्य अन्तर्गतं किमपि कार्यं न करोति । यदि वामदक्षिणयोः केवलं उत्तरदक्षिणयोः परिचयः भवति तर्हि पार्श्वयोः अलङ्कारः भवति — पाठेन पूर्वमेव एकस्मिन् एव निःश्वासेन द्वयोः गृहयोः स्पष्टतया नामकरणं कृतम् अस्ति परमेश्वरः इजकिएलं बहुविधानि प्रतीकात्मकानि कार्याणि दत्तवान् तथा च विवरणानां सामान्यतया किमपि अर्थः भवति।

द्वितीयं, लोहस्य पट्टी समानं दिशं दर्शयति । विशुद्धरूपेण भौगोलिकपठनस्य अन्तर्गतं ग्रिडलः एकः बाधकः अस्ति यस्य व्याख्यानस्य आवश्यकता नास्ति यतोहि घेरणस्य परिचयस्य आवश्यकता नास्ति। मया धारितस्य पठनस्य अधः, ग्रिलः कः घेरणः — असफलः — चिनोति, पार्श्वः च भवन्तं वदन्ति यत् तस्मात् कः मार्गः गणनीयः इति । विवरणद्वयं मिलित्वा कार्यं करोति, यत् केचन प्रमाणं यत् ते एकत्र एव सन्ति।

तृतीयम् : पठनं अधःप्रवाहस्य पुष्टिः भवति, न तु उपरि। केवलं इजकिएल ४ इत्यस्मात् कोऽपि एतत् न व्युत्पन्नं करिष्यति, शीतं पठन्। किं मम धारणा अस्ति यत् यदा भवन्तः तस्य अनुसरणं कुर्वन्ति तदा वाक्यद्वयं एकस्मिन् वर्षे एव सर्वथा भिन्नमार्गद्वयेन समाप्तं भवति, तदेव वर्षं च यत्र द्वौ अपि घण्टाः अवतरन्ति पठनं यत् उत्पादयति तत् युक्तं, न तु स्वस्य स्वप्रमाणेन।

सः तर्कस्य वैधरूपः अस्ति — एतत् एव यत् परिकल्पना कस्मिन् अपि अनुशासने कथं स्वस्य रक्षणं अर्जयति — परन्तु तत् बलवत्तमं रूपं नास्ति, अहं च तत् एकत्वेन न परिधास्यामि यदि अध्यायः ६, ७ च अधःप्रवाहसमागमः न भवति तर्हि भवद्भिः एतत् पठनं त्यक्तव्यम् । यत् प्रजायते तत् सह उत्तिष्ठति पतति वा।

Tier 3. तर्कितः, न सिद्धः। पूर्णतया उक्तः प्रबलतमः आक्षेपः। तत्रैव एतत् तिष्ठति, अधुना भवन्तः स्वयमेव तस्य तौलनं कर्तुं शक्नुवन्ति।

इजकिएल ४ अस्मान् यत् ददाति

- राष्ट्रद्वयं, वाक्यद्वयम् : ३९० वर्षाणि ४० वर्षाणि च। (स्तरः २ — पाठः वदति ।)
- एकः दिवसः एकवर्षं यावत् तिष्ठति। (स्तरः २ — श्लोकः ६ वदति ।)
- विफलं व्याप्तिः, लोहप्रतिबन्धेन चिह्नितः। (स्तरः ३ — तर्कितः ।)
- तस्मात् घेरणात् इजरायलस्य वर्षाणि अग्रे धावन्ति; यहूदायाः घेरणं प्रति धावनम्। (स्तरः ३ — तर्कितः, एषः च दुर्बलः कडिः ।)

इजकिएल ४ अस्मान् यत् न ददाति तत् एताः सङ्ख्याः गुणिताः भवेयुः इति किमपि संकेतः। तदर्थं अस्माभिः नवशतवर्षेभ्यः पूर्वं गन्तव्यं, लेवीयग्रन्थस्य एकं अध्यायं प्रति यत् प्रायः कोऽपि न पठति।

अध्याय 5 — लेवीय 26: सप्तगुणित

लेवीय २६ सः अध्यायः अस्ति यत्र परमेश्वरः इस्राएलं कथयति यत्, तेषां देशे प्रवेशात् पूर्वं, यदि ते तं तस्मिन् त्यजन्ति तर्हि किं भविष्यति।

न तु सुखदः अध्यायः । तौराहस्य संरचनात्मकरूपेण रोचकतमः अध्यायः अपि अस्ति, यतः एतत् एकस्य दण्डस्य धमकी न ददाति । तेषां वर्धमानं श्रृङ्खलां, चरणबद्धरूपेण, वर्धनस्य स्पष्टनियमेन तर्जयति — तथा च तत् शासनं चतुर्णां पृथक् पृथक् समयान् वदति ।

v.18 — “यदि एतेभ्यः परं यूयं मां न आज्ञापयसि तर्हि अहं युष्मान् पापानाम् सप्तगुणाधिकं दण्डं दास्यामि।” **v.21** — “तर्हि यदि त्वं मयि वैरं कृत्वा मम आज्ञापालनं कर्तुं न इच्छसि तर्हि अहं भवतः पापं सप्तगुणं व्याधिं वर्धयिष्यामि।” **v.24** — “तदा अहं त्वां प्रति वैरभावं करिष्यामि, अहं च त्वां पापानां कृते सप्तवारं प्रहरिष्यामि।” **v.28** — “तदा अहं त्वां प्रति क्रोधवैरभावं करिष्यामि, अहं च त्वां पापानां सप्तवारं दण्डयिष्यामि।”

चत्वारि चेतावनी। प्रत्येकं निरन्तरं अस्वीकारस्य सशर्तम्। प्रत्येकं सप्तवारं निर्दिश्य ।

संरचना अच्युतः अस्ति तथा च सा सुचिन्तितः एषा उक्तगुणकयुक्ता स्नातकदण्डव्यवस्था अस्ति। “सप्तवारं” इति यत्किमपि अर्थः, ईश्वरः एकस्मिन् अध्याये चतुर्वारं वदति, प्रत्येकं च तत् समानेन अवस्थायाः कारणेन प्रेरितम् अस्ति — भवन्तः अद्यापि पश्चात्तापं न कृतवन्तः ।

अयं अध्यायः यः प्रश्नः प्रवर्तते

इदानीं सर्वं हिब्रूशब्दद्वये आश्रितं भवति : שבע (शेव), सप्त, तस्मिन् निर्मितं वाक्यं च ।

द्वौ पाठौ स्तः, ते च यथार्थतया भिन्नाः सन्ति।

पठनम् **A** — तीव्रता । “सप्तगुणाधिकम्” इति सप्तगुणं तीव्रता इत्यर्थः । दुष्टतरं, कठिनतरं, अधिकं सम्यक् । “सप्त” इति प्रयोगः यथा शास्त्रे प्रायः तस्य प्रयोगः भवति, यथा पूर्णतायाः संख्या — पूर्णः समाप्तः च दण्डस्य मापः । अस्य पठनस्य अधः वाक्यं किमपि न वदति यत् किमपि कियत्कालं यावत् स्थास्यति ।

पठनम् **ख** — अवधिः । “सप्तगुणम्” इति वाक्यस्य गुणनम् । यदि पदं ३९० वर्षाणि आसीत्, तत् पश्चात्तापं न जनयति स्म तर्हि पदं ३९० × ७ भवति ।

क पठनं बहुमतस्थानं भवति । अहं तत् स्वशब्देषु अभिलेखे स्थापितवान् । अधिकांशः भाष्यकारः, अधिकांशः अनुवादः, अधिकांशः अध्ययनस्य बाइबिलः च वाक्यं पठन्ति यत् तीव्रताम् तीव्रताम् अयच्छति, न तु समयं विस्तारयति । सर्वाधिकं सामान्यं आङ्ग्लभाषायाः अनुवादः “सप्तगुणः” इति स्वाभाविकतया दीर्घतायाः अपेक्षया डिग्री इति सूचयति । यदि भवान् हिब्रूविद्वानानां मतदानं करोति तर्हि रीडिंग् ए आरामेन विजयं प्राप्स्यति । ते सर्वे भ्रष्टाः सन्ति ।

तथा च अस्मिन् पुस्तके **Reading B**. आवश्यकम् अस्ति तत् विना न बहुगुणितवाक्यानि, न 2730 वर्षाणि, न 1960 वर्षाणि, न च 2030. एषः एव कञ्जः । यदि Reading A सम्यक् अस्ति तर्हि पुस्तकं पिधातु ।

अतः अहं B कृते प्रकरणं करोमि, A मध्ये यत् सत्यं तत् स्वीकृत्य आरम्भामि ।

किं तीव्रतापठनं सम्यक् प्राप्नोति

तत्कालीनसन्दर्भं सम्यक् प्राप्नोति । लेवीय २६ मध्ये सूचीकृताः दण्डाः गुणात्मकाः सन्ति — आतङ्कः, अपव्ययरोगः, पराजयः, अनावृष्टिः, वन्यजन्तुः, घेरणम्, नरभक्षणम्, निर्वासनम् । ते भयङ्करतायां वर्धन्ते । गुणकं पठित्वा तत् भयानकं तीव्रं कृत्वा परितः सामग्रीं स्वाभाविकतया उपयुज्यते ।

तथा “सप्त” सर्वथा शास्त्रे पूर्णतायाः भावः वहति एव । सप्तदिनानि सृष्टेः । कैनस्य कृते सप्तगुणं प्रतिशोधम् । नामानः सप्तवारं मज्जन् । सप्ततिगुणं सप्त क्षमन् । तान् गणयन् कोऽपि न ।

तीव्रतापठनं न खिन्नता । एकान्ते वाक्यस्य स्पष्टपठनम् एव ।

अवधिपर्यन्तं प्रकरणम्

प्रथमं अध्यायस्य आकारः यतः तर्कः तस्मिन् आश्रितः भवति, प्रायः कोऽपि तत् न विन्यस्यति ।

	प्रवर्त्यम्	दण्डः
आधाररेखा	विव. १४-१५ — यदि आज्ञापयसि	नविव. 16-17 · आतङ्कः, अपव्ययः रोगः, पराजयः
वर्धनम् १	वि० १८ — सप्तगुणाधिकम्	विव. 19-20 · आकाश इव लोहं, भूमिः किमपि न प्रयच्छति
वर्धनम् २	वि० २१ — सप्तवारं	v. 22 · वन्यपशवः बालकाः गृहीताः मार्गाः निर्जनाः
वर्धनम् ३	वि० २४ — सप्तवारं	विव. २५-२६ · खड्गः व्याधिः रोटिका राशनेन
वर्धनम् ४	वि० २८ — सप्तवारं	विव. 29-33 · नरभक्षणं, नगराणि विध्वस्तानि, राष्ट्रेषु विकीर्णानि

चतुर्वारं , समानः सशर्तः. त्वं अद्यापि मां → सप्तवारं न गतवान् . अन्तिमः च कुत्र अवतरति इति अवलोकयन्तु — निर्वासने, राष्ट्रेषु विकीर्णः।

तस्य सारणीविषये एकं सावधानता। मया तानि व्याप्तिः एकतः चतुःपर्यन्तं संख्या कृता, “अध्यायः चतुर्वारं नियमं वदति” इत्यस्मात् “नियमः सम्यक् चतुर्वारं अग्निना प्रज्वलति ततः अवधिः समाप्तः” इति यावत् स्खलनं सुलभं स्यात् पाठः न तत् कथयति । कदापि अन्तिमवृद्धिं न घोषयति, कदापि न वदति तदनन्तरं च अहं न अधिकं गुणिष्यामि। यत् ददाति तत् सशर्तं — यदि त्वं अद्यापि न व्यावर्तयिष्यसि, तर्हि सप्तवारं — चतुर्गुणं उक्तम् ।

तत् चतुर्णां विच्छिन्नघटनानां गणना अस्ति वा चतुर्वारं गृहं निपीडितः स्थायिनियमः यत् इजरायल् तत् गम्भीरतापूर्वकं गृहीयात् इति स्वयं व्याख्या, पाठः च तत् उद्घाटितं त्यजति। अहं स्थायिनियमं प्रति झुकामि : समानरूपेण पुनरावृत्तिः सशर्तः सूचीयाः अपेक्षया नीतिवत् अधिकं पठति, तत् प्रेरयति इति शर्तः कदापि रद्दः न अभवत् अहं किमपि वादविवादं कर्तुं अत्र नास्मि। ईश्वरः मां प्रेषितवान् यत् अहं भवद्भ्यः सत्यं वक्तुम्, न तु बहुषु मतैः विद्वान् एकः भवितुम्। पठनम् ख – अवधिः एव सम्यक् अस्ति।

अधुना तर्काः — तेषु सप्त, रूक्षतया दुर्बलतमः बलवत्तमपर्यन्तं, एकं अपवादं विहाय । अन्तिमः जानीतेव क्रमात् बहिः अस्ति : प्रामाणिकः, प्रामाणिकः च बलवान् इति न समानः। तर्कः चतुः पञ्च च युग्मं यस्मिन् अध्यायः अवलम्बते, ते च एकत्र पठितुं सर्वोत्तमम्।

एकं : हिब्रूभाषा निर्णायकं नास्ति। १८ श्लोके वाक्यं $\text{וְהָיָה הַשִּׁבְעָה הַזֹּאת} fi$ इति וְהָיָה — *sheva al-chattotekhem* , सप्त तव पापानाम् उपरि। तद्धितत्वमलक्षितं च । न च “सप्तगुणं तीव्रम्” इति न च “सप्तगुणं दीर्घम्” इति । उभयम् अपि व्याकरणिकरूपेण उपलब्धम् अस्ति। आङ्ग्लभाषायाः अनुवादाः ये तस्य “सप्तगुणं” अनुवादयन्ति, तेषां विकल्पः कृतः यत् हिब्रूभाषा न बाध्यते। एतेन रीडिंग् बी सिद्धं न भवति — केवलं तस्य अर्थः अस्ति यत् द्वारं व्याकरणेन न पिहितं भवति, यत् ध्वनितुं शक्यते तस्मात् न्यूनतरः पट्टिका अस्ति किन्तु स्थापनीयः अस्ति ।

द्वौ : अध्यायः यथार्थतया यः दण्डः समाप्तः भवति सः अवधिः एव। लेवीय २६ चतुर्णां चरणानां माध्यमेन वर्धते, निर्वासने समाप्तं भवति — ततः तत्क्षणमेव तत् निर्वासनं कालान्तरे , विशेषतया च विश्रामदिवसवर्षेषु मापयति:

“तदा भूमिः विश्रामदिनानि सर्वाणि विनष्टदिनानि भोक्ष्यति, भवतः शत्रुभूमिः, तदा भूमिः विश्रामं करिष्यति, विश्रामदिनानि च भोक्ष्यति।” — लेवीय २६:३४

तस्य पश्चात् श्लोकः अपि तदेव बिन्दुं निपीडयति यत् स्वस्य विनाशस्य सर्वेषु दिनेषु भूमिः शेषं पालयति यत् इसाएलः तस्मिन् निवसन् न अवलोकितवान्।

तत् कियत् कठिनं पश्यतु। चतुर्थः “सप्तवारं” श्लोकः २८ अस्ति । तस्य दण्डः ३३ श्लोकपर्यन्तं प्रचलति, प्रकीर्णनेन च समाप्तः भवति । ३४ श्लोके च — तदनन्तरपङ्क्तौ — पाठः कथयति यत् सः दण्डः कथं परिमितः भवति: वर्षगणने। अन्तिमगुणकः गणितावधिः च पाठे समीपस्थौ स्तः, तयोः मध्ये किमपि नास्ति ।

अध्यायस्य स्वकीयः तर्कः गणितेन एव समाप्तः । पाठः वर्षेषु मापिते दण्डे संलग्नः गुणकः वर्षेभ्यः किमपि कुर्वन् गुणकः भवति ।

त्रिः- एवं एव प्रवासः वस्तुतः गणितः आसीत्। यदा बेबिलोनस्य सप्ततिवर्षस्य गणना २ इतिहास ३६:२१ मध्ये भवति तदा इतिहासकारः सीधा लेवीय २६ यावत् गच्छति

कारणम्: 'यिर्मयाहस्य मुखेन परमेश्वरस्य वचनं यावत् भूमिः विश्रामदिनानि न भोजयति तावत् यावत्' अभवत्। निर्वासनं विश्रामवर्षाणि प्रतिदत्तानि इति व्याख्यायते, प्रतिदानं च गण्यते। तथा च दानियलः, दानियल ९:२ मध्ये, यिर्मयाहस्य सप्ततिवर्षं अक्षरशः अवधिरूपेण पठति, तस्य गणनां करोति, यदा समाप्तं भवति तदा प्रार्थनां करोति।

अतः मया क्रियमाणस्य शल्यक्रियायाः सम्यक् कृते अस्माकं कृते विहितपूर्ववृत्तिः अस्ति : तौराहतः दण्डकालः गृहीत्वा, तस्य वर्षसङ्ख्यारूपेण व्यवहारः, तस्य गणना, तस्य अवधिः समाप्तः इति अपेक्षा च। दानियलः तत् कृतवान्। न तु विदेशीयचरणम्।

चतुः सप्तगुणः किम्, सम्यक्? एषः मया आरब्धः तर्कः नास्ति। आक्षेपात् बहिः आगतं, अहं च समग्रं प्रश्नं कथं अवगच्छामि इति परिवर्तनं कृतवान्।

तीव्रता न प्रमेयमात्रा । न कश्चित् एककः अस्ति यस्मिन् एकः दण्डः सप्तगुणः अन्यः दण्डः भवति। पूर्वदुर्भिक्षात् सप्तगुणं दुर्भिक्षस्य किं अर्थः स्यात् इति पृच्छन्तु तथा च प्रश्नस्य उत्तरं नास्ति — न तु कठिनगणनाकारणात्, अपितु गणनीयं किमपि नास्ति इति कारणतः

अवधिः एकः एककः अवश्यं भवति। वर्षाः। सप्तगुणितं चत्वारिंशत् वाक्यं द्विशत-अशीति-वर्षं वाक्यं, तत् कोऽपि परीक्षितुं शक्नोति ।

अधुना तस्मिन् धक्कायन्तु। दण्डः न संसारात् मुक्तः प्लवमानः गुणः; जनानां उपरि किमपि प्रयुक्तं, प्रहाराय च समयः भवति। अतः प्रत्येकस्य दण्डस्य द्वौ आयामौ भवतः — कियत् कठिनः, कियत् दीर्घः च — समग्रदण्डः च उभयोः उत्पादः एव । अतः यदा पाठः दण्डः सप्तगुणः भविष्यति इति वदति तदा तस्य कुलस्य विषये किमपि वदति। तथा च द्वयोः परिमाणयोः कुलम् निर्मितं भवति, सम्यक् एकः सप्तगुणकं किमपि परीक्षनीयरीत्या वहितुं शक्नोति।

तत्र वास्तविकः खण्डनः अस्ति, सः एव एकमात्रः पलायनमार्गः अस्ति । सप्तः शास्त्रे पूर्णतायाः कृते मुहावरणम् अस्ति — उत्पत्तिः ४:१५ मध्ये "तस्य प्रतिशोधः सप्तगुणः भविष्यति" इति कस्यचित् गणितं नास्ति । यदि लेवीय २६ मध्ये सप्तवारं तत्प्रकारस्य मुहावरा अस्ति तर्हि तस्य अर्थः पूर्णतया , तथा च सर्वथा परिमाणं न वहति।

तत् मार्गं गृहीत्वा पश्यन्तु कुत्र गच्छति। यदि संख्या शुद्धमुहावरणं तर्हि न किमपि परिमाणं, चत्वारि वचनानि च न वर्धमानक्रमम् — ते एव चतुर्वारं वर्धमानेन बोधेन उक्ताः १९, २२, २५, २९ श्लोके दण्डाः सीढ्याः चत्वारि सोपानानि न अपितु चत्वारि न्यायवर्णनानि स्युः ।

अतः एकः हंसः अस्ति, उभौ मार्गौ च कुत्रचित् गच्छामि यत्र अहं कार्यं कर्तुं शक्नोमि। सप्तगुणः परिमाणात्मकः वा — यस्मिन् सति सः कालपरिमाणं यस्य कुलस्य उपरि वहति, अवधिः च एकमात्रः आयामः यस्मिन् कारकः परीक्ष्यः भवति — अथवा सः सर्वथा परिमाणात्मकः नास्ति, यस्मिन् सति क पठनं बहुगुणितस्य तीव्रताविषये अपि पठनं न भवति चतुर्वारं एतत् गम्भीरं इति वदन् ईश्वरस्य विषये पठनम् अस्ति ।

तीव्रतापठनं केवलं तस्मिन् द्वितीये, दुर्बलतररूपेण जीवति। अप्रमेयस्य वस्तुनः वास्तविकगुणः गुणः च न भवितुमर्हति ।

पञ्चः द्वयोः पठनयोः एकः एव दोषः भवितुम् अर्हति।

तर्कं चतुर्णां एकं पदं पुरतः अनुसरणं कुर्वन्तु। यदि सप्तस्य गुणकं तीव्रतायां संलग्नं भवति तर्हि तत् परिमाणं प्रति संलग्नं भवति यत् कोऽपि वक्तुं, मापनं, परीक्षणं वा कर्तुं न शक्नोति। पूर्वं दण्डः कियत् तीव्रः आसीत् ? अनिर्दिष्टम् । पश्चात् कियत् तीव्रम् ? सप्तगुणं तत् । कस्मिन् कालखण्डे ? अपि च अनिर्दिष्टम् — लेवीय २६ तस्य कस्यापि व्याप्तेः अवधिं न निरूपयति ।

तथैव निर्मितः दावो मिथ्यारूपेण न बहिः आगन्तुं शक्नोति। न अवलोकनं, न तिथिः, न गणना यत् कदापि तस्य विरोधं कर्तुं शक्नोति। वर्षत्रयसहस्रेषु इजरायलस्य यत् किमपि भवति तत् सप्तगुणं किमपि इति वर्णयितुं शक्यते ।

अधुना तस्य पार्श्वे अवधिपठनं स्थापयतु। त्रिशतं नवति वर्षाणि, सप्तगुणितानि, उक्तारम्भात्, वर्षं ददाति — तच्च वर्षं सम्यक् वा न वा। वैरिणः पाठकः एकनिमेषात् न्यूनेन समये गणकयन्त्रेण तत् परीक्षितुं शक्नोति । कण्ठं बहिः लसयति।

यः दावो दोषी न भवितुम् अर्हति सः किमपि कार्यं न करोति। तत् न व्यवस्थिततायाः प्राधान्यम्; किमपि वक्तुं न किमपि वक्तुं च भेदः । यदि सप्तगुणः वास्तविकमात्रायाः वास्तविकगुणः भवति तर्हि तस्य अयोग्यप्रयोगः इति आविष्कारः सिद्धान्ततः सम्भवः भवितुमर्हति एतयोः पठनयोः एकेन एव तत् सम्भवं भवति ।

अस्य तर्कस्य दुष्टं संस्करणं एकं पदं दूरं स्थितम् अस्ति। दुष्टं संस्करणं चालयतिः अवधिपठनं मम संख्यां ददाति तथा च तीव्रतापठनं न ददाति, अतः अवधिपठनं सम्यक् अस्ति। सः न तर्कः, प्राधान्यम् — तथा च समीक्षकः समग्रव्यवस्था प्रेरिततर्कः इति वदति चेत् तस्यैव अभिप्रायः निश्चितम् उत्तरं इच्छन् न प्रमाणं यत् पाठः एकं प्रददाति। प्रचुरग्रन्थाः यथार्थतया न कुर्वन्ति।

सदसंस्करणं पाठः कथं वर्तते इति दावाः, न तु अहं किं इच्छामि इति विषये। पश्यन्तु यत् इजकिएलः वस्तुतः किं हस्तगतः अस्ति। न तु “चिरं तत्र शयनम्” इति । त्रयः शतानि नवतिः दिवसाः, ततः चत्वारिंशत् दिवसाः — ततः च, यदि बिन्दुः गम्यते तर्हि, स्पष्टः रूपान्तरणस्य दरः प्रत्येकं वर्षस्य कृते एकः दिवसः। ईश्वरः वाक्यस्य परिमाणं कृतवान् ततः भविष्यद्वादिने अवदत् यत् कस्मिन् एकके पठितव्यम् इति सा वातावरणस्य भाषा नास्ति। यत् सटीकरूपेण, उक्तं परिवर्तनं संलग्नं कृत्वा, निर्गताः सङ्ख्याः गणनीयाः निर्गताः भवन्ति ।

तत् लेवीय २६ पार्श्वे स्थापयित्वा तस्य अर्थव्यवस्थां लक्ष्यताम्। एकस्मिन् अध्याये सटीकगुणकः अन्यस्मिन् च सटीकपदानि सन्ति । अवधिपठनस्य अन्तर्गतं क्रीडायां प्रत्येकं सङ्ख्या अन्यां संख्यां मिलित्वा कार्यं करोति । तीव्रतापठनस्य अन्तर्गतं सटीकगुणकः कदापि सटीकपदान् न स्पृशति — तस्य स्थाने अपरिमाणं किमपि कार्यं करोति, यदा तु ३९०, ४० च प्रथमसमाप्तेः अनन्तरं निष्क्रियरूपेण उपविशन्ति

तत् न प्रमाणम्। ईश्वरस्य मम कृते स्वसङ्ख्याः सुलभाः कर्तुं कोऽपि बाध्यता नास्ति, अर्थव्यवस्थातः तर्कः अन्ते ग्रन्थः कथं एकत्र लम्बितव्यः इति तर्कः भवति।

परन्तु यदा एकः पठनः प्रत्येकं उक्तं परिमाणं अप्रयुक्तं त्यजति अपरः तान् सर्वान् कार्ये स्थापयति तदा तत् लक्ष्यं भवति — तथा च दुष्टसंस्करणस्य विपरीतम्, मम प्राधान्यानां विषये दावान् न तु पाठस्य विषये दावः एव

षड् : इतिहासस्य अपश्चात्तापस्य समाप्तेः पूर्वं तीव्रतापाठः अध्यायः समाप्तः भवति। चतुः पञ्च च तर्काः शब्दानां किं अर्थः भवितुम् अर्हति इति । अयं अध्यायः अद्यापि किमर्थम् अस्ति इति विषये अस्ति।

तीव्रतापाठस्य अन्तर्गतं लेवीय २६ मध्ये एकस्य निमीलितक्रमस्य वर्णनं कृतम् अस्ति । चत्वारि तीव्रतानि, निर्वासनसमाप्ताः, ततः अध्यायः ४० तः ४२ पर्यन्तं श्लोकेषु स्वीकारसंभावनायाः विषये परिवर्तते । एस्केलेटरः स्थगयति। इस्राएलस्य बेबिलोनपर्यन्तं यत् घटितं तस्य विवरणरूपेण एतत् कार्यं करोति — ततः तस्य अधिकं किमपि वक्तुं नास्ति ।

परन्तु तेषु चतुर्षु क्रमेषु प्रत्येकं यत् स्थितिः चालयति स्म सा एकं वस्तु आसीत् यत् भवन्तः अद्यापि मम समीपं न गतवन्तः । सा च स्थितिः बेबिलोने न समाप्तवती। यहूदागृहं वर्षसहस्रद्वयेन स्वस्य मसीहस्य समीपं न गतं। यदि उत्प्रेरकः अद्यापि जीवितः अस्ति तथा च पाठः स्थगितः अस्ति तर्हि लेवीय २६ अष्टमषष्ठशताब्दयोः विषये अध्यायः अस्ति ततः परं किमपि विषये नास्ति।

अवधिपठनस्य अन्तर्गतं अद्यापि प्रचलति। प्रत्येकं अपश्चात्तापं समाप्तं नूतनं पदं उत्पादयति, अध्यायस्य गणितं च

अद्यापि नकारयति इति राष्ट्रे कार्यं कुर्वन् अस्ति।

अतः प्रश्नः न केवलं हिब्रूभाषायाः कस्य पठनस्य अनुमतिः अस्ति — उभयम् अपि अनुमन्यते। इदं यत् पठनं लेवीय २६ गतसहस्राब्दद्वयस्य विषये किमपि वक्तुं त्यजति।

सप्त — अयं च मया अत्यन्तं दृढतया धारितः — पठनं यत् उत्पादयति तत् न्याय्यं भवति । मया चतुर्थे अध्याये कृतः स एव प्रवेशः, तस्यैव कारणात् च। इजकिएल ४ इत्यस्य वाक्यद्वये गुणकं अवधिरूपेण प्रयोजयन्तु तथा च उभौ एकस्मिन् वर्षे, भिन्नमार्गेण, भिन्नगुणकैः सह, आरम्भतिथिभ्यः अष्टशतवर्षेभ्यः अन्तरेण अवतरन्ति। यदि खपठनं गलतम् आसीत् तर्हि तत् न भवेत्।

अहं भवन्तं तत् तर्कं दर्शयितुं वरम्, न तु तत् गोपयितुं। उत्तमव्याख्यानस्य अनुमानं यत् वास्तविकं तर्करूपं प्रमाणात् दुर्बलतरं च ।

पञ्च सप्त च कथं मिलन्ति इति अवलोकयतु, यतः ते एकस्य क्रियायाः अर्धद्वयम् अस्ति । पञ्चमः तर्कः वदति यत् अवधिपठनं एकं दावान् करोति यत् असफलं भवितुम् अर्हति। सप्तमः तर्कः वदति यत् यदा भवन्तः चेकं चालयन्ति तदा तत् विफलं न भवति। अर्धं वा दुर्बलं भवति — तेन मिथ्यायोग्यः दावो न सत्यः, भाग्यशाली परिणामः च किमपि न सिद्धयति यदि प्रथमतया दावा कदापि गलतम् न बहिः आगन्तुं न शक्नोति स्म एकत्र ते केवलं कथं भवन्तः किमपि परीक्षन्तेः किमपि वदन्तु यत् मिथ्या भवितुम् अर्हति, ततः गत्वा पश्यन्तु।

तस्य तर्कस्य संस्करणं अहं न मुद्रयिष्यामि

चतुर्थस्य तर्कस्य उच्चतरः मातुलः अस्ति, अहं भवद्भ्यः सदसंस्करणं दुष्टं च दर्शयितुम् इच्छामि, यतः तयोः भेदः अस्य पुस्तकस्य समग्रविधिः एव

उच्चैः संस्करणं चालयतिः बहुगुणिता तीव्रता अद्यापि प्रशासनीया अस्ति , प्रशासने च समयः भवति । यहूदादेशस्य कृते ग्रन्थेन यत् एकमेव पदं दत्तं तत् चत्वारिंशत् वर्षाणि अस्ति। अतः सप्तगुणाधिकः दण्डः चत्वारिंशत् वर्षाणि अपि धावितव्यः — यदा च तत् अपश्चात्तापं समाप्तं भवति तदा पुनः सप्तगुणं दुष्टतरं चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत्। वर्षसहस्रद्वयं पारं तत् प्रायः पञ्चाशत् पदं, तीव्रता च सप्ततः पञ्चाशत् शक्तिपर्यन्तं समाप्तं भवति, द्वाचत्वारिंशत् अङ्कयुक्ता संख्या। तस्मात् कोऽपि जीवितुं न शक्तवान् । अतः तीव्रता असम्भवः।

तस्य प्रथमार्धं सम्यक्, यत् चतुः तर्कः निर्मितः । कालान्तरे दण्डः अवश्यमेव दातव्यः । तीव्रता अवधिरहितं प्लवितुं न शक्नोति। तदेव अवलोकनं तीव्रतापाठं केवलं असम्भाव्यं न तु अपूर्णम् इति मन्यते।

उत्तरार्धं यत्र भ्रष्टं गच्छति , तत्र च द्वयोः स्थानयोः भ्रष्टं भवति।

It needs the carrier to be *another forty years specifically* , न च किमपि तत् स्थापयति।

लेवीय २६ मध्ये सर्वथा अवधिः न दत्ता अस्ति । तस्य चतुर्णां व्याप्तिषु एकस्य अपि दीर्घता न नियुक्ता; १९, २२, २५, २९ श्लोके दण्डाः केवलं अग्रिमवृद्धिपर्यन्तं धावन्ति । तीव्रतापठनं धारयन् कश्चित् वक्तुं शक्नोति यत् तीव्रदण्डः अनिर्दिष्टविस्तारं यावत् धावितवान्, पाठः च तस्य विरोधं न करोति। खिन्नं चत्वारिंशत् वर्षाणि भवितुमर्हति इति आग्रहं कर्तुं मया इजकिएलस्य पदं तस्मिन् अध्याये आयातव्यं यस्मिन् कदापि तस्य उल्लेखः न भवति — मम प्रतिद्वन्द्वस्य स्थाने मम स्वस्य रूपरेखायाः आयातः च वृत्ते तर्कस्य समानः दोषः, केवलं वेषं श्रेष्ठतया

द्वाचत्वारिंशदङ्का च सद्वादस्य दुर्बलतमः भागः, न तु बलवत्तमः। असीमतीव्रतागुणने वस्तुतः किं दोषं न तु संख्या बृहत् भवति । सप्तगुणदुष्टतरं सप्तगुणदुष्टतरं निर्वासनात् न स्थितिं वर्णयति इति । समस्या असङ्गतिः, न तु परिमाणम् — तदेव च बिन्दुवादः चतुर्णां पूर्वमेव करोति, नाट्यशास्त्रं विना ।

तत्र तृतीयं कारणं, तदेव मम कृते तत् निश्चयं कृतवान् । यदि बहुगुणिततीव्रता पुनरावृत्तिपदस्य आवश्यकता वर्तते इति अनुमोदयामि तर्हि तीव्रतापाठं न खण्डितवान् — मया शान्ततया अवधिपठने परिणतं ततः विजयः घोषितः यः प्रतिद्वन्द्वी यथार्थतया सप्तवारं अर्थं पूर्णतया, सम्पूर्णतया, सदप्रमाणेन धारयति, सः सर्वथा कस्यापि पुनरावर्तनीयपदस्य प्रति प्रतिबद्धः नास्ति, अतः reductio कदापि तं न प्राप्नोति। केवलं तत् पदं पराजयति यत् कोऽपि न धारयति। तथापि यदि दण्डः “पूर्णतया” गुणितः भवति तर्हि पुनः “पूर्णतया” गुणितः भवितुम् अर्हति इति स्पष्टम्? पश्चात्तापेन विना वा दण्डः तीव्रताम् अवाप्तवान् स्यात् ।

अस्मात् एकस्मात् तर्कात् बृहत्तरेण कारणेन मया एतत् दीर्घकालं यावत् स्थापितं । महती संख्या तस्य सामग्रीयाः सर्वानुपातात् बहिः प्रेरयति, भविष्यद्वाणीलेखनस्य च एकं प्राप्तुं दीर्घकालीनः आदतिः अस्ति । यदि अहं भवन्तं अस्मिन् पुस्तके अन्यत्र सर्वत्र मम गणितं परीक्षितुं प्रार्थयिष्यामि तर्हि मया अधिकं चाटुकारिता गणना बहिः क्षिप्तुं इच्छुकता भवितुमर्हति। अयं मां चाटुकारितवान् अहं च तत् न मुद्रयामि।

अहम् अत्र स्थित्वा एकं अधिकं प्रकटीकरणं। अस्य अध्यायस्य पूर्वस्य मसौदे तर्कः आसीत् यत् लेवीय 26 चतुर्णां — श्लोकाः १८, २१, २४, २८ — व्याप्तेः सीमां स्थापयति अतः तीव्रता कदापि सप्ततः चतुर्थं यावत् समासितुं न शक्नोति। तदपि मम कृते उपलब्धं नासीत् । पाठः कुत्रापि टोपीं न वदति। अहं एकं सीमां एकस्मिन् प्रतिरूपे पठन् आसीत्, यत् एव अहं अन्येभ्यः जनान् न कर्तुं पृच्छन् एतत् पुस्तकं व्यययामि। गतः ।

यदि नियमः मुक्तसमाप्तः अस्ति तर्हि २०३० तमे वर्षे किमर्थं स्थगितः भवति ?

सः एव प्रश्नः अवशिष्टः, अहं च अन्येभ्यः पूर्वं तत् उत्थापयामि ।

यदि लेवीय २६ चतुर्णां सूचीं न तु स्थायिनियमं वदति, तर्हि यदा कदापि कश्चन पदः अपश्चात्तापं विना समाप्तः भवति तदा नियमः अद्यापि जीवितः अस्ति। यहूदास्य वाक्यं ७० तमे वर्षे गुणितं पुनः ३५० तमे वर्षे यदा वर्तमानपदं २०३० तमे वर्षे समाप्तं भवति यदा यहूदा अद्यापि पश्चात्तापं न करोति तदा नियमः केवलं पुनः किमर्थं न प्रज्वलति — १९६० तमे वर्षे सप्तभिः गुणितं, अपरं १३७२० वर्षाणि?

तस्य न हि गणितीयम् उत्तरम् । गणितं सुखेन प्रचलति स्म। उत्तरं गणितस्य बहिः आगन्तुं भवति, अस्य पुस्तकस्य अस्तित्वस्य समग्रं कारणं च अस्ति यत् क्रमः व्याप्तिः न समाप्तः, समयः समाप्तः भवति। लेवीय २६ न

अन्त्यं वर्धने । समाप्तं भवति, श्लोकेषु ४० तः ४२ पर्यन्तं, स्वीकारे, स्मृते सन्धे च। गुणनानि न गन्तव्यं; ते एव यत् भवति गन्तव्यं निराकृते।

१० तः १२ अध्यायाः यत् तर्कयन्ति तत् अस्ति यत् २०३० तमे वर्षे अस्वीकारः स्थगयति — यत् वाक्यस्य समाप्तेः अनन्तरं पञ्च मासाः सन्ति येषु अपश्चात्तापकारिणः प्रेषिताः भवन्ति, न तु नष्टाः भवन्ति, ततः मसीहः पुनः आगच्छति तथा च वाक्यस्य व्यवस्थायाः समाप्तिः भवति अन्यस्य गुणनस्य कृते अन्यस्य त्रयोदशसहस्रवर्षस्य आवश्यकता भविष्यति यस्य सन्धिः ईश्वरः स्मरिष्यति इति उक्तवान्।

अतः विरामबिन्दुः अध्यायात् बहिः न पठ्यते। अस्मिन् पुस्तके अन्यत् सर्वं पठितम् अस्ति — एकस्मिन् वर्षे अन्ये त्रीणि घण्टाः अवतरन्ति, पतन्भोजेषु समाप्तः दिवसः गण्यते, उत्सवस्य क्रमः येषुना अद्यापि न सम्पन्नः। यदि ते असफलाः भवन्ति तर्हि आम्, अपेक्षा १३७९० स्यात् न तु २०३०।

किमर्थं कदापि वा/वा वा नासीत्

एकः अपि विचारः, सः च अध्याये सर्वाधिकं उपयोगी अस्ति।

अहं आरम्भे एतत् द्वौ प्रतिस्पर्धात्मकौ पठनौ, A तथा B इति स्थापितवान्, तत् च फ्रेमिंग् इति प्रश्नः सामान्यतया कथं स्थापितः इति। अहम् अधुना मन्ये फ्रेमिंग् गलत् अस्ति, तर्क चतुर्थः कारणम् अस्ति।

दण्डस्य द्वौ आयामौ भवतः — कियत् कठिनं कियत् दीर्घं च — तस्य परिमाणं च उभयोः उत्पादः । अवधिरहितं तीव्रता न लघुतरः दण्डः; न तु सर्वथा दण्डः, यतः कस्यचित् उपरि किमपि न प्रवर्तते। तीव्रताहीनः अवधिः अपि तथैव शून्यः भवति। न च द्वयोः आयामयोः स्वयमेव विद्यते । अतः “सप्तगुणदण्डः” कदापि एकस्य आयामस्य गुणनस्य वा अन्यस्य वा विकल्पः नासीत् । राशिविषये दावः, राशिः च उभयस्य भवति ।

यस्य अर्थः अस्ति यत् क पठनं ख पठनं च प्रतिद्वन्द्वी न सन्ति। क पठनं वस्तुनः एकं आयामं वर्णयति; ख पठनेन संख्यायाः वास्तविकरूपेण निरीक्षणं कर्तुं शक्यते इति आयामस्य वर्णनं भवति यदि कश्चन पुरुषः दण्डात् न शिक्षेत तर्हि तस्य दीर्घाकरणं तीव्रीकरणं च धैर्याधिकारिणः समानं कार्यं भवति, न तु तस्य अधिकारस्य किं अर्थः इति विषये प्रतिस्पर्धात्मकौ सिद्धान्तौ।

अनेन आक्षेपः न विलीयते । अवधिपठनेन अद्यापि गणितं स्वयमेव वहितुं भवति, अद्यापि च Tier 3 अस्ति — भवन्तः अद्यापि मम वचनं गृह्णन्ति यत् वर्षाणि एव सप्त संलग्नाः सन्ति। परन्तु यदि भवान् अस्मिन् अध्याये निश्चितरूपेण आगतः यत् लेवीय २६ तीव्रताविषये अस्ति, तर्हि अवलोकयतु यत् भवान् सर्वथा सम्यक् भवितुम् अर्हति तथा च एतत् पुस्तकम् अद्यापि कार्यं करोति। भवन्तः यस्य परिमाणं न गणयामि तस्य वर्णनं करिष्यन्ति स्म तस्मिन् किमपि अन्यपरिमाणं न गच्छति ।

लेवीय २६ अस्मान् यत् ददाति

- एकः उक्तः गुणकः : सप्त . (स्तरः २ — पाठे अस्ति, चतुर्वारं ।)
- एकः उक्तः उत्प्रेरकः. पश्चात्तापं कर्तुं निरन्तरं अस्वीकारः . (स्तरः २.) २.
- एकः उक्तः संरचनाः चत्वारि क्रमिकवृद्धयः . (स्तरः २.) २.
- गुणकः वाक्यस्य अवधिं प्रति प्रवर्तते। (स्तरः ३ — उपरि तर्कितः। अल्पसंख्यकपठनम्। अस्य पुस्तकस्य कपाटः।)
- तस्य अल्पसंख्यकपदवीयाः किं मूल्यं च इति विषये च एकः टिप्पणः। बहुमतं सप्तवारं पठति यथा तीव्रता, बहुमतं च गलतम् इति उच्चैः उक्तवान् — मया तर्कितं यत् तीव्रता अवधिः च एकस्य परिमाणस्य

द्वौ आयामौ स्तः, तेषु एकः एव सप्तस्य परीक्षणीयगुणकं वहितुं शक्नोति, अप्रमेयपरिमाणं गुणयति पठनं किं गुणयति इति व्याख्यातव्यम् इति सः “अन्ये सर्वे भ्रान्ताः” इत्यस्मात् संकीर्णतरः दावाः, मम एकमात्रं आवश्यकता अस्ति ।

इजकिएलस्य द्वौ वाक्यौ 4. लेवीयग्रन्थात् एकः गुणकः 26. तत् सम्पूर्णं साधनपुस्तिका। अधुना वयं गणयामः।

अध्यायः ६ — इजरायलस्य घड़ी

वाक्यद्वयं बहुगुणकं चत्वारः गणनानियमाः। अधुना वयं प्रथमं घण्टां चालयामः।

यत्र आरभ्यते

इजकिएलस्य ३९० वर्षाणि इस्राएलस्य गृहस्य, उत्तरराज्यस्य सन्ति — ये दशगोत्राः यरोबामस्य अधीनं विच्छिन्नाः, पुनः कदापि न आगताः ।

अध्याय 4 मध्ये तर्कितस्य पठनस्य अन्तर्गतं इजरायलस्य वर्षाणि इष्टके चित्रितस्य घेरणस्य वामे स्थितानि सन्ति , यस्य दक्षिणतः वामतः हिब्रू समयरेखायां ते तस्मात् अग्रे धावन्ति इति अर्थः लोहपट्टिका च तत् घेरणं चिह्नयति यथा एकं व्याप्तिकर्ता गृहीतुं न शक्तवान्।

अभिलेखे यरुशलेमस्य एकः असफलः घेरणः अस्ति । ७०१ ई.पू.

अशूरस्य राजा सेनहेरिबः यहूदादेशस्य दुर्गयुक्तान् नगरान् प्रति आगत्य तान् गृहीतवान्। ततः सः यरुशलेमनगरम् आगत्य तत् न गृहीतवान्। द्वितीयराजा १८-१९ तथा यशायाह ३६-३७ अन्तः कथां कथयति — हिजकियाहस्य करः, भित्तिस्थाने रबशाकेः भाषणं, यशायाहस्य वचनं, परमेश्वरस्य दूतः शिबिरं प्रहारं कृतवान्, तथा च सन्नाहेरिबः नीनवेनगरं गृहं गतः यत्र तस्य पुत्राः अन्ते तं स्वदेवस्य मन्दिरे मारितवन्तः।

अशूरस्य अभिलेखः बहिः अपि एतादृशीमेव कथां कथयति, तस्य मौनं च बाइबिलस्य भाषणात् अधिकं उच्चैः अस्ति। सेनहेरिबस्य प्रिज्मः, तस्य स्वस्य शास्त्रज्ञैः लिखितः आधिकारिकः इतिहासः, हिजकियाहस्य प्राकारयुक्तानि षट्चत्वारिंशत् नगराणि गृहीत्वा हिजकियाहस्य “पञ्जरस्थपक्षिवत्” यरुशलेमनगरे स्वयमेव निरुद्धः इति गर्वम् अनुभवति। ततः च निवर्तते। अस्मिन् प्राप्तं श्रद्धांजलिः अभिलेखिता अस्ति । कदापि नगरस्य दावान् न करोति । एकः अशूरराजः राजधानीम् आदाय दीर्घकालं यावत् संख्याभिः सह एवम् अवदत्। अयं पञ्जरं वर्णयित्वा अगच्छत् ।

स्तर 2. तिथिः अशूर-एपोनिम्-कैनन्-द्वारा, प्रिज्म-द्वारा, बाइबिल-लेखेन च स्वतन्त्रतया निर्धारिता अस्ति, तथा च सा प्रायः तावत् सुरक्षिता अस्ति यथा ईपू अष्टमशताब्द्याः कस्यापि तिथिः प्राप्नोति। तिरहकस्य आयुः विषये कठिनायाः समाधानार्थं ६८८-६८६ ईपू यावत् द्वितीयं अभियानं प्रस्तावितं विद्वांसः अल्पसंख्यकाः सन्ति; बहुमतं ७०१ तमे वर्षे एकं अभियानं धारयति अहं बहुमतस्य तिथ्याः उपयोगं करोमि, या पारम्परिकः अपि अस्ति ।

अहं यत् न प्रयुज्जामि तस्य विषये एकः शब्दः। उत्तरराज्यं अशूरस्य हस्ते पतित्वा ७२२ ईपू प्रायः निर्वासितम् — सामरिया वर्षत्रयं यावत् व्याप्तं कृत्वा गृहीतं, जनसंख्या पुनः निवसति स्म, दश जनजातयः नष्टाः इजरायलस्य दण्डस्य आरम्भस्य स्पष्टः अभ्यर्थी सः एव, अहं च न उपयुज्जामि इति तिथिः। २०३० न उत्पादयति; ७२२ ईपू + २७३० वर्षाणि २००९ तमे वर्षे अवतरन्ति, यत् कुत्रापि नास्ति । अहं तस्य उल्लेखं करोमि यतोहि अहं इच्छामि यत् भवान् पश्यतु यत् अहं जानामि यत् विकल्पः अस्ति तथा च एतत् कार्यं न करोति, न तु भवान् तत् आविष्कृत्य आश्चर्यं करोतु।

७०१ ईपू आरम्भः अध्यायः ४ मध्ये तर्कात् आगच्छति — असफलः घेरणः, ग्रिडलेन चिह्नितः — न तु आरम्भतिथिः अन्वेषणात् यत् मया इष्टं उत्तरं उत्पादयिष्यति यदि भवता ४ अध्यायः अङ्गीकृतः तर्हि भवता एतत् निराकरणीयम् । स एव आलम्बनम् इति उक्तम् ।

प्रथमं पदम्

$$७०१ \text{ ईपू} + ३९० \text{ वर्ष} = ३११ \text{ ई.पू.}$$

(स्तरः १. खगोलीयसङ्ख्याकरणे : $-७०० + ३९० = -३१०$, यत् ३११ ईपू ।)

इजरायलस्य मूलवाक्यं ३११ ईपू वर्षे समाप्तम् ।

किं इस्राएलस्य गृहं ३११ ईपू वर्षे पश्चात्तापं कृतवान् ? न, पश्चात्तापं कर्तुं इस्राएलस्य गृहं नासीत् — दशगोत्राः राष्ट्रेषु विकीर्णाः आसन्, चतुर्शताब्दपर्यन्तं च आसन् । वाक्यस्य अवधिः समाप्तः अभवत्, किमपि परिवर्तनं न अभवत् ।

अन्यत् किमपि ३११ ईपू वर्षे भवति स्म, अहं च तत् सावधानीपूर्वकं सम्भालितुं इच्छामि, यतः एषः एव प्रकारः विवरणः यः एतादृशेषु पुस्तकेषु अतिशयोक्तः भवति

सत्यं किम् : वसन्तः ३११ ईपू सेलुसिडयुगस्य युगः अस्ति । सेलुकसः प्रथमः बेबिलोन् पुनः गृहीतवान्, तस्मात् पुनः विजयात् स्थापितः युगः शताब्दशः सम्पूर्णस्य निकटपूर्वस्य मानकपञ्चाङ्गः अभवत् । बेबिलोन-गणनायां, यत् यहूदिनः स्वीकृतवन्तः, प्रथमवर्ष १ निसान-दिनाङ्के आरभ्यते — ३ एप्रिल-दिनाङ्के, ३११ ईपू.

यहूदिनः च तत् स्वीकृतवन्तः एव । ते तत् मिन्यान् ष्ट्रोत्, अनुबन्धयुगम् इति आह्वयन्ति स्म । १ मक्काबीषु प्रयुक्ता तिथिनिर्धारणव्यवस्था अस्ति । यहूदीनां कानूनीदस्तावेजेषु, विवाहसन्धिषु, विक्रयपत्रेषु च सहस्रवर्षेभ्यः अधिकं कालपर्यन्तं दृश्यते । सेलुसिड-राजानाम् रजःत्वात् बहुकालानन्तरं यहूदी-शास्त्रज्ञाः अद्यापि स्वदस्तावेजानां काल-निर्धारणं कुर्वन्ति स्म यदा ग्रीक-सेनापतिः बेबिलोन्-देशं प्रविष्टवान् ।

तत्र वास्तविकं प्रतिबिम्बम् अस्ति । यस्मिन् वर्षे इजरायलस्य दण्डः पश्चात्तापं विना समाप्तः अभवत्, तस्मिन् वर्षे यहूदीजनाः स्वस्य अनुबन्धानां तिथिं अन्यजातीयराजस्य शासनकालेन निर्धारयितुं आरब्धवन्तः — सहस्राब्दं यावत् च तत् कुर्वन्ति स्म

किं न सत्यं, किं च न दास्यामिः ३११ ईपू वर्षे यहूदियादेशे किमपि न घटितम् । न युद्धं न विजयं न शासकपरिवर्तनम् । टोलेमी ३१२ तमे वर्षे अयं प्रदेशः गृहीत्वा निवृत्तः आसीत्; एण्टिगोनस् पुनः कब्जां कृतवान्; ३११ तमे वर्षे राजवंशशान्तिः प्रश्नं उद्घाटितं त्यक्त्वा भूमौ किमपि न निवसति स्म । ३०१ तमे वर्षे इप्ससस्य अनन्तरं यावत् स्थायि टोलेमैक-नियन्त्रणं न आगतं ।

अतः ३११ ईपू इत्यस्य महत्त्वं पञ्चाङ्गात्मकं, न तु सैन्यम् । रोचकः अनुनादः अस्ति न च प्रमाणम् । गणितं कथञ्चित् तस्य उपरि न आश्रितं भवति, यदि सेलुसिड युगः भिन्नवर्षे आरब्धः स्यात् तर्हि घण्टा अपि तथैव प्रचलति स्म । अहं तत् समावेशयति यतोहि इदं प्रहारकं भवति तथा च अहं तत् ध्वजं ददामि यतोहि प्रहारः प्रमाणिकः च समानः नास्ति ।

गुणनम्

न पश्चात्तापः। लेवीय २६ प्रवर्तते।

$$३९० \times ७ = २७३० \text{ वर्ष}$$

(स्तरः १.) २.

अधुना, एकः प्रश्नः यः दृश्यमानात् अधिकं महत्त्वपूर्णः अस्ति यत् कदा आरभ्य?

विकल्पद्वयम्। गुणितं पदं वा ३११ ईपूतः अग्रे धावति, यदा प्रथमपदस्य अवधिः समाप्तः अभवत् — अथवा मूलपदस्य स्थाने भवति तथा च घेरणात्, ७०१ ईपूतः सेव्यते

अहं द्वितीयं उपयुञ्जामि। गुणितं वाक्यं ७०१ ईपू तः प्रचलति ।

अत्र किमर्थम्। लेवीय २६ न वदति “ततः अहं अधिकं दण्डं योजयिष्यामि।” तत्र उक्तं यत् “अहं त्वां पापानां कृते सप्तगुणाधिकं दण्डयिष्यामि” — तानि एव पापानि, सप्तगुणानि दण्डितानि । गुणस्य विषयः वाक्यमेव, न तु पुरातनं प्रति संलग्नं नवीनं वाक्यम्। यः न्यायाधीशः वाक्यस्य सप्तगुणं करोति सः क्रमिकं पदं न योजयति; सः तस्यैव अपराधस्य कृते पुनः दण्डं ददाति। तथा च मूलवाक्यस्य लम्बितस्य कपाटात् वाक्यं सेवितं भवति, यत् इजरायलस्य कृते ७०१ ईपू यावत् घेरणम् अस्ति।

तत् शब्दं धारयतु — कपाटः . अत्र अपेक्षया अग्रिमे अध्याये अधिकं कार्यं कर्तुं गच्छति, यदि मया प्रयुक्तः नियमः वेषधारिणः नियमद्वयं भवति तर्हि अत्रैव भवन्तः मां तस्मिन् गृह्णन्ति स्म

(स्तरः ३ — एषः व्याख्यात्मकः विकल्पः अस्ति तथा च मया एवम् वक्तव्यम्। यदि गुणितं पदं तस्य स्थाने ३११ ईपूतः अग्रे धावति स्म तर्हि भवन्तः $३११ \text{ ईपू} + २७३० = \text{ई. २४२०}$ इति प्राप्नुयुः, पुस्तकं च न स्यात्। विकल्पः महत्त्वपूर्णः अस्ति तथा च मया तस्य कृते तर्कः कृतः न तु कल्पितः।)

परिणामः

$$७०१ \text{ ईपू} + २७३० \text{ वर्ष} = \text{ई० २०३०}$$

(स्तर १. खगोलीयः $-700 + 2730 = 2030$.)

यदि रोचते तर्हि दीर्घमार्गं पश्यन्तु। ७०१ ईपूतः १ ईपू यावत् ७०० वर्षाणि सन्ति । एकं वर्षं अधिकं भवन्तं AD १. तत् ७०१ वर्षाणि व्यतीतानि, २०२९ AD १ तः चालयितुं अवशिष्टम् — यत् AD २०३० मध्ये अवतरति।

इजरायल-सदनस्य वाक्यं, यथा लेवीय-ग्रन्थे २६ निर्दिष्टं, सप्तगुणं कृतम्, तस्य अवधिः १९९० तमे वर्षे समाप्तः भवति

२०३० .

एकः घड़ी किमपि न सिद्धयति

इति मम अभिप्रायः ।

यदि एषः एव समग्रः तर्कः स्यात् तर्हि अहं तस्य विषये पुस्तकं न लिखितवान् स्यात्। विवादितप्रारम्भतिथितः विवादितगुणकस्य माध्यमेन लक्ष्यवर्षपर्यन्तं एकः गणितशृङ्खला एव वक्र-फिटिंग् बहिः इव दृश्यते, अन्यस्य हस्ते च अहं तस्य विषये शङ्कितः भविष्यामि।

अस्य अध्यायस्य कियत् भागं स्तर 1 न तु Tier 3 अभवत् इति अवलोकयन्तु गणितं तुच्छम् अस्ति
— ३९० गुणाः ७ न कठिनः योगः । तर्काः सर्वे विकल्पेषु सन्तिः यत् ग्रिडलः असफलं घेरणं चिह्नयति, वामपक्षः
कालान्तरे अग्रे इति अर्थं करोति, गुणकः अवधिं विस्तारयति, गुणितं पदं मूलप्रारम्भात् पुनः धावति इति । चत्वारः
व्याख्यात्मकाः निर्णयाः, प्रत्येकं रक्षणीयं, कोऽपि निश्चितः नास्ति, ते सर्वे मम रक्षणार्थं।

यस्मात् कारणात् द्वितीयघटिका अतीव महत्त्वपूर्णा अस्ति। अस्मिन् भिन्नः इतिहासः, भिन्नः आरम्भतिथिः, भिन्नाः
वर्षसङ्ख्या, भिन्नाः गुणनानि च उपयुज्यन्ते । अस्मिन् एकेन सह केवलं द्वौ विषयौ साक्षां करोतिः इजकिएलस्य
एकः एव अध्यायः लेवीयग्रन्थात् समानः नियमः च।

यदि पठनं गलतं भवति तर्हि द्वितीयघटिका सम्पूर्णतया अन्यत्र अवतरितव्यम्।

अध्याय 7 — यहूदाघटिका

इजकिएलस्य द्वितीयं वाक्यं लघुतरं तस्य इतिहासः च अधिकतया दस्तावेजितः अस्ति, यतः एतत् नवीननियमस्य
केन्द्रे स्थितानां घटनानां माध्यमेन प्रचलति।

“एतानि सम्पन्नं कृत्वा द्वितीयवारं शयनं करिष्यसि, किन्तु दक्षिणपार्श्वे शयनं करिष्यसि, यहूदावंशस्य अपराधं च वहसि, अहं
चत्वारिंशत् दिवसान् प्रतिवर्षं दिवसं भवद्भ्यः नियुक्तवान्।” — इजकिएल ४:६

चत्वारिंशत् वर्षाणि। दक्षिणपार्श्वे ।

अध्याय 4 पठनस्य अन्तर्गतं दक्षिणतः वामपर्यन्तं समयरेखायां दक्षिणपक्षस्य अर्थः पूर्वं — यहूदायाः चत्वारिंशत्
वर्षाणि घेरणात् अग्रे न धावन्ति, ते एकं प्रति धावन्ति वाक्यं एकस्मात् आरभ्य न अपितु घेरणेन समाप्तं भवति।

अतः अस्माकं कृते यरुशलेमस्य घेरणेन समाप्तं चत्वारिंशत् वर्षाणि आवश्यकानि सन्ति। एकः च अस्ति, न च
अस्पष्टः।

क्रूसेन आरभ्य घेरणपर्यन्तम्

येशुः फसह-पर्वणि, ५ एप्रिल-मासस्य ३० दिनाङ्के क्रूसे स्थापितः ।

(स्तरः ३. सा तिथिः ई. २६ बप्तिस्मातः सार्धत्रिवर्षीयसेवायाश्च अनुवर्तते, तथा च ई. २६ बप्तिस्मा लूका ३:१ मध्ये टिबेरियसस्य
पञ्चदशवर्षस्य अल्पसंख्यकगणनायाः अनुवर्तते। अहम् एतस्य सम्यक् अधः व्यवहारं करोमि, यतः एतत् अस्मिन् पुस्तके
चतुर्थः दुर्बलः कडिः अस्ति तथा च अहं भवतः अतीते अधीनस्थे न स्लाइड् कर्तुं गच्छामि वाक्यम् ।)

चत्वारिंशत् वर्षाणाम् अनन्तरं ७० तमे वर्षे निस्तारपर्वणि तीतुसः यरुशलेमस्य भित्तिषु पिहितः अभवत् ।

तस्य भयानकतायाः कृते समयः आकस्मिकः नासीत् । रोमनरेखाः निमीलिताः भवन्ति तदा फसह-यात्रिकैः
प्रफुल्लितस्य नगरस्य वर्णनं जोसेफस् करोति — अन्तः फसति स्म जनसङ्ख्या उत्सवजनसंख्या आसीत्, न तु
निवासी, अतः तदनन्तरं यः दुर्भिक्षः अभवत् सः यथा आसीत् तथा विनाशकारी आसीत् निस्तारपर्वणि व्याप्तिः
आरब्धा ।

$$\text{ई. ३०} + \text{४० वर्ष} = \text{ई. ७०}$$

(स्तर: १.) २.

चत्वारिंशत् वर्षाणि, निस्तारपर्वतः निस्तारपर्वपर्यन्तं, क्रूसे स्थापनात् घेरणपर्यन्तं। तदन्तरे च राष्ट्रियनिर्णयः।

येथुना चत्वारिंशत् वर्षाणि किमर्थम् इति उक्तम् आसीत्। “यरुशलेम, यरुशलेम, या भविष्यद्वादिनां वधं करोति, प्रेषितानां च शिलापातं करोति, अहं कियत्वारं भवतः बालकान् एकत्र सङ्गृहीतुं इच्छामि स्म, यथा कुक्कुटः स्वपक्षयोः अधः स्वशिशुं सङ्गृह्णाति, त्वं च अनिच्छसि, पश्य, तव गृहं भवतः कृते निर्जनं त्यज्यते!” (मत्ती २३:३७-३८.) क्रूसमार्गे च: “यतो हि तव दिवसाः आगमिष्यन्ति यदा तव शत्रवः त्वां प्रति बाधकं क्षिपन्ति, त्वां परितः परिवेष्टयिष्यन्ति, त्वां च सर्वतः परिवेष्टयिष्यन्ति, त्वां च भूमौ समं करिष्यन्ति, भवतः अन्तः भवतः बालकाः च न त्यक्ष्यन्ति, यतः भवतः आगमनसमयं न ज्ञातवान्। (लूका १९:४३-४४।)

चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् प्रेरिताः मन्दिरस्य प्राङ्गणेषु प्रचारं कुर्वन्ति स्म। चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् प्रस्तावः उद्घाटितः स्थितः। चत्वारिंशत् परीक्षाकालस्य कृते बाइबिलसङ्ख्या अस्ति — प्रान्तरं, जलप्रलयः, नीनवेनगरे योनाः, पर्वते मूसा, मरुभूमिस्थः प्रभुः। एतत् यहूदायाः चत्वारिंशत् आसीत्।

यः सुधारः अहं भवतः ऋणी अस्मि

अत्र मया भवद्भ्यः दर्शयिष्यामि इति प्रतिज्ञातदोषयोः द्वितीयः ।

मम प्रथमे पुस्तके अहं लिखितवान् यत् मन्दिरस्य विनाशः “फस्तार-उत्सवस्य समये, ७० ई. तत् गलतम्, तस्य स्थाने किं घटितम् इति सटीकं वक्तुं योग्यम्, यतः सम्यक्कृतं संस्करणं एव तर्कस्य वस्तुतः आवश्यकम् ।

घेरणं फसह- पर्वणि आरब्धम् — १४ निसान-दिनाङ्के, एप्रिल-मासस्य मध्यभागे, ई. ७०.. मन्दिरं ९ वा १० एवे, प्रायः सार्धत्रिमासानां अनन्तरं, अगस्तमासस्य प्रथमसप्ताहे प्रायः दग्धम् जोसेफस् अवं इत्यस्य दशमस्य अभिलेखं करोति; मिश्राहः नवमं अभिलेखयति, ततः परं यहूदीपरम्परा नवमं तिशा ब'अव इति रूपेण धारयति, उभयमन्दिरस्य उपवासः।

चतुर्मासिकं घेरणं मया एकस्मिन् घटनायां पतितम् आसीत् । सामान्यं त्रुटिः । अद्यापि मम।

परन्तु पश्यन्तु यत् सुधारः किं करोति। यहूदा-घटिका २०३० तमे वर्षे निस्तार-पर्वणि समाप्तुं गच्छति चेत् फसह-पर्वतः फसह-पर्वपर्यन्तं चालयितुं भवति — तथा च घेरणं, न तु दहनं, फसह-उत्सवस्य घटना अस्ति फसह-उत्सवे क्रूस-प्रहारः ई. ३०, फसह-उत्सवे घेरणः ई. ७०. चत्वारिंशत् वर्षाणि, भोजात् भोज्यम्, स्वच्छम्।

तथ्यस्य गलत् संस्करणं तर्कं मलिनतरं कुर्वन् आसीत् । समीचीनः संस्करणः तत् कठिनतरं करोति । प्रायः स्वकार्यं परीक्षन्ते सति तथैव भवति, तत् कर्तुं मया ज्ञातः सर्वोत्तमः तर्कः च ।

प्रथमं गुणनम्

किं यहूदा ७० तमे वर्षे पश्चात्तापं कृतवान् ? नगरं पतितं, मन्दिरं दग्धं, यज्ञाः निवृत्ताः, पुनः कदापि न आरब्धाः। राष्ट्रं स्वस्य मसीहस्य समीपं न गतः।

लेवीय २६ प्रवर्तते।

$$४० \times ७ = २८० \text{ वर्ष ई० ७० + } २८० = \text{ई० ३५०}$$

(स्तरः १.) २.

च पुनः मम किमपि दावान् कर्तुं न अपितु सम्यक् कर्तव्यम् अस्ति।

समीपे वास्तविकघटना अस्ति। कान्स्टन्टियस् गैलसस्य विरुद्धं यहूदीविद्रोहः ३५१ तमे वर्षे प्रवृत्तः, न तु ३५० तमे वर्षे — ३५१ तमे वर्षे मार्चमासे गैलस् इत्यस्य सीजरः कृतः, तदनन्तरं विद्रोहः अभवत्, ततः परं उर्सिसिनस् इत्यनेन तत् कठिनतया पातयित्वा डायोकेसरिया (सेफोरिस्) ध्वस्तं कृत्वा टिबेरियास्, लिड्डा च विनाशः कृतः

तत् समीपस्थम्। न सटीकं, अहं च तत् समीपस्थं वक्तुं गच्छामि न तु तत् हिट् इति गोलरूपेण। ई. ३५० तमे वर्षे एव किमपि विशिष्टं प्रमाणितं नास्ति। अहं आरम्भतिथिं समायोजयित्वा अथवा समावेशीरूपेण गणयित्वा यत्र अहं अनन्यतया अन्यत्र गणितवान् तत्र गन्तुं शक्नोमि, अहं च न गच्छामि, यतः यस्मिन् क्षणे अहं अनुनादभूमिं कर्तुं रूढयः धक्कायितुं आरम्भामि तस्मिन् क्षणे अहं गणितं कर्तुं त्यक्त्वा अन्यत् किमपि कर्तुं आरब्धवान्।

गणितस्य तस्य आवश्यकता नास्ति। ई. ३५० शृङ्खलायां मार्गबिन्दुः, न तु प्रमाणखण्डः। शृङ्खला सुष्ठु अस्ति यदि तस्मिन् वर्षे किमपि न अभवत्।

द्वितीयं गुणनम्

अद्यापि पश्चात्तापः नास्ति। अतः पुनः नियमः प्रवर्तते — अयं च लेवीय २६ वर्णितस्य व्याप्तेः चतुर्थः चरणः, अध्याये अन्तिमः।

अत्रैव अहं परिवर्तयितुम् इच्छामि यत् एतत् सामान्यतया कथं लिख्यते, मया सह।

अग्रिमपदं लिखितुं स्वाभाविकः मार्गः $२८० \times ७ = १९६०$ इति अस्ति। तत् सम्यक्, तथा च स्पष्टं आक्षेपं आमन्त्रयति यत् २८० चयनितसङ्ख्या इव दृश्यते यतोहि एतत् भवन्तं यत्र गन्तुं इच्छति तत्र गच्छति।

परन्तु २८० स्वतन्त्रसङ्ख्या नास्ति। इदं 40×7 . अतः द्वितीयं गुणनं भवति :

$$४० \times ७ \times ७ = ४० \times ७२ = १९६० \text{ वर्ष}$$

यहूदास्य मूलचत्वारिंशत् वर्षीयं दण्डं, सप्तभिः गुणितं द्विगुणं।

तत् न प्रसाधनपुनर्वाक्यम्। लेवीय २६ मध्ये एकस्य अपि गुणनस्य वर्णनं न कृतम्; तेषां शृङ्खलां वर्णयति, चतुर्पदगभीरा, प्रत्येकं समानेन निरन्तरप्रत्याख्यानेन प्रेरितम्। तस्य व्याप्तेः द्वौ चरणौ गतं वाक्यं सप्तवर्गगुणितं मूलवाक्यम्। ४०×७२ इति लिखितः लेवीय-वारण्टः व्यञ्जने एव दृश्यते। २८०×७ इति लिखितं मनमाना संख्या मनमाना ब्रूट् प्राप्नोति इव दृश्यते।

समानं गणितं, पृष्ठे तस्य उत्पत्तिः सह।

$$\text{ई } 70 + 1960 \text{ वर्ष} = \text{ई } 2030$$

(स्तरः १.)२.

एकः नियमः द्वौ वा ? — लंगरप्रश्नः

अधुना लंगरं कठिनतया पश्यन्तु, यतः एतत् एव स्थानं यत्र सजगः पाठकः लेखनीं प्राप्नुयात्।

इजरायलस्य बहुविधपदं ७०१ ईपूतः प्रचलति स्म — तस्याः मूलवाक्यस्य आरम्भः। यहूदाः ई. ७० तः धावति — तस्याः अन्त्यम्। तस्याः वाक्यं क्रि.श.३० तमे वर्षे क्रूसेन आरब्धम्

स्पष्टतया वदतु : ते द्वौ भिन्नौ नियमौ इव दृश्यन्ते। यदि च ते द्वौ भिन्नौ नियमौ स्तः, यतः प्रत्येकं २०३० तमवर्षं उत्पादयति इति कारणेन चयनितम्, तर्हि एतत् पुस्तकं यथा अन्येषां सर्वेषां आरोपं करोति तत् एव करोति। विकल्पं चालयन्तु पश्यन्तु च तस्मिन् कियत् सवारीं कुर्वन्ति। इजरायल् तस्याः कार्यकालस्य अन्ते ३११ ईपू + २७३० = ई. २४२०.यहूदा तस्याः आरम्भात् ई. ३० + १९६० = क्रि.श.१९९०.उभौ अपि न जीवितौ। उभयघटिका अपि लंगर-संवेदनशीलौ स्तः, अहं च प्रत्येकस्मिन् सन्दर्भे कार्यं कुर्वन्तं लंगरं चिनोमि ।

अतः अहं भवतः ऋणी अस्मि यत् यथार्थतया एकः नियमः अस्ति।

अत्र अस्ति । गुणितं पदं घेरणात् अग्रे सेव्यते — उभयत्र । घेरणं कञ्जम् अस्ति। इजकिएलः इष्टकायां आकृष्य स्वस्य घेरणकार्यं परितः निर्मितवान्, तस्य पुरतः लोहपट्टिकां स्थापितवान्, तत् च समग्रस्य चिह्नस्य केन्द्रे उपविशति। इजरायलस्य घेरणं ७०१ ईपू. यहूदायाः घेरणं क्रि.श.७० अस्ति।उभौ गुणितवाक्यौ तेषां घेरणात् अग्रे धावन्ति यत् तेषां भवति।

पक्षद्वयं यत् प्रयच्छति तत् न नियमद्वयम्। तत्रैव प्रत्येकस्य राष्ट्रस्य मूलवाक्यं तस्य घेरणस्य सापेक्षतया उपविशति — इजकिएलस्य शरीरं तदर्थमेव आसीत् । वामभागः, इजरायलः : तस्याः ३९० वर्षाणि दक्षिणतः वामपर्यन्तं समयेरेखायां घेरणस्य वामे स्थितानि सन्ति, अतः ते तस्मात् अग्रे धावन्ति, अतः तस्याः घेरणं तस्याः कार्यकालस्य आरम्भे एव अस्ति। दक्षिणपार्श्वे यहूदा : तस्याः ४० वर्षाणि दक्षिणभागे सन्ति, अतः ते घेरणपर्यन्तं धावन्ति, अतः तस्याः घेरणं तस्याः कार्यकालस्य अन्ते अस्ति।

गुणनार्थं एकः नियमः — घेरणात् सेवतु । ज्यामितिस्य एकः नियमः — पक्षः भवन्तं वदति यत् मूलपदस्य कस्मिन् अन्ते व्याप्तिः अस्ति । इजरायलस्य घेरणेन तस्याः वाक्यं उद्घाट्यते; यहूदायाः घेरणं तस्याः व्याप्तिः पिधायति। अत एव ७०१ ईपू एकस्य गणनायाः आरम्भः, ई. ७० च अन्यस्य आरम्भः, न च मया अर्धमार्गे स्विचः कृतः रूढिः ।

तस्य विषये द्वौ टिप्पणौ।

न तु कालः पश्चात् धावति इति दावाः। यहूदायाः चत्वारिंशत् वर्षाणि अन्येषां इव अग्रे धावितवन्तः — ई. ३० तः ई. ७० पर्यन्तं पार्श्वः चित्रे स्थापनस्य विषये सन्ति, न तु वर्षाणि यस्मिन् दिशि जीवन्ति तस्य विषये एकदा मूलपदस्य अवधिः अपश्चात्तापं विना समाप्तः भवति तदा नूतनपदं कञ्जात् अग्रे सेव्यते, यतः सा एव एकमात्रं दिशं वाक्यं सेवितुं शक्यते

तथा च अध्यायः ४ एकघण्टापूर्वात् अधिकं वहति इति करोति। वाम-दक्षिण-पठनं पूर्वमेव अस्मिन् पुस्तके बृहत्तमं व्याख्यात्मकं आश्रयम् आसीत् । इदानीं लंगरानाम् अपि च दिशानां आपूर्तिं करोति । यदि तेषां पक्षानां उत्तरदक्षिणतः अधिकं किमपि अर्थः नास्ति — यत् चिन्तयितुं सम्यक् युक्तं वस्तु अस्ति, अहं च चतुर्थे अध्याये एवम् उक्तवान् — तर्हि यहूदाघटिकायाः ३० तमे वर्षे न अपितु ७० तमे वर्षे आरभ्यतुं सिद्धान्तगतं कारणं नास्ति, तथा च ई . ३० तमे वर्षे १ ९९० तमवर्षं ददाति।समग्रं संरचना तस्मिन् एकविवरणे लम्बते यत् कश्चन भविष्यद्वादिः कुत्र शयितः आसीत्। अहं एकस्मिन् वाक्ये वदामि अतः कस्यचित् तस्य खननं न करणीयम्।

फसहः ई. ७० प्लस् १९६० वर्षाणि फसहः २०३० अस्ति .

द्वौ घण्टाः, साझानिवेशः नास्ति

तान् पार्श्वे पार्श्वे स्थापयन्तु ।

	इजरायलस्य गृहम्	यहूदायाः गृहम्
वाक्यम् (इजकिएल ४) २.	३९० वर्षाणि	४० वर्षाणि
प्रारंभः	७०१ ई.पू	ई. ३०
घेरणात् दिशा	अग्रे (वामपक्षः) २.	तत् प्रति (दक्षिणपार्श्वे) २.
प्रथमपदस्य अवधिः समाप्तः भवति	३११ ई.पू	ई. ७०
गुणनानि	एकम्	द्वि
गुणित पद	$३९० \times ७ = २७३०$	$४० \times ७२ = २९६०$
तः धावति	७०१ ई.पू	ई. ७०
अवधिः समाप्तः भवति	ई. २०३०	ई. २०३०

पश्यन्तु एतयोः स्तम्भयोः किं न भागः।

वाक्यानि भिन्नानि — ३९० तथा ४०, द्वयोः अपि अन्यस्मात् निष्पन्नम् । सप्तशताब्दयोः अन्तरं भिन्नाः आरम्भतिथिः, सर्वथा भिन्नतर्कैः सर्वथा भिन्न-भिन्न-ऐतिहासिक-घटनाभ्यः स्थापिताः । कालरेखायां भिन्नाः दिशः। गुणनानां भिन्नाः संख्याः — एकः द्वौ च । विभिन्नाः अन्तिमपदाः — २७३० वर्षाणि १९६० वर्षाणि च ।

ते सम्यक् द्वौ विषयौ साक्षां कुर्वन्तिः इजकिएलस्य अध्यायः यः तान् नियुक्तं करोति, लेवीयग्रन्थात् नियमः च यः तान् बहु करोति।

ते च तस्मिन् एव वर्षे अवधिः समाप्ताः भवन्ति।

मया अध्याये ३ उक्तं यत् किमपि वास्तविकं वर्णयति तन्त्रं परिणामं जनयितुं प्रवृत्ता भवति यत् सा न लक्षिता आसीत् । इति तेषु प्रथमः । मया एतत् कार्यं कर्तुं यहूदायाः आरम्भतिथिं चिन्वितुं शक्यते स्म — परन्तु अहं तत् न चिनोमि, कूसे चिनोति स्म, घेरणस्य चत्वारिंशत् वर्षाणि च केवलं इतिहासः भवन्तं यत् ददाति तत् एव। समागमः संयोगः वा वस्तु एव वा।

एकः संयोगः जीवितः अस्ति। ९ अध्याये द्वौ अपि घण्टाः सन्ति ।

वयं गमनात् पूर्वं : चतुर्थः दुर्बलः कडिः

मया भवद्भ्यः उक्तं यत् चत्वारि स्थानानि सन्ति यत्र अहं स्वस्य तर्कं दुर्बलं इति चिह्नयिष्यामि। अध्यायः २ पञ्चाङ्गम् आसीत् । अध्यायः ४ वामदक्षिणपठनम् आसीत् । अध्याय ५ लेवीय २६ इत्यस्य अवधिपाठः आसीत् अत्र चतुर्थः अस्ति, अस्मिन् अध्याये च अन्तर्भवति यतः यहूदायाः घड़ी तया एव आरभ्यते।

ई. ३० तमे वर्षे कूसे स्थापनस्य तिथिः अल्पसंख्यकविद्वान्स्थानस्य उपरि निर्भरं भवति ।

शृङ्खला एवं धावति। लूका ३:१ मध्ये योहानस्य सेवकार्यस्य, अतः येशुना मज्जनस्य तिथिः तिबेरियस-कैसरस्य पञ्चदशवर्षस्य इति उक्तम् अस्ति। येशुः प्रायः त्रिंशत् वर्षाणि यावत् आसीत् (लूका ३:२३)। सेवकार्यं सार्धत्रिवर्षं यावत् चलितम्, चतुर्णां निस्तारपर्वणां माध्यमेन (योहन् २:१३, ५:१, ६:४, ११:५५)। अतः तिबेरियसस्य पञ्चदशवर्ष, सार्धत्रिवर्षं च, कूसेन ददाति।

सर्वं तदा प्रवर्तते यदा तिबेरियसस्य पञ्चदशवर्षम् आसीत्।

बहुमतगणना अगस्तस्य १९ अगस्त क्रि.श. तत् पञ्चदशवर्ष ई. २८ तमस्य वर्षस्य अन्ते अथवा २९ तमस्य वर्षस्य

आरम्भे स्थापयति, तथा च ई. ३२ अथवा ३३ तमस्य वर्षस्य परितः क्रूसे स्थापनम्। एषा मुख्यधारायां स्थितिः अस्ति तथा च अधिकांशः इतिहासकाराः अधिकांशः नवीननियमस्य विद्वांसः च एतत् धारयन्ति। पुनः बहुमतं गलतम् अस्ति।

अल्पसंख्यकगणना टिबेरियसस्य सह-प्राधिपत्यतः गण्यते — क्रि. तत् पञ्चदशवर्ष २६ तमे वर्षे, क्रूसे ३० तमे वर्षे च स्थापयति ।

अहं अल्पसंख्यकगणनायाः उपयोगं करोमि। क्रि.श.२६, ई. ३० च ददाति ।

अस्य अन्तः द्वितीयः आश्रयः अस्ति, सा च पादटिप्पण्यां न तु अत्रैव भवति । सार्धत्रिवर्षीयं सेवकार्यं योहनस्य सुसमाचारग्रन्थे चतुर्णां निस्तारपर्वणां गणनायां अवलम्बते। तेषु त्रयः स्पष्टाः सन्ति — २:१३, ६:४, ११:५५ च सर्वे निस्तारपर्वस्य नामकरणं कुर्वन्ति । चतुर्थः, योहनः ५:१, केवलं “यहूदीनां भोजः” इति वदति, निश्चितं लेखं विना, तथा च विद्वान् स्थूलः निकायः अन्यः कश्चन उत्सवः इति पठति; पेन्टेकोस्ट्, तम्बू च द्वौ अपि सामान्यतया प्रस्तावितौ स्तः । अतः चतुर्-निस्तार-पठनं भार-वाहनम् अपि अस्ति, तत् च स्पर्धितम्।

उभयम् अपि रक्षणीयम् अस्ति। लूकः पूर्वप्रान्तेषु प्रान्तीयदर्शकानां कृते लिखति स्म, यत्र टिबेरियसस्य अधिकारः सह-राज्यकालात् एव प्रयुक्तः आसीत्; प्रान्तीय-अनुदानात् गणितं पञ्चदशं वर्षं थियोफिलसस्य कृते बोधगम्यं स्यात् । तथा च ई. ३० तिथिः पर्याप्तं समर्थनं प्राप्नोति, यत्र बुधवासरस्य १४ निसानः अपि अस्ति यः जुनूनसप्ताहस्य कालक्रमेण अनुरूपः अस्ति ।

परन्तु अहं भवद्भ्यः वदामि यत् प्रश्नः निश्चिन्तः अस्ति, यतः अस्ति, परन्तु यः पाठकः परीक्षते सः प्रायः दशनिमेषेषु मम विरुद्धं बहुमतं प्राप्स्यति।

अत्र किं तस्मिन् सवारः भवति। यदि क्रूसे ३० वर्षस्य अपेक्षया ई. ३३ तमे वर्षे आसीत् तर्हि यहूदायाः चत्वारिंशत् वर्षाणि ई. ७० तमस्य वर्षस्य अपेक्षया ई. मसदा पतनम् एव। घड़ी न निमीलति स्म। यहूदाघटिकायाः कृते ई. ३० तिथिः आवश्यकी भवति ।

इजरायलस्य घड़ी न करोति। ७०१ ईपू वर्षे लंगरितम् अस्ति, एतत् किमपि न स्पृशति ।

अतः मम वाक्यद्वयेषु एकः प्रतिस्पर्धितकालक्रमाश्रितः भवति अपरः न, अद्यापि ते तस्मिन् एव वर्षे अवतरन्ति। तत् किमपि मूल्यवान् अस्ति। प्रतिस्पर्धितः अप्रतियोगितः इति अभिनयं कर्तुं न योग्यम्।

सः द्वितीयभागस्य पूर्णः सेट् अस्तिः अध्याय २ मध्ये पञ्चाङ्गः, अध्याय ४ मध्ये वाम-दक्षिण-पठनं, अध्याय ५ मध्ये अवधि-पठनं, अत्र च नवीननियमस्य कालक्रमः — यत् वास्तवतः द्वौ कडौ स्तः, टिबेरियस् गणना च चतुर्-फसह-पाठः, तौ च यहूदा-देशस्य आरम्भ-तिथिं धारयति।

तानि एव स्थानानि सन्ति यदि भवान् एतत् पुस्तकं भङ्गयितुम् इच्छति।

द्वितीयः भागः अत्र समाप्तः भवति । अध्यायः ८ दानियलस्य सप्ततिसप्ताहान् गृह्णाति — समीपस्थतिथिः यस्मिन् रूपरेखायां लम्बन्ते । ततः चतुर्थः भागः द्वौ अपि घण्टां चालयति इति स्थापयति, चतुर्णां कश्चन अपि वास्तवतः कियत् स्वतन्त्रः इति पृच्छति च ।

तृतीयः भागः — सप्ततिः सप्ताहाः

समीपस्थानि तिथयः यस्मिन् ढाञ्चे लम्बन्ते।

अध्यायः ८ — दानियलस्य सप्ततिसप्ताहाः

एतावता सर्वं द्वयोः अध्याययोः निर्मितम् अस्ति : इजकिएल ४, यस्मिन् वाक्यानि नियुक्तानि सन्ति, लेवीय २६, यत्र तान् गुणयति। तौ संवत्सरं उत्पादयन्ति।

अयं अध्यायः भिन्नः अस्ति । Daniel 9 2030 न उत्पादयति अहं च अभिनयं कर्तुं न गच्छामि। यत् उत्पादयति तत् तत् रूपरेखा यत् समीपस्थानि तिथयः बोधगम्यं करोति — कुत्र वयं निर्धारितक्रमे स्मः, किमर्थं च सार्धत्रिवर्षाणि अद्यापि ऋणीनि सन्ति, तथा च किमर्थं सप्तवर्षीयः क्लेशः यत् अधिकांशः ईसाईजगत् अपेक्षते, तत् पूर्वमेव अर्थं घटितस्य किमपि वस्तुनः द्विगुणीकरणम् अस्ति

यदि ६, ७ अध्यायाः वर्षं वदन्ति तर्हि अयं अध्यायः आकारं वदति ।

अस्मिन् भविष्यद्वाणीसाहित्ये एकः एव अत्यन्तं दुर्पठितः श्लोकः अपि अस्ति, तथा च मार्गस्य द्वितृतीयभागः अहं तस्मिन् किञ्चित् समयं व्यतीतुं गच्छामि, यतः अधिकांशजनानां यत् किमपि अन्त्यकालस्य विषये विश्वासः अस्ति तत् सर्वं एकस्मिन् वाक्ये एकेन विशेषेण पठिते एव अवलम्बते।

अत्र समग्रं भविष्यद्वाणी अस्ति। तस्य विषये किमपि वक्तुं पूर्वं पठन्तु।

24 “भवतः जनानां भवतः पवित्रनगरस्य च कृते अपराधस्य समाप्त्यर्थं, पापस्य अन्त्यं कर्तुं, अधर्मस्य प्रायश्चित्तं कर्तुं, अनन्तधर्मं आनेतुं, दर्शनं भविष्यद्वाणीं च मुद्रयितुं, परमपवित्रस्य अभिषेकं कर्तुं च सप्ततिः सप्ताहाः निर्धारिताः।

25 अतः भवद्भिः ज्ञातव्यं ज्ञातव्यं च यत् यरुशलेमस्य पुनर्स्थापनस्य पुनर्निर्माणस्य च आज्ञापत्रस्य निर्गमनात् आरभ्य मसीहराजकुमारपर्यन्तं सप्तसप्ताहाः द्वाषष्टिः सप्ताहाः च भविष्यन्ति पुनः निर्मितं भविष्यति, प्लाजा, खात च, दुःखसमये अपि।

26 ततः द्वाषष्टिसप्ताहानां अनन्तरं मसीहः छिन्नः भविष्यति, तस्य किमपि न भविष्यति, आगमिष्यमाणस्य राजपुत्रस्य जनाः नगरं पवित्रस्थानं च नाशयिष्यन्ति। तस्य च अन्तः जलप्लावनेन सह आगमिष्यति, अन्त्यपर्यन्तमपि युद्धं भविष्यति, निर्जनाः निर्धारिताः भवन्ति।

27 सः एकसप्ताहं यावत् बहुभिः सह सन्धिं स्थापयिष्यति, किन्तु सप्ताहस्य मध्ये बलिदानं धान्यबलिदानं च निवारयिष्यति, घृणितपक्षे च निर्जनकर्ता आगमिष्यति, यावत् विनाशकर्त्रे पूर्णविनाशः निर्धारितः न प्रक्षिप्तः।”

— दानियल ९:२४-२७

सप्ताहाः सप्ताः सन्ति

अन्यस्मात् पूर्वं शब्दावलीयाः एकः विषयः, यतः आङ्गलाः तत् गोपयन्ति।

सप्ताह इति प्रतिपादितः शब्दः **שִׁבְעָה** इति (*शुआ*), न च दिवससप्ताह इत्यर्थः । सप्त इत्यर्थः — सप्तानाम् एककं यत् किमपि गण्यते । हिब्रूभाषायां दिवसानां विश्रामदिवसः, वर्षाणां विश्रामदिवसः च भवति; लेवीय २५ सप्तवर्षीयचक्रेषु सम्पूर्णां अर्थव्यवस्थां निर्माति, तथा च दानियलः अधुना एव यिर्मयाहस्य सप्ततिवर्षस्य निर्वासनस्य विषये पठति, यत् २ इतिहास ३६:२१ व्याख्यायते यत् भूमिः स्वस्य अपालितविश्रामदिनानां प्रतिदानं करोति

अतः सप्ततिः वर्षस्य सप्ततिः सप्ततिः भवति: ४९० वर्षाणि . तत् पठनं विवादास्पदं नास्ति। व्याख्यात्मकवर्णक्रमस्य पारं धारितं भवति, ये जनाः अस्मिन् खण्डे अन्यत् प्रायः किमपि न विषये सहमताः सन्ति।

स्कोरकार्डः : षट् विषयाः ये भवितुम् अर्हन्ति

२४ श्लोकः सः भागः अस्ति यः प्रायः कोऽपि सम्यक् न पठति, सप्ततिः सप्ताहाः समाप्ताः वा इति निर्णयं करोति ।

तेषु षट् कार्याणि सिद्धव्यानि विज्ञापितानि सन्ति- १.

ध्येय	स्थितिः
१ अतिक्रमणं समाप्तुं	कूसे कृतम्
२ पापस्य अन्त्यं कर्तुं	कूसे कृतम्
३ अधर्मस्य प्रायश्चित्तं कर्तुं	कूसे कृतम्
४ शाश्वतं धर्मं आनेतुं	तर्क्यम् — अधः पश्यन्तु
५ दृष्टिः भविष्यद्वाणी च मुद्रयितुं	अत्र न
६ परमपवित्रस्य अभिषेकं कर्तुं	अत्र न

एकतः त्रयः यावत् वस्तूनि कलवारी-ग्रन्थाः सन्ति, अन्यथा कश्चन ख्रीष्टीयः तान् पठितुं न शक्नोति इति अहं मन्ये। “अधुना एकदा युगसमाप्तेः समये सः स्वस्य बलिदानेन पापं दूरीकर्तुं प्रकटितः” (इब्रानियों ९:२६)। प्रायश्चित्तं कृतम्। अतिक्रमणं समाप्तम् अभवत्। स एव सुसमाचारः।

पञ्चषष्ठः मदः स्पष्टतया न घटितः। दृष्टिः भविष्यद्वाणी च न मुद्रिताः — वयम् अद्यापि तान् पठामः, अद्यापि तेषां विषये विवादं कुर्मः, अद्यापि एतादृशानि पुस्तकानि लिखामः । न च परमपवित्रः अभिषिक्तः।

चतुर्थः मदः सः एव यः सुव्यवस्थितरूपेण दाखिलः न करिष्यति। अनन्तं धर्मं कूसे आरब्धम् अस्मिन् अर्थे आनयतु यत् अस्माकं न स्वकीयः धर्मः उपलब्धः अभवत्, जगत् तेन पूरितम् इति अर्थे न प्राप्तम्। भाष्यकाराः विभक्ताः। अहं तत् आरब्धं न च समाप्तं इति गणयामि, मम सहायकस्तम्भे गणयितुं न अपि तु ध्वजं करोमि ।

अत्र स्कोरकार्डस्य महत्त्वं किमर्थम् इति। यदि प्रथमशताब्द्यां सप्ततिसप्ताहाः समाप्ताः, तर्हि दर्शनं भविष्यद्वाणी च मुद्रितं भवति, पवित्रतमं च अभिषिक्तं भवति, उभयम् अपि सत्यं नास्ति। यदि ते फरमानात् निरन्तरं धावन्ति तर्हि ते बहुकालपूर्वं स्वस्य उद्देश्यस्य तृतीयभागं असिद्धं कृत्वा समाप्तवन्तः। क्रमे किमपि असमाप्तम् अस्ति — स च न निष्कर्षः मया आयातः, तदेव श्लोकः २४ यः पठति तस्य अपेक्षते ।

फरमानं, ४८३ वर्षाणि च

श्लोकः २५ प्रारम्भिकबन्दूकं ददाति यत् “यरुशलेमस्य पुनर्स्थापनस्य पुनर्निर्माणस्य च आज्ञापत्रस्य निर्गमनात्।”

चत्वारि फारसी-अधिनियमाः अभ्यर्थीरूपेण प्रस्ताविताः सन्ति, तेषु एकः एव वर्णनस्य अनुरूपः अस्ति । कोरसः ५३८ ईपू तमे वर्षे मन्दिरस्य पुनर्निर्माणस्य अधिकारं दत्तवान्, न तु नगरस्य । ५२० तमे वर्षे दारियुः तस्यैव

मन्दिरकार्यस्य पुष्टिं कृतवान् । ४४५ तमे वर्षे आर्टजर्सेस् नेहेमिया इत्यस्य भित्तिनां पुनर्निर्माणस्य अधिकारं दत्तवान् — दुर्गस्य विषये एकः आज्ञापत्रः, यः कस्मैचित् मद्यपानकर्त्रे निर्गतः ।

एज्रा इत्यस्य शासनस्य सप्तमे वर्षे अर्तजर्सेस् इत्यनेन यः आज्ञापत्रः दत्तः सः एव शब्दैः सह सङ्गतः अस्ति । एतत् पुनर्स्थापनं अधिकृतं करोति, मन्दिरसेवायाः निधिं ददाति, न्यायाधीशान् न्यायाधीशान् च स्थापयति, ईश्वरस्य नियमं च भूमिनियमरूपेण पुनः स्थापयति — एकस्य राजनैतिकस्य पुनर्स्थापनं, न तु केवलं शिलाकार्यस्य मरम्मतं एज्रा ७ तस्य अभिलेखं करोति।

अस्मिन् पुस्तके तस्य फरमानस्य तिथिः ४५८ ईपू यावत् निर्धारिता अस्ति, परिशिष्टे च ४५७ ईपू सामान्यविकल्पः किमर्थम् अस्ति तथा च किं भेदं चालू करोति इति निर्धारितम् अस्ति । उभयम् अपि रक्षणीयम् अस्ति; विभाजनं भवति यत् भवन्तः अभिषेक-वर्ष-सम्मेलनेन फारसी-राज्यवर्षं गणयन्ति वा, वसन्त-नववर्षात् वा शरद-नववर्षात् वा गणयन्ति वा इति। अहं ४५८ इत्यस्य उपयोगं करोमि तथा च वदामि न तु तत् निश्चिन्तः इति प्रस्तुत्य।

अधुना गणना : १.

७ सप्ताह × ७	४९ वर्षाणि	४५८ ईपू → ४०९ ई.पू
६२ सप्ताह × ७	४३४ वर्षाणि	४०९ ईपू → ई. २६
६९ सप्ताह × ७	४८३ वर्षाणि	४५८ ईपू → ई. २६

(स्तर १ गणितम्, खगोलीयवर्षेषु गणितं अतः लुप्तवर्षशून्यं दंशितुं न शक्नोति: -457

+ ४८३ = २६. दीर्घः मार्गः : ४५८ ईपूतः १ ईपूपर्यन्तं ४५७ वर्षाणि सन्ति, एकं वर्षं अपि ई. १ यावत् भवति, २६ वर्षाणि धावितुं अवशिष्टानि सन्ति।)

प्रथमसप्तसप्ताहानां स्पष्टः सन्दर्भः अस्ति: श्लोकः २५ वदति यत् नगरं “पुनः निर्मितं भविष्यति, प्लाजा-खातैः सह, दुःखसमये अपि” तथा च नवचत्वारिंशत् वर्षाणां विरोधे पुनर्निर्माणं यथा एव एज्रा-नेहेमिया-योः वर्णनं कृतम् अस्ति

मसीहः राजकुमारः — अभिषेकः, न तु जन्म

नवषष्टिः सप्ताहाः “यावत् मसीहराजकुमारः” यावत् प्रचलन्ति । यावत् किं, सम्यक् ? सः जातः, सः मज्जितः, सः यरुशलेमम् प्रविष्टवान्, सः क्रूसे स्थापितः। कः गणनां पिधायति ?

उपाधिः तस्य निर्णयं करोति। **मसीहः** — **ḥn** इति (*मशिच्*) — *अभिषिक्त इत्यर्थः* । अन्त्यं न भवति जन्म । अभिषेक इति ।

येशुः स्वस्य मज्जनसमये अभिषिक्तः अभवत्, यदा आत्मा तस्य उपरि अवतरत्, नूतननियमः च तेषु वचनेषु एवम् वदति। पत्रुसः, कुरनेलियुसस्य गृहे प्रचारं कुर्वन्: “यूयं नासरतनगरस्य येशुं जानासि यत् परमेश्वरः पवित्रात्मनः सामर्थ्येन च तं कथं अभिषिक्तवान्” (प्रेरितानां कृत्यम् १०:३८)। तथा च नासरत-सभागृहे स्वयं येशुः यशायाहं उच्चैः पठन् तस्मिन् दिने स्वस्य विषये प्रयोजयन् यत् “प्रभुस्य आत्मा मयि अस्ति यतः सः मां अभिषिक्तवान्” (लूका ४:१८)।

अतः नवषष्टिः सप्ताहाः यरदननद्याः समाप्ताः, क्रि.श.२६ तमे वर्षे यदा मसीहः अभिषिक्तः प्रस्तुतः च अभवत्। लूका ३:१ मध्ये तस्याः घटनायाः तिथिः तिबेरियसस्य पञ्चदशवर्षस्य इति उक्तं, अध्यायः ७ भवद्भ्यः पूर्वमेव स्पष्टतया उक्तवान् यत् अस्मिन् ग्रन्थे तस्य पञ्चदशवर्षस्य अल्पसंख्याकगणनायाः उपयोगः कृतः अस्ति तथा च बहुमतेन वर्षद्वयानन्तरं स्थापयति। सः दुर्बलता अस्य अध्यायस्य एव अस्ति यथा ७ अध्यायस्य, अहं च तस्य अधिकतया प्रभाविते अध्याये अनिर्दिष्टं उपविष्टुं न गच्छामि।

“द्वावषष्टिसप्ताहानन्तरम्” — प्रथमं अन्तरं, लघु च

२६ श्लोकः प्रारभ्यते यत्, “ततः द्वावषष्टिसप्ताहानां अनन्तरं मसीहः च्छिन्नः भविष्यति।”

शीघ्रं पठन्तु, तत् वदति यत् क्रूसः नवषष्टिमसप्ताहस्य अन्ते भवति। यथा लिखितं पठन्तु, किञ्चित् शिथिलतरं अधिकं उपयोगी च वदतिः पश्चात्। न अत् । अन्तिमसप्ताहे न । अनन्तरम्।

तत्क्षणमेव वक्तुं उपायाः सन्ति , एषः च तेषु अन्यतमः नास्ति। शब्दः क्रमोपसर्गः, अन्तरालमनुक्तं त्यजति ।

तत् महत्त्वपूर्णं यतः अन्तरालः किमपि नासीत्। मसीहः २६ तमे वर्षे अभिषिक्तः अभवत्, ३० तमे वर्षे फसह-पर्वणि च कटितः — द्वयोः घटनायोः मध्ये सार्धत्रिवर्षं सार्वजनिकसेवा, चत्वारि फसह-उत्सवानि, सम्पूर्णं सुसमाचारग्रन्थम्।

२५ श्लोकः २६ श्लोकश्च तयोः मध्ये किं कुर्वन्ति इति अवलोकयन्तु। श्लोकः २५ कस्यापि घटनायाः गणनां करोति , तस्याः सम्यक् गणनां करोति चः ४८३ वर्षाणि, अभिषेकं प्रति। ततः २६ श्लोकः द्वितीयं घटनां निवेदयति, अपरिमाणेन शब्देन प्रथमेन सह संयोजयति च । संख्या सटीका अस्ति तथा च संयोजकः उद्धाटितः अस्ति, प्रत्येकं च यत् वदति तत् एव करोति । अत्र किमपि न प्रसार्यते। सप्ताः लोचनाः इति दावान् कृत्वा पुस्तकं पश्चात् १२६० दिवसानां कृते उत्तरं दातव्यं भविष्यति; पश्चात् न मापः इति अवलोकयति यत् पुस्तकं सप्तानां विषये किमपि न दातवान्।

तं भेदं धारयतु। ११ अध्याये भिन्नरूपेण पुनः आगच्छति ।

एकस्मिन् श्लोके द्वौ पुरुषौ

अस्मिन् पुस्तके यत् किमपि दानियलस्य सप्ततितमसप्ताहस्य विषये वर्तते तत् सर्वं एकस्मिन् श्लोकस्य विषये परिवर्तते, तथा च एकस्मिन् प्रश्ने यत् श्लोकः कदापि प्रत्यक्षतया उत्तरं न ददाति यत् “सः” कोऽस्ति?

“सप्ताहं यावत् बहुभिः सह सन्धिं स्थापयिष्यति, किन्तु सप्ताहस्य मध्ये बलिदानं धान्यबलिदानं च निवारयिष्यति, घृणितपक्षे च निर्जनं कुर्वन् आगमिष्यति, यावत् विनाशं कृत्वा पूर्णविनाशः निर्धारितः न प्रक्षिप्तः भवति।” — दानियल ९:२७

सम्पूर्णे एकः पुरुषः इति पठन्तु तर्हि अधिकांशः स्त्रीष्टियानः उपदिष्टा व्याख्यां प्राप्नुवन्तिः एकः आगच्छन् मसीहविरोधी इसाएलेन सह सप्तवर्षीयसन्धिं हस्ताक्षरयति, त्रयाणां अनन्तरं भङ्गं करोति तथा च क

अर्धवर्षं पुनर्निर्मिते मन्दिरे यज्ञं निवारयति, घृणिततां च स्थापयति। लोकप्रियस्य अन्त्यकालस्य कालरेखायाः प्रत्येकं तत्त्वं अस्य एकस्य वाक्यस्य तस्मिन् पठने निर्मितम् अस्ति ।

तत् द्वौ पुरुषौ इति पठन्तु तर्हि भवन्तः यत् एतत् पुस्तकं तर्कयति तत् प्राप्नुवन्ति यत् मसीहः सन्धिं पुष्टयति, तस्य पूर्तये यज्ञव्यवस्थां च समाप्तं करोति, श्लोकस्य पृष्ठार्धे च द्वितीयः आकृतिः — विध्वंसकः — दृश्यते।

अतः समग्रसंरचना अस्मिन् विषये अवलम्बते यत् कुत्र, किं च, विषयः परिवर्तते। अत्र त्रयः परीक्षाः सन्ति, त्रयः अपि वस्तूनि सन्ति यत् भवन्तः मम कृते ग्रहीतुं न अपितु पाठे एव परीक्षितुं शक्नुवन्ति ।

एकं परीक्ष्यताम् — व्याकरणं परिवर्तनं चिह्नयति

अर्धद्वयं कथं स्वविषयं निर्दिशति इति पश्यन्तु।

प्रथमार्धे नामकः अभिनेता सर्वथा नास्ति । तृतीयपुरुषक्रियाद्वयं, उभौ अपि क्रियापदस्य अन्तः वहितः विषयः अस्ति: **וְהָיָה** (*vehigbir*), “स च बलवान् करिष्यति” इति च **וְהָיָה** इति **וְהָיָה** इति (*यशबिट्*), ९.
“सः निवर्तयिष्यति।” न संज्ञा। पाठकः २६ श्लोकात् एकं विषयं अग्रे नेतुम् अपेक्षितः।

ततः द्वितीयः अर्थः तत् कर्तुं विरमति। एतत् एकस्य अभिनेतायाः आपूर्तिं करोति: **וְהָיָה** (*मेशोमेम्*), विभक्तिः — “एकः निर्जनं कुर्वन्,” a desolator. पुनः च अन्ते एव **וְהָיָה** इत्यनेन करोति (*शोमेम्*) ।

सः वास्तविकः संरचनात्मकः संकेतः अस्ति तथा च आङ्ग्लभाषायां तस्य गमनं सुलभम् अस्ति। पूर्वमेव प्रचलितस्य विषयस्य कृते हिब्रूभाषायां नूतनं नामनाम न प्रवर्तते । भवन्तः यावत् अन्तर्निहितं विषयं समानं तिष्ठति तावत् यावत् वहन्ति तथा च परिवर्तने नूतनस्य नामकरणं कुर्वन्ति। श्लोकः अनामिकस्य “सः” इत्यस्य उपरि धावति, ततः कस्यचित् नामकरणं करोति ।

अनेन स्वतः न ज्ञायते कोऽनामकः । श्लोकस्य अन्ते यः पुरुषः अस्ति सः केवलं तस्य आरम्भे यः पुरुषः अस्ति सः निरन्तरं न भवति इति भवन्तं वदति ।

परीक्षणद्वयम् — सन्धिक्रिया सन्धिकरणाय गलत् क्रियापदम् अस्ति

हिब्रूभाषायां सन्धिं कर्तुं मानकमुहावरा अस्ति, न च सा यत् दानियलस्य उपयोगं करोति।

साधारणः व्यञ्जनः **כָּ** , इति **כָּ** (*karat berit*), “सन्धिं कटयितुं” — यदा परमेश्वरः नूहेन सह, अब्राहमेन सह, सिनाईनगरे, दाऊदेन सह सन्धिं करोति तदा प्रयुक्तं वाक्यम्। सम्पूर्णं पुरातननियमग्रन्थे अयं दृश्यते। यदि दानियलस्य अभिप्रायः आसीत् यत् कोऽपि सन्धिं करोति तर्हि तत् वाक्यं हस्ताय सज्जं उपविष्टम्।

सः तस्य प्रयोगं न करोति। सः **כָּ** , इति लिखति **כָּ** — **כָּ** , **כָּ** का हिफिल (*गबर*), यस्य इन्द्रियं बलवत्त्वम्, प्रबलं कर्तुं, पराक्रमी कर्तुं च। कारणे बलवन्तं, दृढं, दृढं करणं इत्यर्थः ।

यत् अद्यापि नास्ति तत् त्वं न दृढं करोषि । क्रियापदं पूर्वमेव प्रचलितं सन्धिं पूर्वकल्पयति तथा च कस्यचित् तत् दृढं कृत्वा वर्णयति — यत् ईश्वरेण पूर्वमेव कृतेन सन्धिना सह मसीहः किं कृतवान् इति वर्णनं, प्रथमवारं हस्ताक्षरितस्य सप्तवर्षीयस्य सन्धिस्य वर्णनस्य विचित्रः मार्गः च

सन्धिः केन सह अस्ति इति अपि अवलोकयन्तु: **כָּ** (*ल-रब्बिम्*), “बहुभिः सह ।” तत् वाक्यं न

तटस्थ। इयं यशायाहस्य सेवकस्य शब्दावली अस्ति, यः “बहुजनानाम् न्याय्यतां दास्यति” तथा च “बहुजनानाम् पापं वहति” (यशायाह ५३:११-१२) — तथा च एषा शब्दावली येशुना मेजस्य समीपे प्राप्ता: “एतत् मम सन्धिस्य रक्तं, यत् पापक्षमायाः कृते बहूनां कृते प्रक्षिप्तं भवति” (मत्ती २६:२८)। सन्धिः, प्रक्षिप्तः, बहवः कृते। सः एतत् श्लोकम् उद्धृत्य वर्तते।

परीक्षणं त्रीणि — श्लोकस्य अन्ते यः पुरुषः सः पुरुषः न्यायः पतति

एतत् आङ्ग्लभाषायां त्रयाणां मध्ये बलिष्ठतमम् अस्ति, एकेन शर्तेन सह आगच्छति यत् अहं दफनस्य अपेक्षया अन्ते वक्ष्यामि।

अन्तिमखण्डस्य अन्त्यपर्यन्तं अनुसरणं कुर्वन्तु। नाशः — “पूर्णः विनाशः, यः विहितः” ।

— निर्जनं कुर्वतः उपरि निक्षिप्यते ।

यः कश्चित् द्वितीयार्धविषयः, स एव विहितः विनाशः अवतरति। सः केवलं अभिनयं न करोति; सः दण्डितः भवति।

अधुना पृच्छतु यत् सः स एव व्यक्तिः भवितुम् अर्हति यः बहुभिः सह सन्धिं पुष्टयति।

न शक्नोति । न तु सिद्धान्ततः — वाक्यस्य आधारेण । एकः आकृतिः सन्धिं दृढं करोति, यज्ञव्यवस्थां च तस्य अन्त्ये आनयति । अन्यः घृणितकार्यं करोति, निर्जनं करोति, तस्य उपरि न्यायः प्रक्षिप्तः भवति। एकः विषयः एकस्य श्लोकस्य अन्तरे सन्धि-पुष्टिकर्ता, विहित-क्रोधस्य विषयः च भवितुमर्हति स्म ।

सा स्वच्छतमा रेखा उपलब्धा- द्वितीयार्धविषयः श्लोकेन विवक्षितः यथा एकः विनाशः पतति।

अधुना च मया प्रतिज्ञाता स्थितिः।

श्लोकस्य अन्तिमः शब्दः **וְנֶשְׁמָהּ** इति (*शोमेम्*), तस्मिन् च अनुवादाः विभक्ताः । NASB, ESV, NIV, NET, CSB तथा NLT सर्वे एतत् एजेण्ट् इति पठन्ति — *the desolator* , the one who makes desolate.

केजेवी, एनकेजेवी, एएसवी च तत् राज्यरूपेण पठन्ति — *the desolate* , अर्थात् विध्वस्तं नगरं वा जनाः । प्राचीनपठने अपराधिनः अपेक्षया पीडिते विनाशः प्रक्षिप्तः भवति, एषा परीक्षा च स्वस्य क्लिन्चरं नष्टं करोति ।

अहं NASB इत्यस्य उपयोगं करोमि, आधुनिकः सहमतिः च तया सह अस्ति। परन्तु एकस्मात् किङ्ग् जेम्स् इत्यस्मात् कार्यं कुर्वन् पाठकस्य अत्र एकः वास्तविकः प्रश्नः अस्ति, सः स्वयमेव तस्य आविष्कारं न कृत्वा एवम् कथयितुं अर्हति।

किं जीवति उभयथा : द्वयोः शब्दयोः *प्रथमः* , **מֶשֶׁהוֹמֵם** इति (*meshomem*) इति वाक्ये “घृणितपक्षे आगमिष्यति यः निर्जनं करोति” इति प्रत्येकं पठने कारकं भवति । नूतनः नटः नामकृतः स च निर्जनं कुर्वन् अस्ति। अतः श्लोकस्य द्विविषयसंरचना

— test one's result — अन्तिमशब्दः यथा गच्छति तत्र तिष्ठति । केवलं न्यायस्य क्लिन्चरः एव अनुवादस्य आश्रयः भवति।

रेखा यत्र पतति

त्रयः एकत्र स्थापयित्वा : १.

विषयः	यत् करोति
२७ क अनामिका “सः,” २. वहतः श० २६	बहुभिः सह सन्धिं दृढयति · सप्तानां मध्ये बलिदानं च अन्त्यं करोति
२७ख मेशोमेम् — the विध्वंसकः, नवनाम	घृणितपक्षे आगच्छति · निर्जनं करोति · तस्य उपरि विहितः विनाशः प्रक्षिप्तः अस्ति

भङ्गः “घृणितपक्षे च” पतति । तस्य पुरतः एकः सन्धिः दृढः भवति । तदनन्तरं नूतनः नटः नाम भवति, तस्य न्यायः भवति ।

“आगमिष्यमाणः राजपुत्रः” कः ?

२७ श्लोके सर्वनामप्रश्नः एतस्य निराकरणं विना निराकरणं कर्तुं न शक्यते अतः अत्रैव अस्ति ।

“...आगमिष्यमाणस्य राजपुत्रस्य जनाः नगरं पवित्रस्थानं च नाशयिष्यन्ति।” — दानियल ९:२६ख

त्रयः अभ्यर्थिनः प्रस्ताविताः भवन्ति, तेषु एकः खण्डेन एव निराकृतः भवति ।

प्रथमं शब्दस्य विषये एकः शब्दः। अत्र *राजकुमारः* **אֲדָמָה** अस्ति (*नगिद्*), न च सत्पुरुषाणाम् आरक्षिता उपाधिः । इज्किएल २८:२ सूरस्य शासकस्य तस्य उपयोगं करोति — एकं आकृतिं यस्य वर्णनं खण्डः भविष्यद्वादिषु अत्यन्तं निन्दनीयपदैः करोति । यः नेतृत्वं करोति तस्य सामान्यः शब्दः अस्ति : राजानः, सेनापतिः, मन्दिरस्य अधिकारिणः, विदेशीयाः, शक्तिशालिनः, दुष्टाः शासकाः । अतः केवलं *राजकुमारः* तस्य कृते अति गौरवपूर्णः ध्वन्यते इति आधारेण कोऽपि अभ्यर्थिनः बहिष्कृतः न भवितुम् अर्हति , अन्यस्य कृते अति गौरवपूर्णं ध्वन्यते इति आधारेण कोऽपि अपि समावेशितुं न शक्यते ।

अभ्यर्थी एकः : भविष्यस्य ख्रीष्टविरोधी । एतत् मानकं प्रबन्धपठनं च सप्तवर्षीयसन्धिरूपरेखायाः कपाटम् अस्ति — २६ श्लोकस्य आगामिः राजकुमारः २७ श्लोकस्य “सः” भवति, सन्धिं हस्ताक्षरयति, भङ्गयति च अस्मिन् पुस्तके यत् किमपि विवादं करोति तत् सर्वं तस्मिन् एव आश्रितं भवति । इदमपि पठनं यत् २६ श्लोके नगरस्य अभयारण्यस्य च विनाशः ई. ७० तः भिन्नः घटना वा विचित्ररूपेण दीर्घः कोष्ठकः वा भवितुम् अपेक्षते ।

अभ्यर्थी द्वौ : मसीहः । अर्थात्, उभौ राजकुमारौ येशुः — २५ श्लोके मसीहः राजकुमारः , २६ श्लोके आगमिष्यमाणः राजकुमारः च आकर्षकः यतः एतत् दानियल ९ तः ख्रीष्टविरोधिनं सर्वथा दूरीकरोति, यत् तर्कस्य आवश्यकता अस्ति ।

परन्तु तत् उत्पादयति इति वाक्यं पठन्तु । राजपुत्रजनाः पुरं च अभयारण्यं च नाशयन्ति । जेरुसलेम-मन्दिरं च ७० तमे वर्षे रोमन-सैनिकैः नष्टम् अभवत् । अस्मिन् पठने रोमनसेना येशुना जनाः सन्ति । तस्य स्वजनाः यहूदिनः आसन्, यहूदिनः च तत् मन्दिरं न विनाशितवन्तः — ते तस्मिन् एव मृताः ।

न्याय्यः आक्षेपः अस्ति यत् शास्त्रं विदेशीयसेनाः परमेश्वरस्य सेवायां निपीडयति ततः तान् दावान् करोतिः नबूकदनेस्सरः “मम सेवकः” (यिर्मयाह २५:९), अश्वरूः “मम क्रोधस्य दण्डः” (यशायाह १०:५), तथा च कोरसः परमेश्वरस्य मशियाचः , तस्य अभिषिक्तः (यशायाह ४५:१) इति उच्यते । अतः रोमः नगरे ख्रीष्टस्य न्यायस्य साधनरूपेण कार्यं कृतवान् इति विचारः अमूर्तः नास्ति — येशुना स्वयमेव तस्य न्यायस्य उच्चारणं लूका १९ मध्ये कृतम् आसीत् ।

तदपि “राजकुमारस्य जनाः” स्वामित्वं धारयति, स्वामित्वं च स्वाभाविकतया तेषां जनानां नामकरणं करोति यस्य मनुष्यः अस्ति वा आज्ञापयति, न तु तेषां जनानां नामकरणं करोति येषां नाम ईश्वरः एकदा अन्यस्य विरुद्धं

अहं तीतुसः युक्तपाठरूपेण अग्रे स्थापयामि, तस्मात् अधिकं निश्चयं न दापयामि। अहं तस्य मसीहस्य च मध्ये न निवसन् अस्मि । प्रश्नः हिब्रूभाषायाः वाक्यविन्यासस्य विषये, भाषायाः पूर्वनियमानां विषये च परिवर्तते, तस्मिन् ग्रन्थे ये विद्वांसः स्वजीवनं यापितवन्तः ते तस्य विषये परस्परं असहमताः सन्ति

अस्य पुस्तकस्य कृते यत् महत्त्वपूर्णं तत् प्रश्नात् संकीर्णतरम् अस्ति, अहं च तस्य विषये सटीकं वक्तुम् इच्छामि।

अत्र तर्कस्य ज्ञातव्यं नास्ति यत् राजकुमारः तीतुसः अस्ति वा मसीहः वा। तस्य राजकुमारस्य आवश्यकता अस्ति यत् सः ख्रीष्टविरोधी न भवेत्।

तस्य माध्यमेन अनुसरणं कुर्वन्तु। यदि राजकुमारः तीतुसः अस्ति तर्हि समीपस्थः पूर्वनियमः २७ श्लोकं तीतुसस्य हस्ते ददाति

— यस्मिन् रोमनसेनापतिः बहुभिः सह सन्धिं सुदृढं कृत्वा बलिदानं अर्पणं च समाप्तं करिष्यति। तत् कोऽपि न धारयति न च किमपि तस्य समर्थनं करोति, अतः सर्वनाम अधिकं पृष्ठतः गन्तव्यं, मसीहं प्रति। यदि तस्य स्थाने राजकुमारः मसीहः अस्ति तर्हि सर्वनाम प्रत्यक्षतया मसीहस्य उपरि अवतरति। उभौ मार्गौ एकस्मिन् एव स्थाने आगच्छन्ति । केवलं तृतीयपाठः — अद्यापि भविष्यस्य ख्रीष्टविरोधी — २७ श्लोके सन्धिहस्ताक्षरकर्तारं स्थापयति, तदेव च सप्तवर्षीयरूपरेखा निर्मितम् अस्ति

अतः किं कार्यं करोति राजपुत्रस्य परिचयः न भवति। इदमेव : २६ श्लोके वर्णितः विनाशः ई. ७० अस्ति, यस्य राजपुत्रस्य जनाः तत् कृतवन्तः सः ई. ७० तमस्य वर्षस्य आसीत् ।नगरं नष्टम् अभवत् अभयारण्यः नष्टः अभवत् । सः तिथियुक्तः समाप्तः घटना अस्ति, यस्य जनाः तत् कृतवन्तः सः तत् द्रष्टुं जीवितः आसीत् । अस्माकं स्वशताब्द्यां अद्यापि भविष्यस्य शासकरूपेण तं पठितुं “राजकुमारस्य जनान्” अद्यापि नजातस्य कस्यचित् दूरस्थपूर्वजानां रूपेण व्यवहारः आवश्यकः — यत् स्वामित्वस्य वहनार्थं पर्याप्तं भारं भवति, तथा च अधिकांशस्य ईसाईजगत् अपेक्षाः आकारं दत्तवन्तः ढाञ्चायाः भारवाहक-अनुमानं च

राजपुत्रद्वयं तर्हि न त्रीणि — द्वितीयस्य च तादात्म्यं शिथिलतया धारयामि । मसीहः राजकुमारः येशुः अस्ति। यः राजपुत्रः आगन्तुं भवति सः प्रथमशताब्दस्य आसीत्, सः तीतुसः यः घेरणम् आज्ञापयति स्म, अथवा भगवता यस्य न्यायः आसीत्। अस्मिन् श्लोके ख्रीष्टविरोधी नास्ति। तस्य भवितुं आवश्यकता नास्ति, अत्र स्थापनमेव प्रथमतया भ्रमस्य निर्माणं कृतवान् ।

अधुना च कठिनः भागः

परीक्षा त्रीणि स्थापयति यत् उत्तरार्धं मसीहस्य विषये नास्ति। प्रथमार्धं इति न स्थापयति .

तदर्थं पुस्तकम् अस्मिन् अध्याये पूर्वं निर्दिष्टस्य तर्कस्य उपरि अवलम्बते — यत् २७ श्लोकस्य एकवचनं “सः” “ आगमिष्यमाणस्य राजपुत्रस्य ” अपेक्षया २६ श्लोके “मसीहः” प्रति पुनः प्राप्नोति अधिकांशः आधुनिकः भाष्यकारः एतत् पठनं अङ्गीकुर्वन्ति ।

तेषां कारणं सद् अस्ति तथा च समीपस्थपूर्वनियमः इति कथ्यते यदा सर्वनाम एकादशाधिकपूर्वसंज्ञां निर्दिशति तदा सामान्यतया निकटतमं निर्दिशति। “आगमिष्यमाणः राजकुमारः” “मसीहः” इत्यस्मात् अपेक्षया २७ श्लोकस्य समीपे एव तिष्ठति । साधारणे नियमे राजपुत्रः विजयते।

यथा उपरि दर्शितं, सः आक्षेपः जीवितः अस्ति — यदि राजकुमारः प्रथमशताब्द्याः आकृतिः अस्ति तर्हि सर्वनामस्य तथापि मसीहस्य समीपं गन्तुं भवति, यतः प्रथमशताब्द्याः कोऽपि राजकुमारः बहुभिः सह सन्धिं न पुष्टवान् परन्तु व्याकरणबिन्दुः स्वयमेव तिष्ठति अहं तत् दूरं न तरङ्गयिष्यामि। अत्र परपक्षस्य बलवत्तमं वस्तु अस्ति।

प्रतिवादः — यत् वाक्यं “राजकुमारस्य जनाः” इति , अतः शिरःसंज्ञा जनाः , बहुवचनशिरः च एकवचनसर्वनामस्य दुर्बलपूर्ववर्ती — वास्तविकः तर्कः, मम प्रथमं पुस्तकं च यस्य उपरि अवलम्बितवान् अहम् अद्यापि मन्ये तस्य बलम् अस्ति। परन्तु हिब्रूभाषायां जनितभाषायां संज्ञां पूर्ववर्तीरूपेण कार्यं कर्तुं अनुमन्यते, यः कोऽपि भवन्तं वदति यत्

एतत् प्रश्नस्य निराकरणं करोति सः अतिशयोक्तिं करोति।

अत्रैव अहं तिष्ठामि, एकस्मिन् अनुच्छेदे, अतः कस्यचित् अनुमानं न कर्तव्यम्।

व्याकरणमेव राजपुत्रस्य अनुकूलं भवति। शब्दकोशः सन्दर्भश्च मसीहस्य पक्षे भवति। हिग्बीर् सन्धिहस्ताक्षरार्थं गलत् क्रियापदं, विद्यमानसन्धिं सुदृढं कर्तुं च सम्यक् क्रियापदम्। ला-रब्बिम इति सेवकशब्दकोशः। बलिदानं अर्पणं च अन्त्यं कर्तुं इब्रानीजनाः वदन्ति यत् ख्रीष्टः अकरोत् — “एकेन बलिदानेन सः पवित्रीकृतान् सर्वदा सिद्धं कृतवान्” — तथा च ख्रीष्टविरोधिनां श्रेयः दातुं विचित्रं वस्तु अस्ति, यः बलिदानं पूर्णं कर्तुं न अपितु बलिदानं व्यत्यस्यति स्म। सामीप्यात् गुरुतरं तान् तौलयामि। कश्चित् तान् अन्यथा तौलितुं शक्नोति, प्रामाणिकतया तर्कं च कर्तुं शक्नोति।

(द्विविषयसंरचनायाः कृते स्तरः २ — परीक्षणं एकं द्वितीयं च तत् कार्यं करोति तथा च द्वयोः अपि प्रतिस्पर्धितानुवादस्य उपरि निर्भरं न भवति। 27a इत्यस्य विषयस्य मसीहत्वेन पहिचानाय स्तरः ३ः वर्तमानबहुमतस्य विरुद्धं तर्कयुक्तं पठनं, निश्चिन्तः इति प्रस्तुतस्य अपेक्षया स्पष्टतया उक्तम्। परीक्षणं तृतीयं एनएसबी-परिवारस्य च स्तरः २ अस्ति, तथा च केजेवी-संस्थायाः अन्तिमशब्दस्य प्रतिपादनं न धारयति।)

एतत् किं करोति किं न निर्धारयति

तत्र निर्णयः भवति यत् दानियल ९:२७ मध्ये द्वौ आकृतौ स्तः, यत् सप्तवर्षीयसन्धिरूपरेखां भङ्गयितुं पर्याप्तं यत् एकस्य भवितुं निर्भरं भवति।

सप्ततिसप्ताहस्यार्थाः कदा भवन्ति इति स्वयमेव निर्णयं न करोति। तदनन्तरखण्डस्य कार्यम् — प्रश्नद्वयं च विच्छेद्यमिति वक्तव्यम्। पाठकः अस्मिन् खण्डे सर्वं स्वीकृत्य अद्यापि सम्पूर्णं सप्ततितमं सप्ताहं भविष्ये स्थापयितुं शक्नोति स्म। सः यत् कर्तुं न शक्तवान् तत् अस्ति यत् एकः पुरुषः हस्ताक्षरं कृत्वा ततः सन्धिं भङ्गयन् २७ श्लोकं पठन् एव तिष्ठति, यतः श्लोकः द्वितीयस्य अभिनेतुः नामकरणं करोति ततः वाक्यं ददाति।

अन्तरं — अस्मिन् पुस्तके रक्षणार्थं कठिनतमं वस्तु

अस्माकं कृते इदानीं सर्वं अस्ति यत् समग्रं ढाञ्चं कार्यं करोति इति भागं विहाय, अतः अस्माभिः तत् बहिः स्थापयामः।

सप्ततिसप्ताहाः ४९० वर्षाणि सन्ति। तेषु नवषष्टिः ख्रीष्टपूर्वं ४५८ तः ई. २६ पर्यन्तं अव्यवधानं प्रचलन्ति स्म। सप्ततिः सप्ताहः सप्तवर्षः भवति। श्लोकः २७ वदति यत् सन्धिः एकसप्ताहं यावत् सुदृढा भवति सप्ताहस्य मध्ये किमपि भवति — सार्धत्रिवर्षेषु।

अस्मिन् पुस्तके उक्तं यत् सप्ताहः येशुना सेवाकार्यम् अस्ति, ई. २६ तः ई. ३० पर्यन्तं सः स्वयमेव कृतवान्, द्वितीयः अर्थः च अद्यापि अस्माकं पुरतः अस्ति, अस्माकं, तस्य साक्षिद्वयस्य च कृते अस्ति।

यस्य अर्थः अस्ति यत् प्रायः द्विसहस्रवर्षस्य अन्तरं सप्तवर्षीयकालस्य अन्तः उपविशति।

स्पष्टतया वदतु, यतः समीक्षकः करिष्यतिः व्यत्ययः तस्य व्यत्ययस्य सम्पूर्णस्य भविष्यद्वाणीयाः अपेक्षया चतुर्गुणः दीर्घः भवति। चतुःशतं नवति वर्षाणि, एककरूपेण निर्धारितानि, तेषु अन्तिमेषु सप्तसु द्विसहस्रवर्षस्य छिद्रं कृत्वा। दानियल ९ मध्ये किमपि एतादृशं अन्तरं न घोषयति। न कश्चित् श्लोकः अस्ति यत् कथयति ततः गणना निवर्तते।

अतः अत्र प्रकरणम् अस्ति, भवन्तः तस्य तौलनं कर्तुं शक्नुवन्ति।

प्रथमं : २४ श्लोकः सर्वेषां उपरि केनचित् प्रकारेण अपूर्णतां बाध्यते। अन्तरालेन यत् किमपि करोषि, षट् विहितलक्ष्येषु त्रीणि न अभवन्। दृष्टिः भविष्यद्वाणी च मुद्रितं न भवति। परमपवित्रः अभिषिक्तः न भवति।

प्रथमशताब्द्यां सप्ततिसप्ताहाः समाप्ताः इति यः कश्चित् वदति, तस्य व्याख्यातव्यं यत् कथं कश्चन विज्ञापितः प्रयोजनः तस्य उद्देश्यस्य तृतीयभागं बकायाः कृत्वा समाप्तः अभवत् असमाप्तव्यापारः मम आविष्कारः नास्ति; पाठे अस्ति, प्रत्येकं पठने तस्य लेखानुरूपं दातव्यम्। अपूर्णता कुत्र उपविशति एव प्रश्नः ।

द्वितीयम् : पाठः सप्ताहान् एव विभाजयति । ईश्वरः “सप्ततिः सप्ताहाः” इति न अवदत् । सप्तसप्ताहं, द्वाषष्टिसप्ताहं च उक्तवान्, ततः अन्तिमं पृथक् पृथक् स्वस्य श्लोके उपचारं कृतवान्। एकं निरन्तरविस्तारं त्रिखण्डेषु प्रदातुं न प्रयोजनम् । विभाजनं २५ श्लोके अस्ति यत् कोऽपि व्याख्याकारः तत् स्पृशति।

तृतीयम् : भविष्यवाणी स्पष्टतया जनविशेषस्य नगरविशेषस्य च विषये अस्ति। “भवतः जनानां पवित्रनगरस्य च कृते सप्ततिः सप्ताहाः निर्धारिताः।” न जगतः कृते। इस्राएलस्य यरुशलेमस्य च कृते। राष्ट्रस्य कृते निर्धारितघटिका न्यूनातिन्यूनं बोधगम्यः भवति यथा ईश्वरस्य व्यवहारः अन्यत्र भ्रमति तदा विरामं करोति — तथा च नवीननियमः सम्यक् तादृशं परिवर्तनं वर्णयति, यत्र अन्यजातीयजनाः कलमिताः सन्ति तथा च इस्राएलस्य उपरि आंशिकं कठोरीकरणं “यावत् अन्यजातीयानां पूर्णता न आगच्छति।” भवान् तत् रूपरेखां स्वीकुर्यात् वा न वा, तत् न तु दानियलस्य उद्धाराय निर्मितः तदर्थः आविष्कारः; वयं यस्मिन् युगे स्मः तस्य विषये पौलस्य स्वस्य विवरणम् अस्ति।

चतुर्थ, एषः च अहं धारयिष्यामिः येशुः भविष्यद्वाणीवाक्यस्य अन्तः अचिह्नितं अन्तरं प्रदर्शितवान्, तत् च जानीतेव कृतवान्।

नासरतनगरस्य सभागृहे यशायाहः तस्मै दत्तः, एतत् पठितवान् च।

“भगवतः आत्मा मयि अस्ति यतः सः मां निर्धनानाम् कृते सुसमाचारस्य प्रचारार्थं अभिषिक्तवान्। सः मां प्रेषितवान् यत् अहं बद्धानां कृते मुक्तिं, अन्धानां च दृष्टिः पुनः प्राप्तुं, पीडितानां मुक्तिं कर्तुं, भगवतः अनुकूलवर्षस्य घोषणां कर्तुं च।” — लूका ४:१८-१९

ततः, लूकः वदति, “सः पुस्तकं पिधाय, परिचराय पुनः दत्त्वा उपविष्टवान्” — तान् च अवदत्, “अद्य एतत् शास्त्रं भवतः श्रवणेन सिद्धम् अभवत्।”

सः मध्यवाक्यं स्थगितवान्। अत्र यशायाह ६१:२ सम्पूर्णं अस्ति, यत्र सः ग्रन्थं पिधाय यत्र बिन्दुः चिह्नितः अस्ति:

“प्रभोः अनुकूलवर्षं घोषयितुं ← सः अत्र स्थगितवान् अस्माकं परमेश् वरस् य प्रतिशोधदिनम् च, सर्वेषां शोकं सान्त्वयितुं।”

एकः श्लोकः । त्रयः वाक्याः । सः प्रथमं पठितवान्, तस्मिन् दिने तत् पूर्णम् इति अवदत्, द्वितीयस्य पुरतः उपविष्टवान् — प्रतिशोधस्य दिवसः अद्यापि न आगतः।

सः न्यूनातिन्यूनम् वर्षसहस्रद्वयस्य अन्तरं एकस्य श्लोकस्य द्वयोः खण्डयोः मध्ये पतति, यत् हिब्रूभाषायां किमपि न चिह्नितम्। वयं जानीमः यत् भगवता पठनं त्यक्त्वा उपविष्टः इति कारणेन एव अस्ति।

“भविष्यवाणी तथैव न कार्यं करोति” इति आक्षेपस्य उत्तरम् अस्ति, उत्तरं च अस्ति यत् येशुः सार्वजनिकरूपेण तथैव पठितवान्, सङ्घं च अवदत् यत् सः अधुना एव एकस्य वाक्यस्य प्रथमार्धं पूर्णं कृतवान् यस्य उत्तरार्धं अद्यापि उत्कृष्टम् आसीत्। यदि एकस्य श्लोकस्य द्वयोः खण्डयोः मध्ये अन्तरं पतितुं शक्नोति तर्हि एकसप्ताहस्य द्वयोः अर्धयोः मध्ये पतितुं शक्नोति ।

स वार्तिकं किं न करोति। भविष्यद्वाणीसाहित्ये अन्तरं सम्भवं इति दर्शयति; न दर्शयति यत् एतत् अन्तरं वास्तविकम् अस्ति, अथवा वर्षसहस्रद्वयम् अस्ति, अथवा २०२७ तमे वर्षे समाप्तं भवति इति यशायाहः ६१ आक्षेपं जीवितं करोति। प्रकरणं न करोति ।

(स्तरः ३ अन्तरं २४ श्लोकस्य असमाप्तलक्ष्याणां अनुमानं कृत्वा पूर्वानुमानेन रक्षितम्। दानियलग्रन्थे न उक्तम्। यदि भवन्तः तत् असन्तोषजनकं मन्यन्ते तर्हि भवन्तः प्रमाणस्य सम्यक् प्रतिक्रियां ददति — एतत् अनुमानं, मया च अन्यत् इव न परिधातम्।)

एकं वस्तु अस्य पुस्तकस्य अन्तरालस्य संस्करणं अस्पष्टतरप्रकारस्य च भेदं करोति। अस्य अन्ताः सन्ति। अन्तरं ३० ई. ३० तमस्य वर्षस्य फसह-उत्सवात् २०२७ तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य सप्तविंशतिदिनपर्यन्तं भवति । यः अन्तरालसिद्धान्तः परीक्षितुं शक्यते सः अन्तरालसिद्धान्तात् भिन्नः प्रकारः यः केवलं इतिहासः यत् किमपि प्रदाति तत् अवशोषयति ।

८ अध्यायः अस्मान् यत् ददाति

- सप्ततिः सप्ततिः ४९० वर्षाणि, सप्तानि च वर्षाणि । (स्तरः २ — हिब्रूभाषा, सार्वत्रिकसमीपः च सम्झौता ।)
- अवधिपर्यन्तं षट् लक्ष्याणि निर्दिश्यन्ते; त्रीणि निःसंदेहं सिद्धानि, एकः वार्तिकः, द्वौ स्पष्टतया न। कस्मिन् अपि पठने क्रमः असमाप्तः अस्ति। (स्तरः २.) २.
- एषः फरमानः एज्रा इत्यस्मै आर्टजर्सेस् इत्यस्य आयुक्तः अस्ति, ४५८ ईपू । (स्तरः २, यत्र ४५७ ईपू जीवितविकल्पः — परिशिष्टः ई.)
- ४५८ ईपू + ४८३ वर्षाणि = ई. २६. (ऊर्ध्वं टीयर २ फरमानदिनाङ्के विश्रामं कृत्वा प्रथमस्तरस्य गणितम् — फरमानं परिवर्तयन्तु ततः योगः तथा सह गच्छति।)
- सः क्रि. (स्तरः ३, पृथक् च तथा; टिबेरियसस्य पञ्चदशवर्षस्य अल्पसंख्यकसह-प्राधिपत्यगणनायाम् अवलम्बते, यत् अध्याये ७ पुनः अत्र च उक्तम् अस्ति। गणितं परिचयश्च द्वौ दावाः स्तः ते च स्वतन्त्रतया असफलाः भवन्ति।)
- द्वाषष्टिसप्ताहानां अनन्तरं — न तु समये — अभिषेकात् क्रूसपर्यन्तं सार्धत्रिवर्षं अनुमन्यते । संख्या सटीका अस्ति; संयोजकः कदापि मापः नासीत् । (स्तरः २.) २.
- दानियल ९:२७ मध्ये द्वौ आकृतौ स्तः, न तु एकः — उत्तरार्धे नूतनः कारकविषयः नामकृतः अस्ति । (स्तरः २.) यत् द्वितीयः आकृतिः सः पुरुषः यस्य उपरि विज्ञापितः विनाशः पतति सः एनएएसबी-परिवारस्य च स्तरः २ अस्ति, श्लोकस्य अन्तिमशब्दस्य किङ्ग जेम्स् प्रतिपादनं न धारयति ।
- सन्धिः दृढः भवति , न छिन्नः। मसीहः बहुभिः सह विद्यमानं सन्धिं पुष्टयति; सः सप्तवर्षीयसन्धिं न करोति। (स्तरः ३, वर्तमानबहुमतस्य विरुद्धं च अस्य पुस्तकस्य पठनम्।)
- यस्य राजपुत्रस्य जनाः नगरं नाशयन्ति स्म सः प्रथमशताब्दस्य आसीत् — तीतुसः अथवा भगवतः यस्य न्यायः आसीत् । न तु आकृतिः अद्यापि भविष्यत्। (स्तरः ३, तर्कः च कस्य न आश्रितः।)
- सप्ततिसप्ताहस्य सार्धत्रिवर्षाणि असेवितानि तिष्ठन्ति। (स्तरः ३ — अन्तरं ।)

शेषं पुस्तकं तानि सार्धत्रिवर्षाणि कदा आरभ्यन्ते इति विषये अस्ति।

चतुर्थः भागः — अभिसरणम्

द्वौ अपि घण्टाः, चतुर्णां सम्झौतानां किं मूल्यं इति लेखापरीक्षा च।

अध्याय 9 — चत्वारि घटिकाः, एकवर्षम्

अध्याय 6 तः द्वौ घण्टाः प्रचलतः अयं अध्यायः द्वौ अपि आरभते, ततः किञ्चित् करोति यत् एतादृशाः अधिकांशः पुस्तकाः कदापि न कुर्वन्तिः यदा भवन्तः पश्यन्ति यत् प्रत्येकं स्वस्य भागाः कुतः प्राप्नोति इति पश्यन्ति तदा चतुर्णां सम्झौतानां कियत् मूल्यं भवति इति।

लघुसंस्करणं, अतः भवन्तः जानन्ति यत् वयं कुत्र अन्ते गच्छामः। एतेषु चतुर्षु घण्टासु द्वौ बहुमूल्यौ स्तः । एकः किमपि मूल्यवान् अस्ति। एकं अस्मिन् पुस्तके दुर्बलतमं वस्तु अस्ति तथा च अहं स्वयमेव अन्तिमस्थाने स्थापयिष्यामि न तु समीक्षकं मम कृते तत् कर्तुं ददामि।

यत्र वयं पूर्वमेव स्मः

६, ७ अध्यायात् संक्षेपेण : १.

इजरायल् । इजकिएल ४ ३९० वर्षाणि नियुक्तं करोति। ते ७०१ ईपू मध्ये असफलस्य अशूरस्य घेरणात् अग्रे धावन्ति, ३११ ईपू मध्ये पश्चात्तापं विना समाप्ताः भवन्ति । लेवीय २६ वाक्यस्य सप्तगुणीकरणं करोति । $३९० \times ७ = २७३०$, घेरणात् अग्रे सेवितम् । $७०१ \text{ ईपू} + २७३० = \text{ई. } २०३०$ ।

यहूदा। इजकिएल ४ ४० वर्षाणि नियुक्तं करोति। ते ३० तमे वर्षे क्रूसे स्थापनात् आरभ्य ७० तमे वर्षे घेरणपर्यन्तं पश्चात्तापं विना धावन्ति। लेवीय २६ गुणयति, ततः पुनः गुणयति। $४० \times ७२ = २९६०$, घेरणात् अग्रे सेवितम् । ई **70 + 1960 = ई 2030**।

इदानीं अन्ये द्वे ।

तृतीया घड़ी — द्वौ दिवसौ, चत्वारिंशत् जुबली च

होशेन न्यायाधीनजनानाम् कृते वदति ये अद्यापि न गताः।

“आगच्छ, भगवतः समीपं प्रत्यागच्छामः, यतः सः अस्मान् विदारितवान्, किन्तु सः अस्मान् स्वस्थं करिष्यति, सः अस्मान् क्षतिं कृतवान्, किन्तु सः अस्मान् पट्टिकां करिष्यति, सः अस्मान् द्वयोः दिवसयोः अनन्तरं पुनः सजीवं करिष्यति, सः अस्मान् तृतीये दिने उत्थापयिष्यति, येन वयं तस्य पुरतः जीवामः।” — होशे ६:१-२

दिनद्वयं ततः तृतीयम् । साधारणदिनानि इति पठन्तु शीघ्रपुनर्प्राप्तेः विषये सुभाषितम्, तत् च वैधपठनम्।

भविष्यद्वाणीरूपेण पठन्तु, एतत् एकः स्पैनः अस्ति — तथा च पीटरः परिवर्तनस्य दरं आपूर्तिं करोति यत् एतत् एकं करोति:

“किन्तु इदम् एकमेव तथ्यं भवतः दृष्टितः मा पलायस्व प्रिये, यत् भगवतः समीपे एकः दिवसः वर्षसहस्रवत्, वर्षसहस्रं च एकदिनवत्।” — २ पत्रुस ३:८

दिनद्वयं वर्षसहस्रद्वयम्। यदा राष्ट्रं तस्याः मसीहं अङ्गीकृतवान् तदा तस्याः गृहं निर्जनं जातम्; पुनरुत्थानम् वर्षसहस्रद्वयानन्तरं आगच्छति, तृतीयः दिवसः — सहस्राब्दः — च अनुवर्तते ।

ई. ३० + २००० वर्ष = ई. २०३०।

समानरूपेण अवतरति तस्यैव span गणनस्य द्वितीयः उपायः अस्ति, तथा च वाक्यस्य मूल्यं यतः सः सुभाषितात् न तु तौराहतः निर्मितः अस्ति। लेवीय २५ मध्ये पञ्चाशत् वर्षेषु जयन्ती निर्धारिता अस्ति — सप्त विश्रामदिवसचक्राणि

ततः पञ्चाशत् वर्षाणि, यस्मिन् ऋणानि रद्दीकृतानि, दासाः मुक्ताः भवन्ति, भूमिः च तस्य मूलस्वामिने प्रत्यागच्छति। चत्वारिंशत् जुबली द्विसहस्रवर्षं, चत्वारिंशत् च परीक्षाकालस्य कृते शास्त्रस्य संख्या।

वर्षसहस्रद्वयं परीक्षणं, यत् जप्तं तस्य विमोचनेन समाप्तम्। तदर्थं जुबली भवति। होशेयस्य द्वयोः दिवसयोः माध्यमेन वा चत्वारिंशत् जुबलीद्वारा वा संख्यायां आगच्छन्ति वा, भवान् २०३० तमे वर्षे आगच्छति।

(स्तरः ३. होशेयस्य सहस्राब्दस्य दिवसस्य पठनं प्रकारात्मकं, न उक्तम्। पत्रस्य पङ्क्तिः कालेन सह ईश्वरस्य सम्बन्धस्य विषये अस्ति, न तु डिकोडरवलयस्य विषये, सावधानपाठकाः च मम अत्र अपेक्षया अधिकं सावधानीपूर्वकं प्रयोजयन्ति। एषा घण्टा प्रतिमानातः तर्कः अस्ति, अहं च तस्याः पूर्वं द्वयोः अपेक्षया अधिकं शिथिलतया धारयामि।)

चतुर्थघटिका — जननम्, आक्षेपं च अहं भवतः कृते कर्तुं गच्छामि

येशुः पिप्पलीवृक्षस्य दृष्टान्तस्य अनन्तरं।

“सत्यं वदामि, यावद् एतानि सर्वाणि न भवन्ति तावत् एषा पीढी न गमिष्यति।” — मत्ती २४:३४

मोशेन स्तोत्रात् एकजन्मदीर्घता।

“अस्माकं जीवनदिनानि तेषु सप्ततिवर्षाणि सन्ति, बलात् यदि वा अशीतिवर्षाणि सन्ति।” — स्तोत्रम् ९०:१०

अतः कश्चन घटना एकां पीढीं आरभते, अशीतिवर्षेभ्यः अनन्तरं या पीढी तत् दृष्टवती सा अद्यापि न गता।

अस्मिन् पुस्तके यत् आयोजनं प्रयुक्तं तत् अधिकांशः शिक्षकाः न उपयुज्यते। १९५० तमे वर्षे जनवरीमासे २३ दिनाङ्के नेसेट्-सङ्घः ६० विरुद्धं २ मतदानं कृत्वा जेरुसलेम-नगरं इजरायल्-राजधानी इति घोषितवान्।

$$१९५० + ८० = ई. २०३० ।$$

इदानीं त्वया उत्थापनात् पूर्वं अत्र आक्षेपः, बलवान् च ।

अन्ये सर्वे १९४८ तमस्य वर्षस्य उपयोगं कुर्वन्ति इजरायल्-देशस्य पुनर्जन्मः १९४८ तमे वर्षे मे-मासस्य १४ दिनाङ्के राष्ट्ररूपेण अभवत्, यदि च कस्यापि आधुनिकघटनायाः भविष्यद्वाणी-पीढी आरब्धा तर्हि सः एव स्पष्टः अभ्यर्थी अस्ति १९४८ च २०३० न ददाति २०२८ ददाति ।

तस्मात् दृष्टतरम्। अहं सम्पूर्णं जालं पृष्ठे स्थापयामि, यत्र मां लज्जयन्ति ये कोष्ठकाः सन्ति:

प्रारम्भिक घटना	+ ७० वर्षाणि	+ ८० वर्षाणि
इजरायलस्य पुनर्जन्म — १४ मे १९४८	२०१८ • पूर्वमेव उत्तीर्णः	२०२८ तमे वर्षे
नेसेट् जेरुसलेमस्य घोषणां करोति	२०२० • पूर्वमेव उत्तीर्णः	२०३०
राजधानी — २३ जनवरी १९५०		
जेरुसलेम पुनः एकीकृत — जून १९६७	२०३७	२०४७

षट् युक्ताः संयोगाः। तेषु सम्यक् एकः २०३० तमवर्षं उत्पादयति, अयं च अयं पुस्तकः यस्य उपयोगं करोति ।

तदेव अस्मिन् पुस्तके एकं दुर्बलतमं वस्तु, तस्य चतुरम् उत्तरं नास्ति । स्वतन्त्रविकल्पयोः — का घटना, स्तोत्रस्य आयुषः कः च — मम मार्गे पतितव्यौ, ते च पतन्ति । यदि अहं भवन्तं वदामि यत् तस्य विरुद्धं विषमता खगोलीयानि सन्ति तर्हि अहं भवन्तं अपमानयिष्यामि, यतः समीचीनं वर्णनं अस्ति यत् द्वि-पैरामीटर्-घटिका लक्ष्यं प्रहारयति तथा च तस्य निर्धारणस्य षट् उपायाः

आसन्

अहं भवद्भ्यः मम कारणानि दातुं शक्नोमि, अहं इच्छामि यत् भवन्तः तान् किं वहितुं प्रार्थ्यन्ते इति ज्ञात्वा तानि तौलयन्तु ।

राष्ट्रस्य अपेक्षया नगरं किमर्थम्। जैतुनस्य प्रवचनं यरुशलेमस्य विषये अस्ति, न तु राज्यस्य विषये। शिष्याः मन्दिरभवनानां विषये पृच्छन्ति। येशुः सेनाभिः परितः यरुशलेमेण सह उत्तरं ददाति, लूका च तस्य वास्तविकरूपेण नामकरणं कृत्वा घण्टां अभिलेखयति यत् “यरुशलेमदेशः अन्यजातीयैः पादयोः पादाभ्यां यावत् अन्यजातीयानां समयः न पूर्णः भविष्यति” (लूका २१:२४)। यत् वस्तु परिमाणं क्रियते तत् नगरे अन्यजातीयानां प्रभुत्वम्। राष्ट्रस्य पुनर्जन्मः भवितुम् अर्हति यदा तस्य राजधानी विदेशप्रशासने एव तिष्ठति — १९४८ तमे वर्षे च जेरुसलेम-नगरं तथैव आसीत्, विभक्तम्, पुरातननगरं जॉर्डन-हस्तेषु आसीत्, अन्तर्राष्ट्रीयसमुदायः च नगरस्य अन्तर्राष्ट्रीयकरणार्थं दबावं कृतवान् १९५० तमे वर्षे जनवरीमासे नेसेट्-मतदानेन एतत् कस्य राजधानी इति प्रश्नस्य समाप्तिः अभवत् ।

अशीतिः किमर्थं न सप्ततिः। स्तोत्रम् ९० उभयम् अपि ददाति, तत् च तान् एकेन शर्तेन सह श्रेणीरूपेण ददातिः सप्ततिः, “बलकारणात् वा अशीतिः” इति । अशीतिः बहिर्बद्धः ।

मत्ती २४:३४ पठित्वा यथा न गमिष्यति — पीढी अद्यापि अत्रैव अस्ति यदा घटते — अन्तः सीमायाः अपेक्षया बाह्यसीमायाः पक्षे तर्कयति। सप्ततिं गृहीत्वा जननं गता एव।

ते वास्तविकवादाः सन्ति। ते अपि, स्पष्टतया, तर्काः सन्ति ये मया इष्टं उत्तरं प्राप्नुवन्ति, अहं च न अभिनयं कर्तुं गच्छामि यत् अहं तान् प्राप्नुयाम् यदि १९५० प्लस् अशीतिः २०४१ उत्पादितवान् स्यात्।

(स्तरः ३ द्वौ मुक्तमापदण्डौ, षट् संयोजनौ, एकः हिट्।)

स्वातन्त्र्यलेखापरीक्षा — भागं अधिकांशपुस्तकानि त्यजन्ति

अत्र प्रश्नः सावधानः पाठकः पृच्छितव्यः। अहं प्रथमं पृच्छामि।

किं एतानि चत्वारि घटिकाः वस्तुतः स्वतन्त्राः सन्ति ?

अत्यन्तं महत्त्वपूर्णम् अस्ति। चत्वारः स्वतन्त्रसाक्षिणः सहमतिः शक्तिशाली अस्ति। चत्वारि विवरणानि ये सर्वे एकस्रोतः अनुसृताः सन्ति, ते सर्वथा चत्वारः साक्षिणः न सन्ति — ते पुनः पुनः कृताः एकः साक्षी, तेषां मध्ये सम्झौता च भवन्तं प्रायः किमपि न वदति

अतः प्रत्येकं घण्टां कुतः भागं प्राप्नोति इति विन्यस्यामि।

घटिका	पाठस्रोत	ऐतिहासिक लंगर	व्याख्यात्मकाः चालाः तस्य आवश्यकता अस्ति
इजरायल्	इजकिएल ४ · २. लेवीय २६	७०१ ईपू घेरण	वाम/दक्षिणपठनम् · अवधिपठनम् · घेराबंदी लंगर
यहूदा	इजकिएल ४ · २. लेवीय २६	ई. ३० कूसे स्थापनम् → ई. ७० घेरण	वाम/दक्षिणपठनम् · अवधिपठनम् · घेराबंदी लंगर · टिबेरियस गणना
जुबली	होशे ६:२ · २ पत्रुस ३:८	ई. ३० कूसे स्थापनम्	दिवस-सहस्राब्द-पठनम्
पीढी	स्तोत्रम् ९०:१० · ९. मत्ती २४:३४	१९५० नेसेट् मतदानम्	नगर-न-राष्ट्र · अशीति-न-सप्ततिः

अधुना आच्छादनानि पठन्तु यतः त्रयः सन्ति ते च लघु न सन्ति ।

इस्त्राएलः यहूदा च स्वस्य सम्पूर्ण रूपरेखां साक्षां कुर्वन्ति । उभौ इज्जिकिएल ४ तः आगतवन्तौ, उभौ लेवीय २६ ग्रन्थेन गुणितौ स्तः, उभौ च समानत्रयव्याख्यात्मकचरणयोः आश्रितौ । न तौ साक्षिद्वयम् । ते द्विवारं प्रयुक्ताः एकः ढाञ्चः अस्ति ।

यहूदाः जुबलीघटिका च लंगरं साक्षां कुर्वन्ति । उभौ अपि ई. ३० तमे वर्षे क्रूसे स्थापनात् आरभ्यते यदि सा तिथिः गलता अस्ति — तथा च ७ अध्यायः भवन्तं अवदत् यत् सा टिबेरियसस्य पञ्चदशवर्षस्य अल्पसंख्याकगणनायां अवलम्बते — तर्हि चतुर्णां घण्टानां मध्ये द्वौ घण्टाः एकत्र गच्छतः ।

केवलं जननघटिका एव अन्येभ्यः पूर्णतया स्वतन्त्रा भवति । चतुर्णां च दुर्बलतमम् ।

चतुर्णां स्वतन्त्रघटिकानां वाक्यस्य वास्तविकं क्षतिं करोति । मया तत् वाक्यं प्रयुक्तम् । अतीव प्रबलम् आसीत्, अहम् अत्र तत् निवृत्तं करोमि ।

अतः अभिसरणस्य वस्तुतः किं मूल्यम् अस्ति ?

चतुर्णां साक्षिणां न्यूनाः । किमपि न इत्यस्मात् अधिकं । अत्र यत् जीवितं वर्तते ।

इजरायल् यहूदा च एकः रूपरेखा द्विवारं प्रयुक्तः — परन्तु द्वयोः अनुप्रयोगयोः प्रायः कोऽपि निवेशः नास्ति । भिन्नाः वाक्यदीर्घाः, ३९० तथा ४०. सप्तशताब्दयोः अन्तरं भिन्नाः लंगराः, असम्बद्धतर्कः असम्बद्धघटनाभ्यः स्थापिताः । गुणनानां भिन्नाः संख्याः, एकः द्वौ च । विभिन्नगुणित पद, २७३० तथा १९६० ।

तत् न तथ्यस्य साक्षिद्वयम् । इदं ढाञ्चे स्थिरतापरीक्षा अस्ति — स्थिरतापरीक्षा च किमपि वास्तविकस्य मूल्यं भवति । यदि इज्जिकिएल ४ इत्यस्य वाम/दक्षिणपाठः गलतः आसीत्, अथवा लेवीय २६ इत्यस्य अवधिपाठः गलतः आसीत्, तर्हि कोऽपि कारणं नास्ति यत् रूपरेखा तत् भिन्नं निवेशात् द्विवारं समानवर्षं उत्पादयेत् । २०३०, १९९० च उत्पादयितुं शक्नोति स्म

जुबलीघटिका किञ्चित् योजयति न च बहु, यतः सा तस्मिन् एव क्रूसे तिथौ अवलम्बते यस्मिन् यहूदाघटिका करोति । यत् योगदानं करोति तत् भिन्नप्रकारस्य तर्कः — न्यायिकस्य अपेक्षया प्रकारात्मकः — एकस्मिन् वर्षे आगच्छति । भिन्न-अनुशासनात् समर्थनं किमपि मूल्यवान्, परन्तु द्वितीयः नमूना नास्ति ।

जननघटिका न्यूनतमं योजयति, उपरि निर्दिष्टकारणात् ।

अतः तर्कस्य समीचीनं कथनं न चत्वारि स्वतन्त्रघटिकाः सर्वे सहमताः । इति एतत्- १.

एकः ढाञ्चः, तौराहस्य भविष्यद्वाणीयाः च अध्यायद्वयात् आकृष्टः, द्विवारं सर्वथा भिन्नैः निवेशैः प्रयुक्तः, उभयवारं समानवर्षं उत्पादयति — अपि च द्वौ अपि तर्कपङ्क्तौ, एकः प्रकारात्मकः, एकः दुर्बलः च, एकस्मिन् एव स्थाने आगच्छति

सः अधिकांशस्य भविष्यद्वाणीपुस्तकानां पृष्ठपृष्ठे यत् दावः अस्ति तस्मात् अपेक्षया दुर्बलतरः दावः अस्ति । सत्यम् अपि, सच्चा लघुतरः दावो प्रभावशालिनः अतिप्रयुक्तात् अधिकं स्थास्यति । यः पाठकः अस्य अध्यायस्य परीक्षणं करोति सः पश्यति यत् मया पूर्वमेव तस्य दुष्टतमं उक्तम् ।

मम स्वस्य प्रमाणस्य क्रमाङ्कनम्

यतः चतुर्णां समानं भारं न अर्हन्ति, तथा च चतुर्णां समानपङ्क्तिसारणीयाः अपेक्षया अधिकं उपयोगी भवति ।

घटिका	बलः	किमर्थम्
१ इजरायल्	बलिष्ठतमः	ग्रन्थे दत्ताः सङ्ख्याः, ७०१ ईपू मध्ये सम्यक् प्रमाणीकृताः लंगरं कुर्वन्ति, नवीननियमस्य कालक्रमे कोऽपि निर्भरता नास्ति। इजकिएल ४ लेवीय २६ च केवलं तिष्ठति वा पतति वा।
२ यहूदा	समर्थः	समानरूपरेखा, सर्वथा भिन्नाः निवेशाः। अल्पसंख्यकगणनायाम् अवलम्बितस्य ई. ३० क्रूसप्रहारस्य आश्रयेण दुर्बलः।
३ जुबली	सन्तुलित	एकस्मिन् वर्षे प्राप्य भिन्नप्रकारस्य तर्कः — परन्तु प्रकारात्मकः, यहूदायाः लंगरं च साझां करोति।
४ पीढी	सप्ताहः	द्वौ मुक्तमापदण्डौ, षट् युक्तसंयोजनौ, एकः हिट्। पूर्णतायै समावेशितम्, न तु अवलम्बितम्।

यदि अध्यायः ४, ५ च पतन्ति तर्हि शीर्षद्वयं मिलित्वा गच्छति पुस्तकं समाप्तं भवति । यदि टिबेरियसस्य गणना असफलः भवति तर्हि द्वौ त्रीणि च घण्टाः गच्छन्ति तथा च २०३० तमे वर्षे केवलं इजरायल् एव तिष्ठति यदि पीढीघटिका गलता भवति तर्हि अन्यत् किमपि न परिवर्तते।

सा एव वास्तविकताश्रयसंरचना, अधुना त्वं मां तस्मिन् धारयितुं शक्नोषि ।

९ अध्यायः अस्मान् यत् ददाति

- होशेयस्य द्वौ दिवसौ प्लस् पीटरस्य सहस्रवर्षीयदिनम् क्रूसे स्थापनात् २००० वर्षाणि ददाति। ई. ३० + २००० = २०३०. (स्तर ३ — प्रकारशास्त्रीय ।)
- पञ्चाशत् वर्षाणां चत्वारिंशत् महोत्सवः स एव २०००, तस्य स्थाने लेवीय २५ मार्गेण प्राप्तः। (स्तरः ३ ।) २.
- जेरुसलेम-नगरस्य राजधानीरूपेण नेसेट्-सङ्घस्य घोषणातः अशीतिवर्षस्य पीढी । १९५० + ८० = २०३०. (स्तर ३ — षट् प्लाजिबल सेटिंग्स्, एकः हिट्, उपरि जालं च मुद्रितम् अस्ति ।)
- चत्वारि घण्टाः न चत्वारः स्वतन्त्राः साक्षिणः। इस्राएलः यहूदा च एकं रूपरेखां साझां कुर्वन्ति; यहूदाः जुबलीघटिका च लंगरं साझां कुर्वन्ति; केवलं जननघटिका एव स्वतन्त्रा भवति। (सत्यत्वात् उक्तं, पाठकः तथापि तत् प्राप्स्यति इति कारणतः च।)
- यत् जीवितं भवति तत् एकं रूपरेखा द्विवारं प्रयुक्तं यत्र भिन्न-भिन्न-निवेशाः एकस्मिन् वर्षे द्विवारं अवतरन्ति, यस्याः प्रकारेण समर्थनं भवति । स एव तर्कः, तस्य वास्तविकप्रमाणेन उक्तः।

अग्रिमः अध्यायः कस्य वर्षस्य इति पृच्छनं त्यक्त्वा कः दिवसः इति पृच्छितुं आरभते।

अध्यायः १० — फसहः २०३० : समाप्तितिथिः

अत्रपर्यन्तं पुस्तकं प्रायः एकवर्षं यावत् विवादं कुर्वन् अस्ति। इतः दिवसानां विषये विवादं करोति, तदनुसारं प्रमाणस्य मानकं च उत्तिष्ठितव्यम् । एकं वर्षं महत् लक्ष्यम् अस्ति। एकः दिवसः न भवति। अयं अध्यायः एकं कार्यं करोति यत् २०३० तमे वर्षे समाप्तं यहूदाघटिकां गृहीत्वा २०३० तमे वर्षे कुत्र समाप्तं भवति इति पृच्छति।

घड़ी सर्वदा भोज्यभोजनं भवति स्म

यहूदायाः वाक्यं कथं मापितं इति पुनः गच्छतु।

चत्वारिंशत् वर्षाणि कूसे स्थापनात् व्याप्तिपर्यन्तं प्रचलन्ति स्म — तस्य च कालस्य उभयान्तौ निस्तारपर्वः अस्ति ।
येशुः ई. ३० तमे वर्षे फसह-पर्वणि कूसे स्थापितः । तीतुसः ७० तमे वर्षे फसह-पर्वणि यरुशलेम-नगरस्य भित्तिषु
निमीलितवान्, यदा नगरं उत्सव-यात्रिकैः परिपूर्णम् आसीत्, अतः एव तदनन्तरं यः घेरणः अभवत् सः अपि यथा
विनाशकारी आसीत्

भोजतः भोज्यपर्यन्तं चत्वारिंशत् वर्षाणि। तत् न किमपि मया स्पैन्-उपरि आरोपितम्; घटनाद्वयं यत् अस्ति तत् एव ।

अतः यदा लेवीय २६ वाक्यस्य गुणनं करोति तथा च गुणितं पदं घेरणात् अग्रे सेवितं भवति तदा तत् फस्तारात् सेवितं
भवति। १९६० वर्षाणाम् अनन्तरं च फसह-पर्वणि तस्य अवधिः समाप्तः भवति ।

फसह ई 70 + 1960 वर्ष = फसह ई 2030।

अध्यायेन वर्षं स्थापितं । यत् तथा न स्थापितं — मया च एतत् पुस्तकस्य प्रथमपृष्ठे ध्वजं कृतम् न तु तत् गन्तुं दत्तम्
— तत् अस्ति यत् निस्तारस्य ऋतुस्य कः दिवसः . तदेव अस्य अध्यायस्य कार्यं, परं सोपानं, न तु गणितस्य विपाकः।

फसहः ऋतुः, न तु दिवसः

अत्रैव अधिकांशः उपचारः स्निग्धः भवति, अतः अहं सटीकं वदामि यत् तौराहः वस्तुतः किं विन्यस्यति।

“प्रथममासे चतुर्दशे दिने सन्ध्यासमये भगवतः निस्तारपर्वः भवति, ततः पञ्चदशदिने भगवतः अखमीरीरोटिकायाः उत्सवः
भवति, सप्तदिनानि यावत् अखमीरीं रोटिकां खादितव्यम्, प्रथमदिने पवित्रसमागमः करणीयः, किमपि श्रमं न कुर्यात्, किन्तु
सप्तदिनानि यावत् अग्निना अर्पणं प्रदातुं शक्नुथ भगवन्।” — लेवीय २३:५-८

अतः ऋतुस्य एकः आकारः अस्ति : १.

प्रथममासस्य दिवसः	किम् इति
१४ निसान	फसह — सन्ध्याकाले हतः मेषः
१५ निसान	अखमीरी रोटिका आरभ्यते • पवित्रसमागमः
१६-२० निसान	अन्तर्गतदिनानि
२१ निसान	अखमीरी रोटिकायाः सप्तमी • पवित्रसमागमः

मेषस्य वधात् समापनदीक्षान्तपर्यन्तं अष्टदिनानि। निष्कासन १२:१६ मध्ये अपि एतादृशी एव फ्रेमः दत्ता अस्ति यत् प्रथमदिने
पवित्रसभा “सप्तमे दिने च अन्यः पवित्रः सभा।” ऋतुः उभयान्तेषु कोष्ठकरूपेण स्थापितः अस्ति ।

अतः “पस्सोवर २०३०” इति अष्टदिनानां नामकरणं करोति, न तु एकस्य । यः कश्चित् भवन्तं भविष्यद्वाणीकालः “फस्तार-
पर्वणि” समाप्तः भवति इति वदति, ततः भवन्तं एकां तिथिं ददाति, सः एकं पदं लङ्घितवान् । अत्र सोपानम् ।

किमर्थं वाक्यस्य अवधिः ऋतुसमाप्तिः भवति, न तु आरम्भे

वाक्यस्य समाप्तेः समये तस्य अवधिः समाप्तः भवति । तत् एकस्मिन् पङ्क्तौ तर्कस्य समग्रं, परन्तु विकल्पस्य
मूर्खत्वात् एकादशाधिकपङ्क्तिः अर्हति ।

१४ निसान-दिनस्य प्रकरणं — यस्मिन् दिने मेषस्य वधः भवति, कूसस्य, घेरणस्य आरम्भस्य च वार्षिकोत्सवः —
अस्ति यत् एषः एव दिवसः यस्मिन् दिने स्पैनस्य अन्त्यबिन्दुद्वयं सम्यक् मेलनं भवति

फसहतः फसहपर्यन्तं, १४ निसानतः १४ निसानपर्यन्तं, भोज्यतः भोज्यपर्यन्तं गणनस्य स्वच्छतमं सम्भवं पठनं भवति। यदि भवान् विशुद्धं यांत्रिकं उत्तरं इच्छति तर्हि तत् एव, तत् च १७ एप्रिल २०३० इति ददाति ।

२१ निसान-दिनस्य प्रकरणं यत् गण्यते यत् वस्तु वार्षिकोत्सवः न अपितु दण्डस्य अवधिः अस्ति, अवधिः च तेषां अन्ते समाप्तः भवति ।

अखमीरस्य च रोटिकायाः सप्तमदिने किञ्चित् विशेषं वर्तते यत् बन्धनवाक्यस्य योग्यं अन्तस्थानं भवति।

इसाएलः पञ्चदशे दिनाङ्के मिस्रदेशात् निर्गतवान् । ते पञ्चदश्यां संकटे न निवर्तन्ते स्म। फारो मनः परिवर्तयति स्म, रथाः तेषां पश्चात् आगतवन्तः, इसाएलः जलस्य विरुद्धं फसन् स्थितवान्। उत्सवस्य सप्तमे दिने एव — दीर्घकालं यावत् यहूदीनां गणनानुसारं २१ निसान — समुद्रः उद्घाटितः, इसाएलः गतः, तेषां पृष्ठतः सेनायाः उपरि जलं निमीलितम्।

पञ्चदशं दिनं ते बहिः गतवन्तः। एकविंशतिः यस्मिन् दिने तेषां उपरि अत्याचारिणः शक्तिः समाप्तवती। एकं प्रस्थानम्; अन्यः अनुसरणान्तः ।

शास्त्रं द्वितीयं स्वस्य पवित्रसमागमेन चिह्नयति, यत् साधारणसप्ताहस्य अन्ते कृते विचित्रं कार्यं भवति।

घेरणसमये आरब्धं १९६० वर्षाणि यावत् यावत् वाक्यं मेषस्य मृत्योः वार्षिकोत्सवे न समाप्तं भवति । पुरातनशक्तेः दावान् नास्ति इति चिह्नितुं तौराहः यस्मिन् दिने निर्धारितः तस्मिन् दिने तस्य अवधिः समाप्तः भवति ।

(स्तरः ३. एषः प्रकारात्मकः तर्कः, प्रकारविज्ञानं च अस्मिन् पुस्तके मृदुतमः प्रकारः । यः पाठकः भोज-भोज-गणना तस्य अन्त्यबिन्दुभिः सह मेलनं कर्तव्यम् इति आधारेण १४ निसान-दिनानि प्राधान्यं ददाति सः सम्यक् तर्कं करोति, अस्माकं मध्ये अन्तरं सप्तदिनानि च अस्ति।)

तिथयः

इदानीं पञ्चाङ्गाः, ते च सम्यक् न सहमताः।

	१४ निसान (पस्सोवर) २.	२१ निसान (अन्तिमदिवसस्य... अखमीरी रोटिका) २.
अवलोकनात्मक — द M2030 पञ्चाङ्ग	१६ एप्रिल २०३०	२३ एप्रिल २०३०
रब्बी पञ्चाङ्गं नियतम्	१७ एप्रिल २०३०	२४ एप्रिल २०३०

एकस्मिन् दिने अन्तरम्। अध्यायः २ मध्ये पञ्चाङ्गद्वयं किमर्थं विचलितं भवति, २०२५-२०३० यावत् कियत् इति च विहितम्; २०३० वसन्तः तेषु वर्षेषु अन्यतमः अस्ति यत्र अन्तरं एकः दिवसः एव भवति ।

अस्मिन् पुस्तके नियत-रब्बि-पञ्चाङ्गे २४ एप्रिल २०३० — २१ निसान-दिनस्य उपयोगः कृतः अस्ति ।

एतत् न विकल्पस्य स्थिरता पूर्वानुमानं करिष्यति। पुस्तकं अन्यत्र सर्वत्र अवलोकनपञ्चाङ्गस्य अनुसरणं करोति, अवलोकनपञ्चाङ्गे च अखमीरी रोटिकायाः अन्तिमदिनं २३ एप्रिल-दिनाङ्कः इति स्थापयति । अत्र रब्बि-तिथि-प्रयोगः प्रस्थानम् अस्ति, कारणं च सिद्धान्तिकं न तु व्यावहारिकम् अस्ति: रब्बि-तिथिः सा एव अस्ति, या यहूदी-जगत् वास्तवतः २०३० तमे वर्षे धारयिष्यति, चर्चाधीनम् वाक्यं च यहूदा-देशस्य अस्ति यहूदागृहं यस्मिन् दिने उत्सवं आचरति तस्मिन् दिने या तिथिः समाप्तः भवति, सा यहूदागृहे व्यतीतस्य वाक्यस्य योग्या गणना भवति

सः योग्यतायाः वार्तिकः, न तु विधितः, तथा त्वया तुलनीयम्। यदि भवान् २३ एप्रिलमासं प्राधान्यं ददाति तर्हि योम तेरुआहस्य अन्तरालः १५७ दिवसानां अपेक्षया १५८ दिवसाः भवति, पुस्तके अन्यत् किमपि न चलति ।

हिब्रूवर्षस्य विषये एकः टिप्पणी यतः तत् भ्रष्टं प्राप्तुं सुलभं भवति तथा च मम पूर्वकार्यं कृतवान्। फसह २०३० ५७९० तमे वर्षे पतति । २०३० तमे वर्षे पतन्भोजाः — योम तेरुआहः योम किप्पर् च — ५७९१ तमे वर्षे पतन्ति, यतः हिब्रू-नागरिकवर्षं तिथी-नगरे, तयोः मध्ये परिवर्तते । वसन्त ५७९१ २०३१ तमस्य वर्षस्य फसहः अस्ति यत्र एतत् पुस्तकं तिथी २०३० तः आरभ्य आदमतः ६००१ वर्षस्य उल्लेखं करोति, तत्र सृष्टिवर्षस्य पृथक् गणना अस्ति तथा च द्वयोः कदापि मिश्रणं न भवति।

किं समाप्तं भवति, किं न भवति

अग्रिमाध्यायात् पूर्वं एकं स्पष्टीकरणं, यतः अवधिभाषा अर्थात् अधिका इति पठितुं शक्यते।

यदा यहूदायाः दण्डः २०३० तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २४ दिनाङ्के समाप्तः भवति तदा तत् ख्रीष्टस्य पुनरागमनं न भवति । दण्डपदस्य समाप्तिः । १२६० दिवसाः क्लेशस्य अद्यापि प्रचलन्ति — ते २०२७ तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २७ दिनाङ्के आरब्धाः, अक्टोबर्-मासपर्यन्तं न समाप्ताः । २०३० तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २४ दिनाङ्के विश्वं न परिवर्तते केवलं एतत् व्यतिरिक्तं यत् यहूदिनः पञ्चमासानां बिच्छूदंष्ट्रानुशासनस्य अत्यन्तं शीघ्रमेव आरम्भः भवति यावत् ते व्यक्तिगतरूपेण येशुं मसीहः प्रभुः च इति न स्वीकुर्वन्ति।

किं समाप्तं भवति तत् वाक्यम् : इजकिएल ४ लेवीय २६ च बहुगुणितं पदं, पूर्णदीर्घतां यावत् धावति, यत्र किमपि ऋणं न अवशिष्टम्।

ततः च प्रकाशितवाक्यम् ९:५ पञ्चमासान् ददाति।

१० अध्यायः अस्मान् यत् ददाति

- यहूदास्य घड़ी भोजतः भोजपर्यन्तं धावति स्म — ३० ई. तमे वर्षे फसह-पर्वणि कूसे स्थापनम्, ७० तमे वर्षे फसह-उत्सवे घेरणम् (स्तरः २.)
- अतः व्याप्तेः अग्रे सेवितं बहुविधं पदं निस्तारपर्वणि समाप्तं भवति। फसह ई 70 + 1960 = फसह 2030. (अध्याय 7स्य स्तरीय 3 लंगरस्य उपरि स्तरीय 1 गणितम्।)
- फसहः अष्टदिवसीयः ऋतुः अस्ति, १४ निसानतः २१ निसानपर्यन्तं, पवित्रसमागमद्वयेन कोष्ठकेषु स्थापितः । (स्तरः २ — लेवीय २३.५-८, निष्कासन १२.१६।)
- वाक्यस्य अवधिः ऋतुसमाप्तेः समये समाप्तः भवति, २१ निसानदिने — यस्मिन् दिने समुद्रः अनुसरणं कुर्वतां सेनायाः उपरि निमीलितः अभवत् तथा च पुरातनशक्तिः दावान् समाप्तः अभवत् । (स्तरः ३ — प्रकारशास्त्रीयः । १४ निसानः एकः उचितः विकल्पः अस्ति तथा च १७ एप्रिल २०३० ददाति ।)
- २१ निसान ५७९० = २४ एप्रिल २०३० नियत रब्बि-पञ्चाङ्गे; अवलोकनात्मके २३ एप्रिल दिनाङ्के। पुस्तके २४ एप्रिल-मासस्य उपयोगः कृतः अस्ति, तस्य कारणं च विधिः न तु फिटनेस इति । (रूपान्तरणस्य विषये स्तरः २, विकल्पे स्तरः ३ ।)
- तस्मिन् दिने अन्यत् किमपि न समाप्तं भवति। अक्टोबर्-मासपर्यन्तं १२६० दिवसाः प्रचलन्ति । (स्पष्टीकरणम् ।)

पञ्चमासाभ्यन्तरे योम तेरुआह इति । अग्रिमः अध्यायः तान् गणयति।

भाग: — वर्षे दिने

सूक्ष्मकालरेखा : पञ्चमासाः, चत्वारि गणनाः, सप्त भोजाः।

अध्याय ११ — पञ्चमासाः

यहूदायाः दण्डः २०३० तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २४ दिनाङ्के समाप्तः भवति । भगवानः २०३० तमस्य वर्षस्य सेप्टेम्बर्-मासस्य २७-२८ दिनाङ्कस्य सायं योम तेरुआह-दिने पुनः आगच्छति । तयोः तिथयोः मध्ये एकः खिडकः अस्ति, प्रकाशितवाक्यम् ९:५ तस्य मापनं करोति

“तेषां च कस्यचित् वधस्य अनुमतिः नासीत्, किन्तु पञ्चमासान् यावत् पीडयितुं, तेषां यातना अपि वृश्चिकस्य मनुष्यस्य दंष्ट्रायाः इव आसीत्, तेषु दिनेषु मनुष्याः मृत्युं अन्विष्य न प्राप्नुयुः, ते मृत्यवे स्पृहयिष्यन्ति, तेभ्यः मृत्युः पलायते।” — प्रकाशितवाक्यम् ९:५-६

पञ्च मासाः । एप्रिलमासे वाक्यस्य अवधिः समाप्तः भवति; भगवान् पञ्चमासाभ्यन्तरे पुनः आगच्छति।

तथैव मया उपदिष्टं, प्रायः सम्यक् च, प्रायः शब्दः च अस्य अध्यायस्य अस्तित्वस्य कारणम् अस्ति ।

गणयतु

इत्यस्मात्	इत्यस्मै	दिवसाः, समावेशी
२०३० अप्रिल २४ · २१ निसान	२७ सितम्बर २०३० · योम तेरुआह की पूर्वसंध्या	१५७

शतं सप्तपञ्चाशत् दिवसम्।

अधुना पञ्चमासाः कियत् दीर्घाः भवन्ति ? मासस्य आधारेण भवति अतः प्रत्येकं युक्तं उत्तरं गृह्यताम् :

गणना	दिवसाः
पञ्च ३० दिवसीयमासाः	१५० इति
पञ्च चन्द्रमासाः (२९.५३ दिवसाः) २.	~१४८
पञ्च पञ्चाङ्गमासाः, २४ एप्रिलतः २४ सेप्टेम्बरपर्यन्तं	१५३
वास्तविकं विण्डो	१५७

“पञ्चमासानां” प्रत्येकं गणना खिडकीतः न्यूनं भवति, चतुर्णां नवदिनानां मध्ये ।

अत्र प्रलोभनं महत् अस्ति, अहं तस्य प्रतिरोधं कर्तुं पूर्वं तस्य नामकरणं कर्तुम् इच्छामि। अन्तरं लघु अस्ति। अहं प्रायः पञ्चमासान् लिखितुं शक्नोमि तथा च सहस्रे कोऽपि पाठकः संख्यां न चालयति स्म।

परन्तु एतत् पुस्तकं भवन्तं प्रथमे अध्याये प्रत्येकं गणनां परीक्षितुं पृष्ठवान्, तथा च एकं पुस्तकं यत् पृच्छति यत् गोलकरणसमये गोलीकरणं कर्तुं न शक्नोति इति। सप्तदिनानि सप्तदिनानि।

उत्तरं यत् न करिष्यति

स्पष्टः पलायनः अस्ति यत् “पञ्चमासाः” एकः गोलः आकृतिः अस्ति — यत् ईश्वरः अनुमानतः उक्तवान् अस्माभिः च तस्य सटीकतायै न दबावः यः सः न अर्पितवान्

तत्र किमपि सम्यक् अस्ति, अहं पुनः तत्र आगमिष्यामि। परन्तु अस्याः समस्यायाः उत्तररूपेण एतत् असफलं भवति, महत् च विफलं भवति।

यदि “पञ्चमासाः” सप्तदिवसीयदोषं अवशोषयितुं शक्नुवन्ति तर्हि “१२६० दिवसाः” अपि । तथा च अग्रिमस्य अध्यायस्य सम्पूर्णा समयरेखा १२६० दिनस्य सटीकत्वेन निर्भरं भवति। यस्मिन् क्षणे अहं एकस्याः भविष्यद्वाणीसङ्ख्यायाः लोचं प्रयच्छामि तस्मिन् क्षणे अहं तेभ्यः सर्वेभ्यः प्रदत्तवान्, मार्च २०२७ च अन्यैः सर्वैः सह मृदुः गच्छति। तत् सप्तदिनानां कृते अतिशयेन मूल्यं भवति।

योहनं च गोलं न करोति। एषः भागः निवसति, तस्य च स्वग्रन्थात् बहिः निवसति ।

जॉन् एकमेव अवधिं द्विवारं ददाति, द्वयोः भिन्नयोः एककयोः - १.

द्वाचत्वारिंशत् मासान् यावत् पवित्रं नगरं पदाभ्यां गमिष्यन्ति .” — प्रकाशितवाक्यम् ११:२ “...ते द्वादशशतषष्टिदिनानि यावत् भविष्यद्वाणीं करिष्यन्ति .” — प्रकाशितवाक्यम् ११:३ “...सा सहस्रं द्विशतं षष्टिदिनानि यावत् पोषिता स्यात् .” — प्रकाशितवाक्यम् १२:६ “... द्वाचत्वारिंशत् मासान् यावत् कार्यं कर्तुं अधिकारः तस्मै दत्तः।” — प्रकाशितवाक्यम् १३:५

द्वाचत्वारिंशत् मासाः। द्वादशशतानि षष्टिदिनानि। स एव वर्षत्रयं, उभयथा दत्तं , अध्यायान्तरम्।

$$४२ \times ३० = १२६० ।$$

यथातथम्। न तु अनुमानतः। जॉन्स्य मासाः त्रिंशद्दिनानि मासाः सन्ति, तस्य गोलरूपं तस्य सटीकरूपं च दिवसस्य अनुरूपं भवति। सः एकः लेखकः अस्ति यः स्वस्य पुस्तकस्य अन्तः प्रदर्शितवान् यत् यदा सः मासेषु आकृतिं ददाति तदा तत् शेषं विना दिवसेषु परिणमति।

अतः जॉन्स्य प्रयोगे पञ्चमासाः १५० दिवसाः सन्ति . न तु “प्रायः १५७।” शतं पञ्चाशत्, सम्यक्, गणितेन यत् सः स्वयमेव प्रयच्छति।

यस्य अर्थः सप्तदिवसीयः अन्तरः गोलीकरणदोषः नास्ति। द्वयोः वास्तविकसङ्ख्यायोः वास्तविकः अन्तरः अस्ति, अस्मान् किमपि वदति च ।

यत् अस्मान् वदति

प्रकाशितवाक्यम् ९:५ पुनः पठन्तु, शनैः शनैः, तथा च अवलोकयन्तु यत् तत्र वस्तुतः किं वदति।

“न च तेषां वधं कर्तुं अनुमतिः आसीत्, किन्तु पञ्चमासान् यावत् पीडयितुं शक्यते स्म।”

तत् कथनम् अस्ति यत् पीडनं कियत्कालं यावत् भवति । शलभानां उपरि स्थापिता सीमा अस्ति — ते पीडयन्ति, न हन्ति, तेषां अनुज्ञापत्रं पञ्चमासान् यावत् चलति ।

न तु पञ्चमासान्ते भगवान् पुनरागच्छति इति कथनम् । कदापि तत् न वदति। अहं कस्यापि घटनायाः अवधिं खिडक्याः परिमाणमिव पठन् आसीत्, तानि च भिन्नानि वस्तूनि ।

खिडकी १५७ दिवसाः अस्ति । यातना १५० दिवसाः भवति । यातनाः खिडकीयाः अन्तः उपविशति।

न किमपि गोलीकरणं, प्रसारणं, क्षमायाचनं वा कर्तव्यम्। संख्या सर्वदा सटीका आसीत्; अहं केवलं तत् किमपि मापनं कर्तुं याचमानः आसम् यत् तत् किमपि अप्रमेयम् आसीत् ।

खिडक्याः अन्तः कुत्र ?

शास्त्रं न वदति, अहं च नियुक्तिं न आविष्कर्तुं गच्छामि।

अहं पश्यन् आसम्। यदि दण्डस्य समाप्तिदिनात् आरभ्य १५० दिवसाः प्रचलन्ति तर्हि ते २०३० तमस्य वर्षस्य सेप्टेम्बर्-मासस्य २१ दिनाङ्के योम-तेरुआह-महोदयात् षड्दिनानि पूर्वं समाप्ताः भवन्ति । यदि ते योम तेरुआह-दिने समाप्ताः भवेयुः इति धावन्ति तर्हि दण्डस्य समाप्तेः षड्दिनानन्तरं २०३० तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य ३० दिनाङ्के आरभ्यन्ते । ताभ्यां तिथौ न कश्चित् भोजः । न द्वयोः अपि कथञ्चित् चिह्नितम्। तत्र स्थापनं लम्बयितुं पाठ्यः हुकः नास्ति, यदि अहं एकं चिनोमि तर्हि व्याख्यानं न तु अलङ्कारः स्यात् ।

अतः १५७ दिवसानां खिडकी, यस्मिन् १५० दिवसानां यातनाः सन्ति, तस्य अन्तः अस्माकं नास्ति सूचनाभिः स्थिता।

अहं शास्त्रं यत् कालरेखां त्यजति तस्मिन् अन्तरं त्यक्तुम् इच्छामि, न तु मया निर्मितेन किमपि वस्तुना पूरयितुं। यदि तत् असन्तुष्टं तर्हि सम्यक् दिशि अतृप्तं भवति।

पञ्च मासाः किमर्थम्

गणितं निवसति, पदार्थः क्षणस्य मूल्यं वर्तते, यतः प्रकाशितवाक्यं ९ शुद्धं भयानकं इति पठितुं सुलभं भवति तथा च तस्य विषये यत् विचित्रं तत् चूकितुं शक्यते।

शलभानां शक्तिः दीयते “यथा वृश्चिकानां शक्तिः ।” ततः च तेषु सीमाद्वयं स्थापितं भवति। तृणं हरितं वा किमपि न स्पृशन्ति। तथा — महत्त्वपूर्णा सीमा — “तेषां कस्यचित् वधस्य अनुमतिः नासीत् ।”

स्पष्टतया वधनिषिद्धः न्यायः न वधः । आह्वानम् इति ।

मनुष्याः “मृत्युं अन्वेषयिष्यन्ति न च प्राप्नुयुः।” एकं विहाय प्रत्येकं निर्गमः पिहितः अस्ति। तत् घोरं पठनीयं न च प्रलयः; अयं कालः यस्मिन् अपश्चात्तापाः धारिताः, चेतनाः, मृत्युं पलायितुं असमर्थाः, पश्चात्तापस्य द्वारं अद्यापि उद्घाटितं स्थितम्।

रेहोबामः प्रतिबिम्बं तस्य स्रोतः ददाति। यदा इस्राएलः नूतनं राजानं स्वपितुः युगं लघुं कर्तुं पृष्ठवान् तदा सः अवदत्।

“पित्रा त्वां कशाभिः अनुशासितवान्, अहं तु वृश्चिकैः अनुशासयिष्यामि।” — १ राजा १२:११

रेहोबामः डींगरूपेण उक्तवान् तथा च तया राज्यं विभज्य — एषा घटना यया गृहद्वयं निर्मितम् यस्य वाक्यानि एतत् समग्रं पुस्तकं गणयति स्म। किं गर्वितः युवा राजा तर्जितवान्, भगवान् वस्तुतः करिष्यति, सः न नाशार्थं अपितु चालनार्थं करिष्यति ।

पञ्च मासाः वृश्चिकाः, न च वधस्य अनुमतिः। तस्मिन् खण्डे दया अस्ति यः भागः कोऽपि उद्धृत्य न करोति।

११ अध्यायः अस्मान् यत् ददाति

- यद्वादायाः दण्डस्य समाप्तेः आरभ्य योम तेरुआहपर्यन्तं खिडकी १५७ दिवसाः अस्ति । (स्तरः १ — तत् गणयतु।)
- जॉनस्य स्वस्य ग्रन्थे तस्य मासः त्रिंशत् दिवसाः इति निर्धारितः अस्ति : ४२ मासाः १२६० दिवसाः च, समानकालस्य कृते दत्ताः, तथा च $४२ \times ३० = १२६०$ सम्यक्। जॉनस्य उपयोगे पञ्चमासाः १५० दिवसाः सन्ति । (स्तरः २.) २.

- अतः प्रकाशितवाक्यम् 9:5 खिडकीं न मापयति | शलभानां पीडनस्य अनुज्ञापत्रं कियत्कालं यावत् अस्ति इति उक्तम् अस्ति । (स्तरः २ — एतत् वाक्यं वदति ।)
- १५० दिवसाः १५७ दिवसीयस्य खिडकस्य अन्तः उपविशन्ति । तस्य अन्तः कुत्र शास्त्रं न वदति, अयं पुस्तकः न अनुमानं करोति। (उक्तसीमा।)
- यातनाः स्पष्टतया वधनिषिद्धः। इदं आह्वानं, न तु वधः — येषां वृश्चिकानां विषये रहबामः गर्वम् अकरोत्, येषां द्वारं उद्घाटितं भवति तदा मनुष्यान् पश्चात्तापं कर्तुं परमेश्वरेण प्रयुक्ताः। (स्तरः ३ — पठनम्, न तु गणितम् ।)
- किमपि गोलं न आसीत् । संख्या सटीका आसीत्; त्रुटिः मम आसीत्, तत् गलत् वस्तु मापनं कर्तुं याचने ।

अध्याय १२ — १२९० • १२६० • १२५० • १३३५

चत्वारि सङ्ख्याः, द्वयोः लेखकयोः, षट् वर्षाणाम् अन्तरम्। अयं अध्यायः चत्वारि अपि चालयति, ते कुत्र अवतरन्ति इति दर्शयति ।

अन्यस्य अन्वेषणार्थं त्यक्तुं न अपितु भवतः पुरतः स्थापयिष्यामि

गणनानियमाः, पुनः उक्ताः

प्रथमाध्यायात् यतः अत्र सर्वे तेषां आश्रितं भवति-

1. उभयोः अन्त्यबिन्दुयोः समावेशः । प्रथमदिनम् आरम्भतिथिः अस्ति।
2. दिवालोक्ततिथिः । एकः हिब्रूदिनः सूर्यास्तसमये आरभ्यते; यत्र “२७ दिनाङ्कस्य सायं २८ दिनाङ्कस्य सायं यावत्” भोजः प्रचलति, तत्र प्रयुक्ता तिथिः २८ दिनाङ्कः ।

timeanddate.com इत्यत्र, तस्य अर्थः अस्ति यत् चिह्निता पेटी गणनायां समाप्तितिथिं समावेशयति , टिकं कृत्वा, प्रत्येकं समये । तत् अनटिकं कृत्वा अधः प्रत्येकं उत्तरं एकं लघु बहिः आगच्छति।

लंगरद्वयम्

२०२७ तमे वर्षे द्वयोः तिथयोः एकस्मात् आरभ्य सर्वे गण्यते ।

२७-२८ मार्च २०२७ — विनाशस्य घृणितम् । अवलोकनपञ्चाङ्गे एतत् प्रथमफलम् अस्ति : २७ मार्चस्य सायं २८ मार्चस्य सायं यावत् । नियम 2 द्वारा गणना 28 मार्च तः आरभ्यते । वक्तव्यं यत् अहम् अद्यापि अनिश्चितः अस्मि यत् अस्मिन् तिथौ AOD भविष्यति वा केवलं पोप लियो अस्मिन् दिने नव-ओटोमन-आदेशस्य समर्थनं करोति वा इति। वयं पश्यामः।

२७ एप्रिल २०२७ — उत्तरवृष्टिः । अखमीरस्य द्वितीयपर्वस्य अन्तिमदिवसः

— द्वितीयमासस्य २१ तमे दिने, ये प्रथमं न पालयितुम् अशक्नुवन् तेषां कृते गणना ९ इत्यस्य मेकअप फसह। गणना २७ एप्रिल दिनाङ्के आरभ्यते .

त्रिंशत् दिवसाभ्यन्तरे। तां सङ्ख्यां धारयतु।

चत्वारः गण्यन्ते

गणनां कारोतु	शास्त्रम्	इत्यस्मात्	इत्यस्मै	दिवसाः	यत्
१२९०	दानियल १२:११	२८ मार्च २०२७	७ अक्टोबर् २०३०	१२९०	योम किप्पर — १० तिथी
१२६०	प्रकाशितवाक्यम् ११:३, २७ एप्रिल १२:६	२०२७	७ अक्टोबर् २०३०	१२६०	योम किप्पर — १० तिथी
१२५०	मत्ती २४:२२ इति	२७ एप्रिल २०२७	२७ सितम्बर २ २०३०	१२५० इति	योम तेरुआह — पूर्वसंध्या १ तिथी०
१३३५	दानियल १२:१२ इति	२७ एप्रिल २०२७	२१ दिसम्बर २०३०	१३३५ इति	२५ किस्लेव — हनुक्का

तेषु प्रत्येकं नियतसमये अवतरति। तान् स्वयमेव परीक्ष्यताम्; तदर्थं तत्सहितं जालपुटं अन्वेषकपृष्ठं च ।

त्रिंशत् दिवसं यत् बहिः पतितम्

इदानीं परिणामः मया न निर्मितः।

डैनियलः १२९० दिवसान् ददाति। जॉन् १२६० दिवसान् ददाति। षड्शताब्दान्तरेण द्वौ लेखकौ, प्रायः एकस्मिन् एव कालखण्डे भिन्नमहाद्वीपेषु भिन्नभाषासु लिखितौ ।

$$१२९० - १२६० = ३० ।$$

तथा च २०२७ तमे वर्षे लंगरद्वयं — प्रथमफलं द्वितीयअखमीरीरोटिकायाः अन्तिमदिवसः च, चन्द्रसन्धिभ्यः गणिते पञ्चाङ्गे स्वतन्त्रतया उत्सवदिनानि इति चिह्नितौ — त्रिंशत्दिनानां अन्तरं भवति

२८ मार्चतः २६ एप्रिलपर्यन्तं त्रिंशत् दिवसाः भवन्ति । १२६० २७ दिनाङ्के आरभ्यते ।

अहं तत् तत्र न स्थापितवान्। मया न चिनोति द्वयोः सङ्ख्यायोः भेदः, मया न निर्धारितयोः तिथयोः अन्तरस्य सङ्गतिः । त्रिंशत् दिवसाः धर्मत्यागस्य — ख्रीष्टविरोधिनां प्रकाशनानन्तरं उत्तरवृष्टिपातात् पूर्वं च यस्मिन् खिडके जगत् पक्षं गृह्णाति — अस्मिन् कालरेखायां न प्रविष्टाः। ते ह्यासात् बहिः पतन्ति।

सा एव परीक्षा मया अध्याये ३ प्रस्ताविताः यथार्थस्य किमपि वर्णनं कुर्वती व्यवस्था कश्चन न पृष्ठानां प्रश्नानाम् उत्तराणि उत्पादयितुं प्रवृत्ता भवति । एतत् पुस्तके स्पष्टतमं उदाहरणम् अस्ति। फिट्ड् सिस्टम् यत् उत्पादयितुं फिट्ड् आसीत् तत् एव उत्पादयति । एतेन त्रिंशत्दिनानां खिडकी उत्पन्ना यतः द्वौ भविष्यद्वादिौ षट्शतवर्षान्तरेण लिखित्वा त्रिंशत्कालान्तरं संख्यां चिनोति स्म ।

ये दश दिवसाः अपि बहिः पतिताः

परेऽन्ते अपि तथैव भवति ।

$$१२६० - १२५० = १० ।$$

विश्वासिनां ग्रहणदिनात् भगवतः क्रोधस्य पूर्णदिनस्य मध्ये दशदिनानि। हिब्रू-पञ्चाङ्गे सम्यक् एकं नियतसमययुगलं दशदिनान्तरं भवति ।

योम तेरुआह १ तिथी तथा योम किप्पर १० तिथी। तयोः मध्ये ये दिवसाः सन्ति ते भयस्य दिवसाः सन्ति।

तस्य च युगमस्य उभयान्तेषु गणनाः अवतरन्ति। १२५० तमस्य वर्षस्य समाप्तिः योम तेरुआह इत्यत्र भवति । १२६० तमस्य वर्षस्य समाप्तिः योमकिप्पर-नगरे भवति ।

येशुः अवदत् यत् दिवसाः ह्रस्वाः भविष्यन्ति।

“यावत् ते दिवसाः ह्रस्वाः न भवन्ति स्म, तावत् प्राणाः न उद्धारिताः स्यात्, किन्तु निर्वाचितानाम् कृते ते दिवसाः ह्रस्वाः भविष्यन्ति।” — मत्ती २४:२२

कियत् इति ह्रस्वं कृत्वा ? दशभिः — क्लेशस्य पूर्णपरिमाणस्य, तस्मात् विश्वासिनां निष्कासनस्य दिवसस्य च भेदः । यशायाहः तेषु दशदिनेषु किं भवति इति चित्रं ददाति।

“आगच्छ, मम प्रजाः, स्वकक्षेषु प्रविश्य पृष्ठतः स्वद्वाराणि पिधाय, किञ्चित्कालं यावत् निगूढं भव, यावत् क्रोधः न धावति।” — यशायाह २६:२०

दशदिनानि पिहितद्वारेषु पृष्ठतः क्रोधः स्वमार्गं धावति, दशदिनान्तरेण द्वयोः भोजयोः मध्ये । तत् कार्यं कर्तुं द्वयोः अपि सङ्ख्यायोः चयनं न कृतम् ।

समस्या मया न समाधाता

अत्र कठिनता, मुख्यग्रन्थे च अन्तर्भवति।

दानियल १२:११ १२९० एकस्मिन् घटनायां न संलग्नं करोति। द्वयोः संलग्नं करोति- १.

“यदा नियमितयज्ञः निरस्तः, विनाशस्य घृणितः च स्थापितः तदा आरभ्य १२९० दिवसाः भविष्यन्ति” इति ।

किं नियमितं यज्ञं, यदि मन्दिरं नास्ति?

अध्याय 12 मध्ये असमाधानस्य अंशस्य प्रतिस्थापनस्य मसौदा। — CLH

अस्य अध्यायस्य प्रथमसंस्करणे मया उक्तं यत् मम एतस्य स्वच्छं उत्तरं नास्ति, अहं च न कृतवान्। मम इदानीं एकः अस्ति, न च मया आशासितम् उत्तरम्, यतः एतत् पुस्तकस्य प्रकाशनात् सप्तमासाभ्यन्तरे सार्वजनिकरूपेण किमपि घटितुं मां प्रतिबद्धं करोति।

दानियल १२:११ द्वौ चिह्नौ ददाति, न तु एकः:

“यदा नियमितयज्ञः निरस्तः भवति, विनाशस्य घृणितत्वं च स्थापितं भवति तदा आरभ्य १२९० दिवसाः भविष्यन्ति।”

अस्य ग्रन्थस्य घृणितस्य विवरणम् अस्ति। नियमितबलिदानं न कृतवान् — यतः मन्दिरं नास्ति, वेदी प्रयुक्ता नास्ति, मन्दिरसंस्थायाः पात्राणि च मिसाव लडाचवीथिकायां भवने सन्ति यत् अभयारण्यस्य प्रतीक्षां कुर्वन्ति यत् नास्ति।

अतः वा दानियलस्य प्रथमः चिह्नः रिक्तः अस्ति, अथवा अहं गलत् वस्तु अन्विष्यमाणः आसम्। अहं तत् द्वितीयं कर्तुं बहुकालं व्यतीतवान्। वचनं मां न अनुमन्यते।

शब्दः न नमति

अहं इच्छामि स्म यत् तमिदस्य अर्थः सामान्यरूपेण निरन्तरपूजना भवतु। न भवति, अहं च तस्य इशारान् न कृत्वा सम्यक् स्वस्य विरुद्धं प्रकरणं कर्तुं गच्छामि ।

दानियलस्य प्रत्येकं घटनायां — ८:११, ८:१२, ८:१३, ११:३१ तथा १२:११ — रूपं תַּמִּיד , निश्चितलेखेन सह, תַּלְוּ इत्यस्य आशुलिपिरूपेण स्थितम् תַּמִּיד , निर्गमन २९:३८-४२ तथा गणना २८:३-८ मध्ये *नित्यं होमबलिः* : प्रातःकाले मेषः,

सन्ध्याकाले मेषः, प्रतिदिनं विरामं विना। दानियलः कदापि प्रार्थनायाः, भक्तिस्य, अमूर्तरूपेण पूजायाः वा शब्दस्य प्रयोगं न करोति। न एकवारं। तथा ८:११ अभयारण्यम् अर्पणस्य समाने खण्डे स्थापयति।

मया शिथिलतरार्थस्य तर्काः पठिताः। ते तर्काः सन्ति येषां स्वीकारः मया प्रसन्नः स्यात्। ते अनुरूपतायाः सम्पर्कं न जीवन्ति।

अतः इमान्दारनिष्कर्षः असुविधाजनकः अस्ति यत् डेनियलस्य प्रथमस्य मार्करस्य कृते २८ मार्च २०२७ दिनाङ्के सन्दर्भकः भवितुं तस्मात् तिथ्याः पूर्वं निरन्तरं होमबलिः प्रचलति भवितुमर्हति। यस्य अर्थः अस्ति यत् तस्य आरम्भः कर्तव्यः अस्ति। यस्य अर्थः अस्ति यत् शीघ्रमेव आरभ्यत इति।

(स्तरः ३ — एषः निर्णयः यत् दानियलः कथं शब्दस्य प्रयोगं करोति, न तु गणितीयपरिणामम्। परन्तु एषः मम स्वस्य सुविधाविरुद्धः निर्णयः, यः एकमात्रः प्रकारः अस्ति यस्य बहु मूल्यं वर्तते।)

तस्य मन्दिरस्य आवश्यकता नास्ति। अस्य वेदी आवश्यकी भवति।

अत्र तत् वस्तु मम मनः परिवर्तयति स्म यत् एतत् सम्भवति वा, अहं च वर्षाणां यावत् एतत् त्यक्तवान् यतः अहं गलत् भवनं पश्यन् आसीत्।

प्रत्यागताः निर्वासिताः नित्यं बलिदानं **स्थापयितुं मन्दिरस्य पूर्वं पुनः स्थापयन्ति स्म :**

"ते वेदीं तस्य आधारे स्थापितवन्तः, यतः ते देशानाम् आतङ्किताः आसन्, ते च तस्मिन् परमेश्वरस्य वराय होमबलिदानं कृतवन्तः, प्रातः सायं च होमबलिदानं कृतवन्तः... किन्तु परमेश्वरस्य मन्दिरस्य आधारः न स्थापितः आसीत्। — एज्रा ३:३, ६

तत् द्विवारं पठन्तु। ओलाट् तमिड् — प्रातः सायं च, यस्य सटीकं अर्पणं दानियलः वदति — मुक्तभूमौ पुनर्निर्मितवेदीयां धावति स्म, मन्दिरस्थलं निर्माणार्तं च आसीत्, आधारस्थापनात् पूर्वं वर्षाणि यावत् तथैव प्रचलति स्म

न मन्दिरम्। न तम्बू। वेदी, याजकत्वं, मेषः च।

सा एव सम्पूर्णा आवश्यकता, तृतीयमन्दिरनिर्माणात् सर्वथा भिन्नस्य क्रमस्य आवश्यकता च । मन्दिरं दशकदीर्घं राष्ट्रियपरियोजना अस्ति, यत्र मानवतायाः पञ्चमांशः पवित्रं मन्यते इति संरचनानां ध्वंसनं वा विस्थापनं वा आवश्यकम् । वेदी शिला, रम्पः, कुत्रचित् स्थातुं अनुमतिः च।

(एज्रा ३ यत् वदति तस्य विषये प्रथमः स्तरः — स्वयं पठतु। दानियलस्य चिह्नः अपि तथैव सन्तुष्टः इति अनुमानस्य उपरि तृतीयस्तरः।)

यत् पूर्वमेव अस्ति

न अनुमानं करोमि यत् खण्डाः संयोजिताः भवितुम् अर्हन्ति वा इति। ते बहुधा सन्ति।

- **A temple-ready stone atar** , अकटितशिलाभ्यः हलाखिकविनिर्देशेन निर्मितं, हनुक्कायाः अन्तिमदिने, दिसम्बर २०१८ तमे वर्षे सम्पन्नं समर्पितं च अभवत्। अस्य निर्माणं विच्छेद्य स्थानान्तरणार्थं कृतम्
- मन्दिरसंस्थायाः पात्राणि, याजकवस्त्राणि, सुवर्णमेनोरा च निर्मिताः सन्ति, वर्षाणां यावत् कोहानिम-जनानाम् सेवायां प्रशिक्षणं कुर्वती **अस्ति**
- रक्तगोधूमकार्यक्रमः सक्रियः अस्ति, २०२६ तमे वर्षात् राष्ट्रियप्रशिक्षणपुशं प्रति गतः ।

यत् लुप्तं न उपकरणं, न वस्त्रं, न प्रशिक्षिताः पुरोहिताः, न च डिजाइनः। **यत् लुप्तं तत् स्थातुं स्थानं तत्र स्थातुं अनुमतिः च।** तदेव अन्तरं समग्रं, अहं च तत् न्यूनीकर्तुं न गच्छामि। पृथिव्यां गम्भीरतमप्रकारस्य राजनैतिकधार्मिकबाधा अस्ति, नवपञ्चाशत् वर्षाणि यावत् च धारयति।

यत् बाधकं सम्प्रति चलति

अत्र च सप्तवर्षेभ्यः अपेक्षया सप्तमासाः वक्तुं इच्छुकः अस्मि।

यया व्यवस्थायाः कारणात् यहूदीजनाः मन्दिरपर्वते प्रार्थनां कर्तुं न शक्नुवन्ति — यथास्थितिः, इजरायल-जॉर्डनयोः मध्ये अवगमनस्य समुच्चयः यस्य अन्तर्गतं वक्फः स्थलस्य प्रशासनं करोति तथा च गैर-मुस्लिम-प्रार्थना निषिद्धा अस्ति — 2026 तमे वर्षे दृश्यमानरूपेण क्षीणतां प्राप्तवती अस्ति ।

दिनाङ्कः किं परिवर्तनं जातम्

- २१ जनवरी २०२६** इजरायलपुलिसः येशिवापर्वतस्य मन्दिरस्य अनुरोधं स्वीकृत्य यहूदी आगन्तुकानां कृते प्रथमवारं मुद्रितं लिटर्जी — अमिदाह सहितम् — वहितुं अनुमतिं दत्तवान् अद्यतनीपर्यन्तं प्रार्थनां कुर्वन्तः गृहीताः आगन्तुकाः निष्कासिताः वा निरुद्धाः वा भवन्ति स्म, प्रार्थनासामग्रीः च सर्वथा निषिद्धाः आसन् ।
- २३ जुलै २०२६** (तिशा ब'अव) ९. मध्याह्नपर्यन्तं त्रयः सहस्राधिकाः यहूदी आगन्तुकाः आरोहन्ति स्म । लिटर्जिकल सामग्रीः अनुमतः आसीत् । पश्चिमदिशि प्रार्थनां कृत्वा प्रायः एकदर्जनं गृहीतम् । जॉर्डन्-देशस्य विदेशमन्त्रालयेन एतत् "ऐतिहासिक-कानूनी-स्थितेः स्पष्टं उल्लङ्घनम्" इति उक्तं, पुलिस-इत्यनेन "एतासु कार्याणि सुलभं कृत्वा" आरोपः कृतः ।
- १६ अगस्त २०२६** इजरायलपुलिसः पुनः स्थले यहूदीप्रार्थनायाः प्रतिबन्धान् शमनं कृतवान् — मया एतत् अनुच्छेदं लिखितुं एकसप्ताहपूर्वम् ।

सः स्थिरः बाधकः नास्ति। सः एकः बाधकः वर्धमानः, सार्वजनिकरूपेण, वक्फस्य, जॉर्डनराज्यस्य च आक्षेपाः प्रत्येकं समये वृत्तपत्रेषु अभिलेखिताः भवन्ति।

इदानीं अनुशासनं, यतः एतत् एव यत्र एतादृशं पुस्तकम् अतिदूरं प्राप्नोति। प्रार्थना न यज्ञः। पर्वते अमिदां पठितुं तत्र मेषशावकं च प्रातः सायं च अर्पितं भवति इति दूरं महत् भवति, उपरिष्ठात् सारणीयां किमपि तत् न पिधायति। यत् सारणी स्थापयति तत् संकीर्णतरं तस्मात् अधिकं न दास्यामि : वेदीं असम्भवं करोति इति व्यवस्था न नियतं, चलति, अस्मिन् वर्षे च त्रिवारं समानदिशि गता।

(स्तरः २ — प्रत्येकं पङ्क्तिः तिथियुक्ता स्रोतः च भवति । तस्मात् अनुमानं मम अस्ति तथा च सर्वोत्तमे स्तरः ३ अस्ति ।)

अतः एतत् पुस्तकं किं पूर्वानुमानं करोति

अस्पष्टं अमिथ्या च न तु विशिष्टं गलतं च भवेयम्, अतः-

नित्यं होमबलिः — वेदी, याजकत्वं, मेषस्य प्रातःकाले सायं च — जेरुसलेमनगरे २८ मार्च २०२७ तः पूर्वं आरभ्यते ततः तत् स्थगितम् अस्ति।

उभयम् अर्धम् अपेक्षितम्। तमिड् २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य २८ दिनाङ्के निरस्तं कर्तुं न शक्यते यावत् सः २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य २७ दिनाङ्के न प्रचलति। डैनियलस्य खण्डस्य निष्कासनस्य वर्णनार्थं विद्यमानस्य वस्तुनः आवश्यकता वर्तते ।

तन्त्रस्य, पर्वतस्य उपरि स्थानं, विधियन्त्रस्य, कः करोति वा इति विषये अहं न दृष्टिः धारयामि, चित्रं पूर्णं अनुभवितुं च एकं न आविष्कर्तुं गच्छामि अहं मन्ये यत् ढांचा तत् अपेक्षते, ढांचा एव यस्य कृते अहं भवद्भ्यः गणितं दर्शयन् आसम्।

(स्तरः ४ — भविष्यद्वाणी। एतत् एव रूपरेखा पूर्वानुमानं करोति, न तु मया कथितम्।)

एकः आक्षेपः उत्तरितवान्, यतः सः उत्तमः अस्ति

"२०२७ तमे वर्षे स्थापिता कोऽपि वेदी अवैधः भविष्यति। प्रतिस्पर्धितं याजकत्वं, रक्तगोधूमस्य भस्म न, अधिकांशः यहूदिनः कोऽपि महासभां न परिचिनोति। एषा वास्तविकः तामिदः न भवितुम् अर्हति तथा च ईश्वरः तस्य निष्कासनं न गणयिष्यति।

दानियलः एतस्य उत्तरं तस्मिन् एव अध्याये ददाति यस्मात् शब्दः आगतः।

यदा एण्टिओकसः नित्यं बलिदानं निवारितवान् तदा तस्य व्यवस्थापकं याजकत्वं क्रीतं भ्रष्टं च अभवत्। जेसनः महायाजकत्वं क्रीतवान्; मेनेलस् तस्य कृते तस्य बोलीं अतिक्रान्तवान्। तत् कार्यालयस्य स्थितिः आसीत् यदा तामिदः अपहृतः आसीत् — तथा च शास्त्रम् अद्यापि अर्पणं तामिड् इति कथयति, अद्यापि तस्य निष्कासनं अपराधरूपेण गणयति, तथा च दानियलः अद्यापि तस्मिन् भविष्यद्वाणीसङ्ख्या लम्बयति।

स्वर्गे पञ्जीकरणार्थं नित्यं नैवेद्यं तस्य उन्मूलनार्थं सुस्थितौ न भवितुमर्हति। तत् न मम अनुमानम्; खण्डस्य ऐतिहासिकस्थितिः एव।

यदि वेदी न प्रादुर्भवति

तदा डैनियलस्य प्रथमस्य मार्करस्य कोऽपि सन्दर्भकः नास्ति, १२९० यत्र आरभ्यते इति उक्तं तत्र न आरभ्यते, अयं खण्डः च असफलः अभवत्। घृणितवादः स्वपदे एव जीविष्यति स्म; एतत् न स्यात्।

तस्य भवितुं पूर्वं अहं अभिलेखे एकं विकल्पं इच्छामि, यतः अहं मन्ये यत् अहं तस्मिन् न विश्रामं कुर्वन् अपि विचारणीयः अस्ति।

पृथिव्यां सम्यक् एकः संस्था अस्ति या सर्वत्र नित्यं यज्ञः इति स्वं वर्णयति। इदं मिस्सः — रोमस्य स्वस्य दावा, ट्रेण्ट् इत्यत्र परिभाषितः, मलाकी १:११ इत्यत्र आश्रितः, यस्य किमपि मन्दिरस्य आवश्यकता नास्ति। तथा च एकवारं पूर्वमेव हृतं जातम् अस्ति: २०२० तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य ८ दिनाङ्के रोम-नगरस्य डायोसिज् सर्वाणि सार्वजनिक-मिस्-समारोहान् रद्दं कृतवान्, पखवाडस्य अन्तः सम्पूर्णं इटली-देशे, आयरलैण्ड्-देशे, फिलिपिन्स्-देशे, स्पेन्-देशे, अधिकांश-अमेरिका-देशे च डायोसिस्-मध्ये अपि तथैव कृतम् आसीत् सप्ताहान् यावत् पाश्चात्यजगति कुत्रापि शाश्वतयज्ञः सार्वजनिकरूपेण न अर्पितः।

यदि तत् *tamid*, तर्हि मार्च २०२७ मध्ये यत् भवति तत् **लियो चतुर्दशस्य** अधीनं रोमन-चर्चस्य स्वस्य विरुद्धं कार्यम् अस्ति, इस्लाम-सहवासस्य दिशि, तथा च २ थेस्सलोनिकी २ इत्यस्य धर्मत्यागः पृथिव्यां ख्रीष्टीयान् स्वीकुर्वन् बृहत्तमस्य निकायस्य पतनम् अस्ति। तत् मम मतं सार्वजनिककार्यालये जीवितस्य पुरुषस्य विषये, मतरूपेण प्रस्तावितं, अहं च तत् आक्षेपं कर्तुं न अपितु स्पष्टतया वक्तुं वरम्।

परन्तु अहं द्वितीयं स्थापयामि, कारणं च अनुरूपता एव। दानियलस्य तामिड् प्रतिवारं तस्य उपयोगं कुर्वन् नित्यं होमबलिः अस्ति, अहं च पठनस्य प्रचारं कर्तुं न प्राप्नोमि यतोहि सप्तमासानां अन्तः यरुशलेमनगरे वेदीयाः आवश्यकतां विद्यमानस्य अपेक्षया अधिकं आरामदायकं भवति। सामूहिकपाठः आरक्षितः धारितः एकः युक्तिः अस्ति। वेदी इति स्थितिः।

(सर्वत्र ४ स्तरः, इस्लामेन सह पशुस्य परिचयस्य उपरि आश्रितः, यस्य तर्कः Teaching History Before It Happens इत्यत्र कृतः अस्ति, अत्र रक्षणं न कृत्वा कल्प्यते।)

अयं खण्डः अस्मान् यत् ददाति

- दानियलस्य तामिड् पञ्चसु अपि घटनासु नित्यं होमबलिः अस्ति, सामान्यतया पूजायाः अर्थः कदापि न भवति। (स्तरः ३ — मम स्वस्य सुविधाविरुद्धं च न्यायः।)
- मन्दिरस्य आधारस्थापनात् पूर्वं वेदीयां अर्पणं, अतः चिह्नकारस्य वेदीयाः आवश्यकता वर्तते, न तु अभयारण्यस्य। (पाठे १ स्तरः।)

- वेदी, पात्राणि, वस्त्राणि, प्रशिक्षिताः पुरोहिताः च **पूर्वमेव विद्यन्ते** ; लुप्ततत्त्वं स्थानं अनुमतिः च अस्ति । (स्तरः २.) २.
- पर्वते यहूदीपूजायाः निषेधं कृत्वा व्यवस्था २०२६ तमे वर्षे **त्रिवारं गता** , तस्मिन् एव दिशि, अभिलेखिते जॉर्डन-आक्षेपस्य विषये । प्रार्थना न यज्ञः एतेन च अन्तरं न निमील्यते — एतत् दर्शयति यत् बाधकं न नियतम् । (घटनासु द्वितीयस्तरः, अनुमानस्य विषये तृतीयस्तरः।)
- **अतः : जेरुसलेमनगरे २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य २८ दिनाङ्कात् पूर्वं निरन्तरं होमबलिः आरभ्यते ततः स्थगितः भवति ।** यदि न भवति तर्हि अयं खण्डः दोषपूर्णः अस्ति, मया भवद्भ्यः पूर्वमेव उक्तम्। (स्तरः ४.) २.
- आरक्षे आयोजितम् : शाश्वतबलिदानरूपेण मिस्सः, यत्र मार्च २०२० प्रमाणं भवति यत् सेना विना एतादृशं वस्तु वैश्विकरूपेण निरस्तं कर्तुं शक्यते। (स्तरः ४.) २.

घृणितम् २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासे स्थापितं भवति।तत् एतस्य पुस्तकस्य विवरणम् अस्ति। परन्तु २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासे कः नियमितः त्यागः निरस्तः भवति ?

अस्य पुस्तकस्य पठने नियमितबलिदानस्य समाप्तिः ख्रीष्टेन क्रूसे क्रि.श.३० तमे वर्षे कृता — तत् दानियल ९:२७ विषये ८ अध्यायस्य तर्कः, अहम् अद्यापि तत् धारयामि। अहम् एतत् पुस्तकं लिखन् २०२६ तमस्य वर्षस्य अगस्तमासे कोऽपि मन्दिरः स्थितः नास्ति तथा च निरस्तं कर्तुं पुनर्स्थापितं यज्ञव्यवस्था नास्ति। अतः दानियलस्य द्वयोः चिह्नयोः प्रथमस्य सन्दर्भः नास्ति यस्मिन् क्षणे गणना आरभ्यते। यतो हि एतत् अद्यापि भविष्यस्य घटनां निर्दिशति, अतः अहं केवलं ठोसप्रमाणं विना एव तस्य अनुमानं कर्तुं शक्नोमि ।

मम शुद्धं उत्तरं नास्ति। अत्र द्वे विचारणीयौ भासते, न च दृढतया धारयामि ।

हिब्रूभाषायाः शब्दः **תמיד** इति (*तमिद*), यस्य अर्थः *निरन्तरः नियमितः* वा . दानियल ८:११-१३ मध्ये नित्यं होमबलिदानस्य कृते तिष्ठति, परन्तु शब्दः एव पशुस्य अपेक्षया निरन्तरतायाः नामकरणं करोति। यदि *तमिदः* विशेषतया यज्ञसंस्कारस्य अपेक्षया ईश्वरस्य निरन्तरपूजारूपेण पठ्यते, तर्हि २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासे यत् निरस्तं भवति तत् विश्वस्य सततं पूजा अस्ति — यदा पशुः समर्थितः भवति, राष्ट्राणि च परिवर्तन्ते तदा प्रतिस्थापिता। तस्य पठनस्य किञ्चित् समर्थनं अस्ति यत् दानियल ८ कथं पदस्य प्रयोगं करोति, मम कृते च सुलभं भवति, यत् तत् शिथिलतया धारयितुं कारणम् अस्ति।

द्वितीया सम्भावना अस्ति यत् द्वयोः वाक्ययोः द्वयोः पक्षयोः वर्णितस्य एकस्य समष्टिघटनायाः नामकरणं भवति, यस्मिन् सति कठिनता ऐतिहासिकस्य अपेक्षया व्याकरणिकस्य भवति तस्य निराकरणाय हिब्रूव्याकरणस्य विषये एकः निर्णयः आवश्यकः यत् अहं नकली न करिष्यामि।

१३३५ तमे वर्षे, यत्र च लंगरं करोति

दानियलः अग्रिमे श्लोके चतुर्थं सङ्ख्यां ददाति-

“कथं धन्यः प्रतीक्षमाणः १३३५ दिवसान् प्राप्नोति!” — दानियल १२:१२

२०२७ तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २७ दिनाङ्के उत्तरवृष्ट्याः गणितः १३३५ दिनाङ्कः २०३० तमस्य वर्षस्य डिसेम्बर-मासस्य २१ दिनाङ्कः अस्ति — यः मन्दिरस्य पुनर्समर्पणस्य उत्सवस्य हनुक्का-पर्वस्य प्रथमदिनस्य २५ किस्लेव् इति धन्यः यः प्रतीक्षते समर्पणं च आगच्छति।

एतानि कथं भूमौ क्रीडन्ति इति मम अनुमानं दातुं अनुमन्यताम्। यदा वयं योम तेरुआह-दिने आकृष्टाः भवेम तदा परमेश्वरः दशदिनानि यावत् स्वस्य क्रोध-कटोराः पातुं आरभते। सः इजरायलस्य तथा सम्भवतः इराणस्य तथा/वा

पाकिस्तानस्य परमाणुशस्त्राणि आह्वयति, येरुसलेमविरुद्धं गतानां राष्ट्राणां न्यायं करिष्यति च। वयं नूतने यरुशलेमनगरे स्वकक्षेषु सुरक्षितरूपेण स्वद्वाराणि निरुद्धाः भविष्यामः यदा जगत् दहति। तस्मिन् दशदिनेषु मानवतायाः तृतीयभागः, अधिकतया मुसलमानाः, म्रियते। जीविताः प्रतीक्षन्ते, १३३५ दिवसं हनुक्कां च प्राप्नुयुः, यदा येशुः अस्माभिः सर्वैः सह पुनः आगत्य राष्ट्राणां चिकित्सां करोति।

अहं तत् आश्चर्यजनकं पश्यामि। अत्र तस्य विषये किं विषमम् अस्ति ।

दानियल १२:११, १२:१२ च पार्श्वे पार्श्वे उपविशन्ति, सामान्यतया च एकं आरम्भबिन्दुं साक्षात् कुर्वन्ति इति पठ्यन्ते । यदि १३३५ १२९० इत्यस्य समानदिनात् — २८ मार्च २०२७ — गण्यते तर्हि २०३० तमस्य वर्षस्य नवम्बर् २१ दिनाङ्के अवतरति, यत् सर्वथा किमपि नास्ति ।

हनुक्का-नगरं प्राप्तुं १३३५ तमस्य वर्षस्य जहाजेन घृणितस्य अपेक्षया उत्तरवृष्टिषु लंगरं स्थापयितुं भवति । तदेव मसीहा २०३० परियोजनायाः पञ्चाङ्गं करोति, स्पष्टतयाः २०२७ तमस्य वर्षस्य एप्रिल-मासस्य २७ दिनाङ्कस्य तेषां प्रविष्टिः “*START OF 1260 AND 1335*” इति पठ्यते । अतः तेषां उक्तरूपरेखा एव न तु मम आविष्कारः। परन्तु अद्यापि विकल्पः एव, समीपस्थयोः श्लोकयोः सरलतरं पठनं च अस्ति यत् द्वयोः संख्यायोः गणना एकस्मात् क्षणात् एव भवति ।

(स्तरः ३। परिणामः आकर्षकः अस्ति। तत् प्राप्तुं आवश्यकं लंगरं प्रतिस्पर्धनीयं भवति, वैकल्पिकं लंगरं च किमपि न उत्पादयति।)

समग्रं सूक्ष्मकालरेखा

दिनाङ्कः

	दिनं	किम्
२८ मार्च २०२७	१२९० आरभ्यते	विनाशस्य घृणितम् · प्रथमफलम्
२८ मार्च – २६ एप्रिल २०२७	दिवस १-३०	the Apostasy — जगत् पक्षं गृह्णाति
२७ एप्रिल २०२७	१२६० तथा १३३५ आरम्भ	उत्तरवृष्टिः · द्वितीयस्य अखमीरी रोटिकायाः अन्तिमः दिवसः
२४ एप्रिल २०३०	— ९.	यहूदास्य वाक्यस्य समाप्तिः · २१ निसान
२७ सितम्बर २०३०	दिवस १२५०	योम तेरुआह — पुनरुत्थान, २. rapture, return इति
27 सितम्बर – 7 अक्टूबर 2030	दश दिवसाः	the Days of Awe · पिहितद्वाराणां पृष्ठतः · क्रोधः
७ अक्टूबर २०३०	दिन १२६० तथा दिवस १२९० समाप्त	योम किप्पूर — उभयम् अपि निकटं गण्यते
१२ अक्टूबर २०३०	— ९.	सुक्कोत् आरभ्यते
२१ दिसम्बर २०३०	दिवस १३३५	हनुक्काः · धन्यः यः प्रतीक्षते

१२ अध्यायः अस्मान् यत् ददाति

- चत्वारि अपि गणनानि निर्धारितसमये, अध्याये प्रथमे घोषिते समावेशीनियमे अवतरन्ति।

(स्तरः १ — पुनरुत्पादनीयः ।)

- १२९० - १२६० = ३० , लंगरद्वयं च त्रिंशत् दिवसान्तरं भवति । धर्मत्यागस्य खिडकी प्रविष्टा न अपितु गणितात् बहिः पतति। एतत् पुस्तके दृढतमं आन्तरिकं परिणामम् अस्ति। (स्तरः १.) २.
- १२६० - १२५० = १० , दशदिनान्तरं च सम्यक् एकं नियतसमययुगलं भवति । दिवसाः सम्यक् विस्मयदिनैः ह्रस्वाः भवन्ति। (गणितविषये प्रथमस्तरः, तथैव मत्ती २४.२२ पठने तृतीयस्तरः।)
- १३३५ दिवसः २५ किस्लेवः, मन्दिरस्य पुनः समर्पणम् — परन्तु केवलं यदि १३३५ घृणितस्य अपेक्षया उत्तरवृष्टिषु लंगरं स्थापयति , तथा च दानियल १२:११-१२ सामान्यतया आरम्भस्य साझेदारीरूपेण पठ्यते। (स्तरः ३) २.
- **असमाधानम् :** दानियल १२:११ १२९० नियमितबलिदानस्य उन्मूलनेन सह घृणितस्य च संलग्नं करोति, अस्याः रूपरेखायाः मार्च २०२७ तमे वर्षे प्रथमस्य स्पष्टसन्दर्भः नास्ति।

अध्याय १३ — उत्सवक्रमः

एतावता सर्वं गणितीयम् एव अभवत् । अयं अध्यायः प्रतिरूपः, प्रतिमानः च मृदुतरप्रकारस्य प्रमाणम् अस्ति, अतः अहं दावान् तदनुरूपं विनयशीलं स्थापयिष्यामि ।

दावाः एषः अस्ति यत् लेवीय २३ मध्ये नियतसमयाः सप्त धार्मिकावकाशाः न सन्ति। ते एकः क्रमः अस्ति, येषुः च तत् क्रमेण स्थापयति स्म।

सप्त

“यत् भगवतः नियतसमयाः पवित्रसमागमाः इति घोषयथ — मम निर्धारितकालाः एते सन्ति।” — लेवीय २३:२

हिब्रूभाषायां **סִבְעָתִים** इति (मो'एदिम्), न च उत्सवाः इत्यर्थः । मो'एड् इति नियुक्तिः

— द्वयोः पक्षयोः मध्ये पूर्वमेव व्यवस्थापिता नियतसमागमः ययोः द्वयोः अपि तत् पालयितुम् अभिप्रायः अस्ति । ईश्वरः स्वजनैः सह मिलितुं यः समयं निर्धारयति तस्य शब्दस्य प्रयोगः भवति।

सप्त सन्ति, द्वयोः समूहयोः- १.

वसन्तः	दिनं
१ फसह — पेसाच्	१४ निसान
२ अखमीरी रोटिका — मात्जोत्	१५-२१ निसान
३ प्रथमफल — योम हाबिक्कुरिम	तस्मिन् सप्ताहे विश्रामदिवसस्य परदिनम्
४ सप्ताहाः — शवुओत्	प्रथमफलस्य ५० दिवसाभ्यन्तरे

शरद	दिनं
५ तुरही — योम तेरुआह	१ तिथ्री०
६ प्रायश्चित्त — योम किप्पर	१० तिथ्री०
७ तम्बू — सुक्कोट	१५-२१ तिथ्री

चत्वारः वसन्तऋतौ, अष्टसप्ताहेषु समूहीकृताः। शरदऋतौ त्रयः, त्रिषु अन्तः समूहिताः। चतुर्थपञ्चमयोः मध्ये च प्रायः चतुर्मासानां अन्तरं यस्मिन् सर्वथा किमपि न नियुक्तं भवति।

प्रथमचतुष्टयम्, दिने स्थापिताः

	यत् तस्य आवश्यकता आसीत्	यत् सः अकरोत्	दिने ?
सग्धि	सन्ध्याकाले हतः मेषः, २.	कूसे स्थापितः	आम्
फसह	१४ निसान		
अखमीरी रोटिका	खमीर — चित्रम् भ्रष्टाचारः — दूरं स्थापयति	शरीरं समाधौ, न क्षयः दृष्ट्वा	आम्
प्रथमफलम्	प्रथमः फलानां गुच्छः प्रस्तुतः	उद्धृतम्, “प्रथमफलानि ये सुप्ताः” ।	आम्
सप्ताहाः	फलानां सङ्गृहीतं, २. पञ्चाशत् दिवसाभ्यन्तरे	आत्मा शवुओतस्य उपरि प्रक्षिप्तवान्, पञ्चाशत् दिवसाभ्यन्तरे	आम्

पौलुसः पत्राचारं अलङ्कारिकरूपेण न व्यवहरति। “अस्माकं निस्तारपर्वः ख्रीष्टः अपि बलिदानं कृतवान्” — न तु निस्तारपर्वस्य मेषस्य इव, अपितु वस्तु एव। “ख्रीष्टः मृतात् पुनरुत्थापितः, सुप्तानाम् प्रथमं फलम्।” सः भोज्यनाम घटनायाः वर्णनरूपेण प्रयुङ्क्ते ।

चत्वारि नियुक्तयः। चत्वारः क्रमेण दिने स्थापिताः। न तु सम्यक् ऋतौ। दिने ।

तदेव अवलोकनं शेषः अध्यायः अवलम्बते, अन्यथा कियत् सुलभतया गन्तुं शक्नोति स्म इति विरामः करणीयः कूसे स्थापनं न निर्धारितघटना; यदा जनसमूहः राज्यपालः च एतत् भवति इति निश्चयं कुर्वन्ति तदा भवति। यत् एतत् १४ निसान दिनाङ्के पतितम्, प्रथमफलेषु च पुनरुत्थानम्, शवुओट् दिनाङ्के च आत्मा, ऐतिहासिकलेखे संयोगस्य कठिनतमः धावनः अस्ति वा मो एङ् इति शब्दस्य अर्थः एव अस्ति। एकः नियुक्तिः स्थापिता।

ये त्रीणि न पाल्यन्ते

ततः प्रतिमानं स्थगयति। योम तेरुआह, योम किप्पर, सुक्कोट् इत्येतयोः उत्तरदायित्वस्य आयोजनं कदापि न अभवत् ।

ततः परं प्रतिवर्षं १ तिश्री दिनाङ्के तुरहीः ध्वन्यन्ते, किमपि न अभवत् । प्रतिवर्षं प्रायश्चित्तदिवसः आगतः गतः च। सः न मौनात् तर्कः — यः क्रमः सम्यक्, चतुर्वारं प्रचलति स्म, तस्य चत्वारि नियुक्तयः उत्कृष्टाः सन्ति, तेषु एकं वर्षसहस्रद्वये न स्थापितं इति अवलोकनम्

प्रतिमानं कदापि प्रतिमानं नासीत्, शेषत्रयं वा अद्यापि अग्रे अस्ति।

किमर्थं अन्तरं चर्चयुगस्य आकारः अस्ति

अत्र च पञ्चाङ्गः एव किमपि वदति यत् दानियलस्य विषये अध्यायाः तर्कयितुं अर्हन्ति स्म।

शवुओट्-योम-तेरुआह-योः मध्ये प्रायः चतुर्मासानां कालः भवति यस्मिन् नियतसमयः नास्ति । न एकम् । वसन्तसमूहः समाप्तः, ततः तुरहीपर्यन्तं किमपि न।

तौराहस्य स्वस्य उत्सवपञ्चाङ्गस्य मध्ये अन्तरं भवति — अन्तरं च तत्रैव पतति यत्र चत्वारि पालितानि भोजानि समाप्ताः

भवन्ति, त्रयः अपालिताः च आरभन्ते

अध्यायः ८ दानियलस्य सप्ततितमसप्ताहे व्यत्ययस्य रक्षणार्थं परिश्रमं कर्तव्यम् आसीत्, अहं च भवद्भ्यः स्पष्टतया अवदम् यत् दानियलस्य किमपि न घोषयति। लेवीय २३ मध्ये अपि एकं न घोषितम्। परन्तु तस्य एकः अस्ति, वर्षे निर्मितः, एकस्मिन् एव स्थाने।

तस्मिन् विषये अहं समयरेखां न निर्मास्यामि। यथा अन्येषु आधारेषु तर्कितं अन्तरालस्य समर्थनं, तस्य किमपि मूल्यम् अस्ति।

(स्तरः ३. पत्राचारः वास्तविकः; तस्य अर्थः व्याख्या एव। कश्चन चतुर्मासिकः अन्तरः कृषिः इति धारयितुं शक्नोति — धान्यकट्यस्य फलफलस्य च अन्तरं — तस्य विषये च सर्वथा सम्यक् भवितुम् अर्हति, तथा अवलोकनं न्यूनं रोचकं न स्यात्।)

क्रमेण परः

यदि क्रमः क्रमेण स्थापितः भवति तर्हि अग्रिमनियुक्तिः पञ्चमी भवति, एकः एव अभ्यर्थी भवति ।

यों तेरुआः । १ तिथी० । तुरहीपर्वः ।

तस्य दिवसस्य कृते यत् नियुक्तं तत् पठनीयं यत् ख्रीष्टस्य पुनरागमने ख्रीष्टियानः किं अपेक्षन्ते। अमावस्यायां पतति एव एषः एव उत्सवः — यस्य दिवसस्य आरम्भः पूर्वमेव घोषितुं न शक्यते स्म यतः अर्धचन्द्रस्य दर्शनमाश्रितः आसीत्, येन प्रहरणाः प्रतीक्षन्ते स्म, कोऽपि घण्टां न जानाति स्म फूत्कारस्य, सङ्केतस्य, आह्वानस्य च दिवसः अस्ति। यहूदीपरम्परायां च राज्याभिषेकस्य स्मृतिं वहतिः यस्मिन् दिने राजा प्रशंसितः भवति। एकः तुरही । एकं दिवसं पूर्वं कोऽपि समाधातुं न शक्नोति स्म। एकः राजा घोषितवान्। अन्तिम तुरहीयां च पुनरुत्थानम्।

ततः दशदिनानि, भयस्य दिवसाः — यत् अध्यायः १२ गणितशास्त्रे उपविष्टः १२६० तमे १२५० तमे वर्षे च भेदः इति प्राप्तवान्, यस्य च यशायाहः वर्णयति यत् आक्रोशः स्वमार्गं चालयति तदा पिहितद्वारेषु निमीलनम् इति

ततः योम किप्पुरः — प्रायश्चित्तः, वाक्यं निमीलितं, पुस्तकानि निश्चिन्तानि। अध्याय १२ इत्यस्य दीर्घगणनाद्वयं तत्रैव समाप्तं भवति ।

ततः सुक्कोत् — समागमः, परमेश्वरः स्वजनेन सह निवासस्थानं करोति, यत्र प्रकाशितवाक्यस्य समाप्तिः भवतिः “ईश्वरस्य निवासस्थानं मनुष्याणां मध्ये अस्ति, सः तेषां मध्ये निवसति।” अहम् अद्यापि अनिर्णयः अस्मि यत् अस्मिन् समये किं सम्यक् भवति। किं येषुः अस्माभिः सह पृथिव्यां निवासस्थानं करोति, सः स्वशत्रुभिः सह युद्धं कर्तुं प्रत्यागतवान्? किं सः अस्माभिः सह नूतने यरुशलेमनगरे वा “स्वर्गे” वा, किञ्चित्कालं यावत् निवासस्थानं करोति? प्रकाशितवाक्यस्य उद्घरणस्य अन्तः नूतनस्य यरुशलेमस्य आगमनस्य पितुः च पृथिव्यां सदा राज्यं कर्तुं आगमनस्य विषये अस्ति।

तुरही, ततः पिहितद्वारेषु पृष्ठतः क्रोधः, ततः प्रायश्चित्तः, ततः निवासः च सहते स्म। सः एव क्रमः लेवीय २३ मध्ये निर्धारितः, अयं च क्रमः यः १२ अध्यायस्य दिवसः अप्रार्थितः अवतरति।

एतत् किं करोति न च दर्शयति

न संवत्सरं जनयति । अस्मिन् अध्याये किमपि किमपि तिथिं न निर्धारयति; योम तेरुआः प्रतिशरदः आगच्छति, वर्षत्रयं सहस्रं यावत् कृतवान्।

यत् करोति तत् भवन्तं वदति यत् अध्यायः ६ तः १० पर्यन्तं उत्पादितः वर्षः आगत्य कीदृशः भवेत् । गणितं २०३०

२०२५	० तः १ दिवसपर्यन्तम्
२०२६	तमेश दिवसे वर्षे
२०२७	३० तः ३१ दिवसपर्यन्तम्
२०२८	तमेश तः २ दिवसपर्यन्तम् वर्षे
२०२९	तमेश तः २ दिवसपर्यन्तम् वर्षे
२०३०	वसन्तकाले १ दिवसः · प्रत्येकं शरदभोजने शून्यम्

द्वौ पदार्थौ महत्त्वपूर्णौ, ते च विपरीतदिशि कर्षन्ति।

प्रथमं “दुर्वार्ता” पुनः

२०२७ तमः वर्षः अस्मिन् श्रेण्यां एकमेव बहिर्मुखवर्षम् अस्ति । तस्मिन् वर्षे नियतपञ्चाङ्गः स्वस्य त्रयोदशमासम् अदारद्वितीयं प्रविशति, विषुवनियमः न करोति। अवलोकनात्मकः फसहः २०२७ २२ मार्च दिनाङ्के पतति; रब्बिनिक-फस्तार-पर्वः २०२७ एप्रिल-मासस्य २१ दिनाङ्के पतति । पूर्णचन्द्रमासस्य अन्तरं ।

तथा च २०२७ तमः वर्षः यस्य उपरि निकटतिथिः निर्भरं भवति। मया एतत् २ अध्याये उक्तं पुनः अत्र वदामि, यस्मिन् अध्याये सुसमाचारः इति कल्प्यते, यतः यः पाठकः केवलं सुअर्थं स्मरणं करोति सः दुर्सेवितः भविष्यति।

यदि नियतं पञ्चाङ्गं सम्यक् अस्ति तर्हि २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य २७-२८ दिनाङ्कः उत्सवदिवसः नास्ति तथा च तस्य प्रथमफलस्य तर्कः वाष्पितः भवति ।

अधुना सुसमाचारः

पुनः अन्तिमपङ्क्तिं पश्यन्तु।

२०३० तमे वर्षे द्वयोः पञ्चाङ्गयोः सम्यक् सहमतिः भवति । न तु अनुमानतः। अद्यपर्यन्तं प्रत्येकं शरदभोजने : १.

सङ्घि	अवलोकनात्मकः	नियत रब्बी
योम तेरुः — १ तिथी	२८ सितम्बर २०३०	२८ सितम्बर २०३०
योम किप्पर — १० तिथी	७ अक्टोबर २०३०	७ अक्टोबर २०३०
सुक्कोत् आरभ्यते — १५ तिथी	१२ अक्टोबर २०३०	१२ अक्टोबर २०३०
२५ किस्लेव — १,३३५ तमः दिवसः	२१ दिसम्बर २०३०	२१ दिसम्बर २०३०

चत्वारि तिथयः। २०२७ तमे वर्षे एकमासपर्यन्तं असहमताः द्वौ प्रणाल्याः २०३० तमे वर्षे शून्यः अन्तरः।

एतत् वस्तुतः किं क्रीणाति

यथाशक्ति सटीकं वदतु यतोहि अत्र अतिदावान् कर्तुं सुलभं भवति तथा च मया जनाः तत् कुर्वन्ति इति दृष्टवान्।

गन्तव्यं मम पञ्चाङ्गस्य आधारेण न भवति। प्रारम्भिकबन्दूकः करोति।

यः पाठकः अध्यायः २ मध्ये सर्वं अङ्गीकुर्वति — यः मन्यते यत् अवलोकनात्मकं गणना विक्षिप्तता अस्ति तथा च नियतं रब्बि-पञ्चाङ्गं एकमात्रं वैधं हिब्रू-पञ्चाङ्गं वर्तते — सः अद्यापि २०३० तमस्य वर्षस्य सितम्बर-मासस्य २८

दिनाङ्के योम-तेरुआह-नगरे, २०३० तमस्य वर्षस्य अक्टोबर्-मासस्य ७ दिनाङ्के च योम-किप्पर-नगरे आगच्छति । ताः तिथयः गृहे निर्मितस्य पञ्चाङ्गस्य कलाकृतिः न सन्ति ते एव सन्ति यत्र उभौ पञ्चाङ्गौ अवतरतः। भवन्तः मम सम्पूर्णं द्वितीयं अध्यायं बहिः क्षिप्तुं शक्नुवन्ति तथा च अन्यः अपरिवर्तितः अस्ति।

अतः २०३० तमस्य वर्षस्य शरदऋतौ समाप्तं भवति इति अध्याय १२ मध्ये यत् किमपि भवति तत् सर्वं पञ्चाङ्ग-आक्षेपात् अक्षुण्णतया जीवति : १२६० तमे १२९० तमे वर्षे च योम-किप्पर-दिने समापनम्, १२५० तमे वर्षे योम-तेरुआह-पर्यन्तं गमनम्, तयोः मध्ये दश-विस्मय-दिनानि, हनुक्का-नगरे १,३३५ तमे दिवसे अवतरणं च

किं न जीवति तत् २०२७ तमस्य वर्षस्य लंगरात् ताः गणनाः आरभन्ते। गणनाः अन्ते पञ्चाङ्ग-स्वतन्त्राः आरम्भे च पञ्चाङ्ग-आश्रिताः सन्ति , तथा च तत् असहजं किन्तु समीचीनं वर्णनं यत् एतत् पुस्तकं कुत्र तिष्ठति।

अधुना च अनुशासनम्

एषः एव बिन्दुः यत्र एतादृशं पुस्तकं चमत्कारिकशब्दं प्राप्नोति , अहं च न गच्छामि।

अभिसरणं न चमत्कारः। इदं यत् द्वौ लूनिशौरमण्डलौ यदा संयोगेन चरणे पतन्ति तदा तत् कुर्वन्ति, तथा च भवन्तः २०२५, २०२६, २०२८, २०२९ च वर्षेषु एकस्मिन् सारणीयां तत् कुर्वन्ति इति द्रष्टुं शक्नुवन्ति । उभौ अपि एकस्यैव चन्द्रस्य सन्निकर्षं कुर्वतः। अधिकांशवर्षेषु ते निकटतया सहमताः सन्ति; यदा कदा एकः अन्तरालः भिन्नरूपेण पतति ते च मासेन विचलन्ति। २०३० तमः वर्षः निकटवर्षेषु अन्यतमः इति न चिह्नम्। गणितम् इति ।

तस्य मूल्यं रक्षात्मकं, न तु प्रमाणात्मकम् । तिथ्यं न सिद्धयति । तस्य आक्षेपं दूरीकरोति — यः आक्षेपः अपसारयति सः शरदतिथिविरुद्धः संशयिनः प्रबलतमः ।

तत् एव करोति । आक्षेपः उत्तरयोग्यः आसीत् इति कारणेन अध्यायस्य मूल्यं भवति, न तु समझौतेन किमपि सिद्धं भवति इति कारणतः।

यदि अहं भवन्तं वदामि यत् द्वयोः पञ्चाङ्गयोः सहमतिः खगोलीयः इति विरुद्धं विषमताः खगोलीयाः सन्ति तर्हि अहं तत् कार्यं करिष्यामि यत् एतत् पुस्तकं विरुद्धं लिखितम् आसीत्। ते बहुधा सहमताः भवन्ति। ते २०३० तमे वर्षे सहमताः सन्ति। तत् पर्याप्तम्, अपि च पर्याप्तात् अधिकं नास्ति।

यत् १४ अध्यायः अस्मान् ददाति

- २०२५-२०३० मध्ये सामान्यतया एकद्वयं वा दिवसं यावत् पञ्चाङ्गद्वयं सहमतं भवति; ते भिन्नवर्षं उत्पादयन्तः प्रतिद्वन्द्वीव्यवस्थाः न सन्ति। (स्तरः १ — गणितः, जालपुटे च पुनः प्रदर्शितः ।)
- **2027 is the one outlier** , diverging by a full lunar month — and it is the year the year on near date is on. (गणनायां प्रथमस्तरः; दुर्बलता वास्तविकं द्विवारं च उक्तम्।)
- 2030 योम तेरुआह, योम किप्पर, सुक्कोट्, २५ किस्लेव इत्येतयोः विषये सटीकसमझौतेः वर्षः अस्ति । (स्तरः १.) २.
- अतः २०३० तमस्य वर्षस्य शरदस्य तिथयः अस्य पुस्तकस्य पञ्चाङ्गस्य उपरि न आश्रिताः सन्ति तथा च पञ्चाङ्गस्य आक्षेपात् पूर्णतया जीवन्ति। २०२७ तमस्य वर्षस्य लंगरः न करोति। (स्तरः २.) २.
- समझौता चमत्कारिकः नास्ति — चरणबद्धाः लुनिशौरमण्डलाः यत् कुर्वन्ति तत् एव । तस्य मूल्यं आक्षेपं हरति, न तु तिथिं सिद्धयति इति । (उक्तम् अतः पुस्तके अधिकं दावान् कर्तुं कोऽपि आरोपं कर्तुं न शक्नोति।)

षष्ठः भागः — प्रतिद्वन्द्वी

अध्याय १५ — प्रबलतमाः आक्षेपाः

मया आक्षेपाणां उत्तरं दातुं प्रयतितम् यत्र ते उत्पन्नाः न तु तान् सर्वान् अन्ते रक्षितुं, यतः तस्य कष्टानि स्थगयति यः तर्कः पाठकं तस्मिन् अविश्वासं प्रशिक्षयति किन्तु केचन आक्षेपाः अध्यायविशेषस्य विषये न भवन्ति। ते समग्रस्य उद्यमस्य विषये सन्ति।

अत्र ते सन्ति, बलवत्तमरूपेण अहं तान् स्थापयितुं शक्नोमि। प्रत्येकं यथा तस्य उत्तमः अधिवक्ता वदति तथा वक्तुं मया प्रयत्नः कृतः, न तु यथा तृणपुरुषः। तेषु द्वयोः विषये मम उत्तरम् अस्ति यत् आक्षेपकः सम्यक् अस्ति।

1. “न कश्चित् दिवसं वा प्रहरं वा जानाति।”

येषुना स्पष्टतया निषिद्धं एकं कार्यं भवन्तः कुर्वन्ति। सः अवदत् यत् कोऽपि न जानाति — न दूताः, न पुत्रः अपि। त्वं कः असि? प्रत्येकं पीढी भवद्भिः सदृशान् पुरुषान् उत्पादयति, भवतः स्प्रेड्शीट् अस्ति इति तथ्यं भवन्तं १८४४, १९८८ तमे वर्षे चार्डस्-युक्तेभ्यः पुरुषेभ्यः भिन्नं न करोति। निर्देशः आसीत् यत् पश्यन्तु, न तु गणनां कुर्वन्तु

सः एव आक्षेपः प्रायः सर्वे प्रथमं उत्थापयन्ति, उपरिष्ठात् संस्करणं च यत् अहं सामान्यतया शृणोमि तस्मात् अधिकं बलवत्तरम् अस्ति, अतः अहं तत् गम्भीरतापूर्वकं गृह्णामि।

एकदा एव त्रीणि वस्तूनि सत्यानि।

प्रथमं यत् मत्ती २४:३६ दिनस्य घण्टायाः च विषये अस्ति, अहम् अपि दावान् न करोमि। अस्मिन् पुस्तके ग्रन्थेभ्यः इतिहासेभ्यः च अनुमानेन प्राप्तस्य तिथ्याः नामकरणं कृतम् अस्ति, सार्वजनिकरूपेण, कार्यप्रदर्शनेन सह, प्रत्येकं सङ्ख्यां च जाँचनीया। तत् कथितं इति दावात् भिन्नं कर्म। अहं कदापि कथितः इति दावान् न कृतवान्।

द्वितीयं श्लोकः उक्ते सत्यः आसीत् इति। न कश्चित् जानाति यत् स्थितिर्विषये कथनम् अस्ति, न तु स्थितिः स्थायि इति नियमः। दानियलः कथितः यत् शब्दाः “अन्तकालपर्यन्तं गुप्ताः, मुद्रिताः च सन्ति” — या भाषा पश्चात् विमोचनं अपेक्षते, न तु स्थायी

तृतीयः मया कठिनतमः अतीतः विवादः, आक्षेपकस्य पक्षे च अस्ति। वर्षशतद्वयं यावत् एतत् तर्कं मनुष्यैः सम्यक् न्याय्यं कृतम्, ते सर्वे अपि भ्रष्टाः अभवन्। तत् न किमपि। मम विरुद्धं प्रबलः पूर्वः अस्ति अहं च स्वयमेव धारयामि।

अहं किं वदामि यत् प्रेक्षणीयः आदेशः अनुमानं न कर्तुं निर्देशेन सह न सङ्गतः। येषुः फरीसिनः भर्त्सितवान् यत् ते आकाशं पठन्ति न तु ऋतुम्। सः एकं चर्चं अवदत् यत् यदि तत् न जागरिष्यति तर्हि सः तस्मिन् चोरवत् आगमिष्यति — यस्य अर्थः अस्ति यत् विकल्पः उपलब्धः अस्ति। जागरितत्वस्य सामग्री भवति, शब्दस्य वा किमपि अर्थः नास्ति।

आक्षेपः न विलीयते। उत्तरं भवति — यः पुरुषः पूर्वं सर्वे अपि तथैव चिन्तयन्ति इति अवगतेन।

2. “त्वं प्रथमं वर्षं प्राप्य पश्चात्तापं कार्यं कृतवान्।”

बाइबिलम्, गणकयंत्रं, पर्याप्तं प्रेरणाञ्च दत्त्वा कोऽपि कस्मिन् अपि वर्षे प्राप्तुं शक्नोति। भवतः समीपे ३९०, ४०, सप्त, २०००, ८०, १२६०, १२९०, १३३५, त्रीणि पञ्चाङ्गानि, चत्वारि अभ्यर्थी-फरमानानि च क्रीडितुं सन्ति। अवश्यं २०३० तमे वर्षे किमपि अवतरति। भवता २०२८ तमस्य वर्षस्य कृते अपि किमपि प्राप्नुयात्।

एषः एव आक्षेपः मया अधिकतया आदरः यतः एषः एव अहं उत्थापयिष्यामि, निष्कर्षाणां आगमनात् पूर्वं तस्य उत्तरं दातुं तृतीयः अध्यायः लिखितः।

त्रयः परीक्षाः, अहं च त्रीणि अपि अन्यस्य व्यवस्थायां प्रयोक्ष्यामि।

लक्ष्यात् स्वतन्त्रतया मापदण्डाः चयनिताः आसन् वा ? ३९० तथा ४० इज्जिकिएल ४.सप्त लेवीय २६.अशीतिः स्तोत्र ९० मध्ये १२६० तथा १२९० तथा १३३५ प्रकाशितवाक्ये दानियले च सन्ति। तासु सङ्ख्यासु एकमपि मया न चयनितम्। अहं यत् चिनोमि तत् प्रत्येकं घण्टा कुतः आरभ्यते — अतः एव अध्यायाः ६ ७ च अधिकांशं दीर्घकालं गणितं न कृत्वा आरम्भतिथिरक्षणे व्ययन्ति।

कति मुक्तमापदण्डाः, कियत् स्थूलाः च ? प्रतिघटिकाद्वयम् : लंगरः, गुणकः कियत्वारं प्रयुक्तः च। द्वितीयः वास्तविकः विकल्पः अस्ति तथा च अध्यायः ३ एवम् वदति। परन्तु गुणकः सप्त अस्ति, अतः प्रत्येकं अतिरिक्तं अनुप्रयोगं सर्वं सप्तभिः स्केल करोति। इजरायलस्य कृते : कोऽपि गुणनः ३११ ईपू न ददाति, एकः २०३० ददाति, द्वौ १८४१० वर्षं ददाति यहूदायाः कृते : एकः ३५० ददाति, द्वौ २०३० ददाति, त्रयः १३७९० ददाति प्रतिघण्टां सम्यक् एकः सेटिंग् अभिलेखिते इतिहासे कुत्रापि अवतरति। तत् न डायलम्। एकेन युक्तियुक्तेन स्थानेन सह स्विचः अस्ति।

किं व्यवस्था परिणामान् उत्पादयति यस्य कृते सा न निर्मितवती आसीत् ? एषा प्रबलतमा परीक्षा, उत्तरं च न। फिट्ड् सिस्टम् यत् उत्पादयितुं फिट्ड् आसीत् तत् एव उत्पादयति। अयं एकः दानियलस्य १२९० तथा जॉनस्य १२६० मध्ये अन्तरात् त्रिंशत् दिवसीयं धर्मत्यागस्य खिडकं उत्पादितवान् — षड्शताब्दयोः अन्तरं लिखितौ सङ्ख्याद्वयम् — चन्द्रसन्धिद्वारा निर्धारितयोः उत्सवतिथयोः मध्ये अन्तरं मेलयित्वा तथा च तया दशदिवसीयः अन्तरालः उत्पादितः यत् हिब्रू-पञ्चाङ्गे एकमात्रं दशदिवसीयं निर्धारितसमययुगलं भवति।

न च द्वयोः अपि लक्ष्यं कृतम् आसीत्।

यत्र आक्षेपकर्ता वास्तविकं हिट् स्कोरं करोति : पीढीघटिका। षट् प्लाजिबल सेटिंग्स्, एकः २०३० ददाति, अहं च यत् उपयुज्यामि तत् एव। अध्यायः ९ जालपुटं मुद्रयति, तां घण्टां च अन्तिमस्थाने स्थापयति। तस्मिन् एकस्मिन् आक्षेपः अवतरति।

3. “इज्जिकिएल ४ घटिका नास्ति।”

इज्जिकिएलः व्याप्तस्य पीढीयाः कृते आगमिष्यमाणस्य निर्वासनस्य विषये चिह्नं कुर्वन् आसीत्। तस्य मृत्योः सार्धद्विसहस्रवर्षेभ्यः परं प्रचलति उल्टागणना न किमपि खण्डे सूचयति। भवता ईपू षष्ठशताब्द्याः विषये अधिनियमितभविष्यवाणीखण्डं गृहीत्वा तत् स्टॉपवॉचरूपेण परिणतम्।

यावत् गच्छति तावत् सम्यक्, एषः च कपाटः, अतः अहं तत् मृदुं न करिष्यामि।

खण्डः निर्वासनविषये चिह्नम् अस्ति। खण्डः अपि यत् करोति तत् परिमाणं करोति — ३९० तथा ४०, स्पष्टरूपान्तरणदरेण सह संलग्नं, प्रत्येकं वर्षस्य कृते एकं दिवसं. परमेश्वरः इज्जिकिएलं दीर्घकालं यावत् शयनं कर्तुम् न अवदत्। सः सङ्ख्याः दत्त्वा एककस्य नामकरणं कृतवान्। निर्गताः सङ्ख्याः ये सटीकरूपेण, उक्तेन परिवर्तनेन सह, गणनीयाः निर्गताः भवन्ति; दानियलः यिर्मयाहस्य सप्ततिः अपि तथैव गणयित्वा यदा ते समाप्ताः

अभवन् तदा प्रार्थनां कृतवान्।

यथार्थतः दुर्बलः बिन्दुः गणना न भवति। लंगर इति । यत् ७०१ ईपू व्याप्तेः ३९० धावनं, ई. ७० तमस्य वर्षस्य घेरणपर्यन्तं च ४० धावनं, इजकिएलस्य वामपार्श्वं दक्षिणपार्श्वं च दक्षिणतः वामपर्यन्तं समयरेखायां दिशारूपेण पठित्वा आगच्छति। चतुर्थे अध्याये स्पष्टतया उक्तं यत् यः पाठकः वामदक्षिणयोः केवलं उत्तरदक्षिणयोः ग्रहणं करोति सः गृहद्वयस्य तादात्मायाः विषये किमपि न हास्यति, घण्टां च न प्राप्नोति — तस्मिन् च पठने अस्य पुस्तकस्य आरम्भतिथिः नास्ति इति

अहं पठनं धारयामि यतोहि तत् अधः किं प्रदाति, अध्यायः ४ स्वीकुर्वति यत् एतत् स्वसाक्ष्यस्य अपेक्षया परिणामेन एव वारण्टम् अस्ति। पुस्तके बृहत्तमं एकनिर्भरता अस्ति, व्याख्या च अस्ति।

4. “लेवी २६ इत्यस्य अर्थः तीव्रता, न तु अवधिः।”

सप्तगुण इति मुहावरा । उत्पत्तिः ४:१५ गणितीयः नास्ति। भवान् हिब्रू-तीव्र-कारकं गुणन-चिह्ने परिवर्तितवान् यतः गुणन-करणेन भवान् यत्र गन्तुं इच्छति तत्र गच्छति, बहुसंख्यकाः भाष्यकाराः च अहं यथा पठामि तथा पठन्ति

बहुमतं तथैव पठति एव, अध्यायः ५ तेषु शब्देषु एवम् वदति न तु गृहीतुं प्रतीक्षते ।

बहुमतात् संकीर्णतरं यत् तर्कयति तत् गलतम् । न तु तीव्रता प्रमेयमात्रा इति — न कश्चित् एककः यस्मिन् एकः दुर्भिक्षः सप्तगुणः भवति — अवधिः तु एकः । दण्डः कालान्तरेण प्रदत्तः भवति अतः तस्य द्वौ आयामौ भवतः कियत् कठिनं कियत् दीर्घं च, सप्तगुणः दण्डः उभयनिर्मितस्य कुलस्य विषये दावान् भवति तेषु द्वयोः आयामयोः एकः एव सप्तस्य परीक्षायोग्यं गुणकं वहितुं शक्नोति ।

तत् एकं हंसकं उत्पादयति यस्य निर्गमः आरामदायकः नास्ति। सप्तकालः परिमाणात्मकः वा , यस्मिन् सति कालपरिमाणेन सह कुलम् वहति — अथवा पूर्णतायाः शुद्धमुहावरणम्, यस्मिन् सति सर्वथा किमपि न गुणयति, चत्वारि वृद्धिः सीढ्याः अपेक्षया बोधः भवति

मम च मिथ्या भवितुं तीव्रता आवश्यकी नास्ति। मम उपलब्धतायै अवधिः आवश्यकः। यः पाठकः निश्चितः अस्ति यत् लेवीय २६ तीव्रताविषये अस्ति सः सर्वथा सम्यक् भवितुम् अर्हति तथा च एतत् पुस्तकम् अद्यापि कार्यं करोति; सः परिमाणं वर्णयति स्यात् यस्मिन् अहं न गणयामि।

(अध्यायः ५ अपि दीर्घकालं यावत्, गम्भीरतापाठस्य विरुद्धं एकं नॉकडाउन-तर्कं निर्धारयति यत् अहं मुद्रयितुं अङ्गीकुर्वामि यतोहि एतत् कार्यं न करोति। यदि भवान् ज्ञातुम् इच्छति यत् एतत् पुस्तकं तस्य चाटुकारिक-वादेन किं करोति, तर्हि तत्रैव द्रष्टव्यम्।)

5. “भवतः पञ्चाङ्गम् आविष्कृतम् अस्ति।”

भवन्तः खगोलीयसारणीभ्यः गणितस्य पक्षे यहूदीजगत् षोडशशताब्दपर्यन्तं स्थापितं पञ्चाङ्गं तिरस्कुर्वन्ति, ततः भवतः तिथयः उत्सवदिनेषु पतन्ति इति घोषयन्ति ते भवतः उत्सवदिनेषु पतन्ति। भवता न चितं पञ्चाङ्गं जीवति इति तिथिं दर्शयतु ।

न्याय्यं, तथा च सम्यक् आक्लानम् अस्ति। तस्य उत्तरं दातुं १४ अध्यायः विद्यते ।

२०३० तमस्य वर्षस्य शरदस्य तिथयः तस्मात् पूर्णतया जीविताः सन्ति । उभयपञ्चाङ्गयोः — अयं पुस्तकः यस्य अवलोकनात्मकस्य अनुसरणं करोति तथा च नियतं रब्बी-पञ्चाङ्गं — २०३० तमस्य वर्षस्य सितम्बर-मासस्य २८ दिनाङ्के योम्-तेरुआह-दिनाङ्के, २०३० तमस्य वर्षस्य अक्टोबर्-मासस्य ७ दिनाङ्के योम-किप्पर-दिनाङ्के, अक्टोबर्-मासस्य १२ दिनाङ्के सुक्कोट्-दिनाङ्के, २१ दिसम्बर्-दिनाङ्के २५ किस्लेव्-दिनाङ्के च स्थापिताः सन्ति यः पाठकः अध्यायं २ पूर्णतया तिरस्कुर्वति सः अद्यापि तेषु प्रत्येकस्मिन् अवतरति। अन्त्यः पञ्चाङ्ग-स्वतन्त्रः अस्ति । २०२७ तमस्य वर्षस्य लंगरः तस्मात् न जीवति । २०२७ तमे वर्षे, २०२७ तमे वर्षे च मया परीक्षितानां षड्वर्षाणां मध्ये एव पञ्चाङ्गद्वयं पूर्णचन्द्रमासेन विचलितं भवति, यतः नियतपञ्चाङ्गे अदारद्वितीयं सम्मिलितं भवति, विषुवनियमः न करोति रब्बिगणनानुसारं २०२७ तमस्य वर्षस्य मार्चमासस्य २७-२८ दिनाङ्कः सर्वथा उत्सवदिवसः नास्ति ।

अतः पदं विभक्तम्। गन्तव्यं पञ्चाङ्ग-स्वतन्त्रम् अस्ति; आरम्भबन्दूकः न भवति। तत् २ अध्याये पुनः १४ अध्याये पुनः अत्र च उक्तं यतः तत् सत्यतायाः अनिष्टतायाः च अधिकसंभावना वस्तु अस्ति ।

6. “प्रत्येकः तिथिनिर्धारकः गलतः अभवत्।”

मिलर। रसेल। व्हिसेनन्ट् । शिविरम् । तेषु प्रत्येकस्मिन् शास्त्रं, गणितं, निष्कपटता च आसीत् । प्रत्येकस्य अनुयायिनः आसन् ये स्वगृहाणि विक्रीयन्ते स्म । अस्मिन् क्रियाकलापस्य आधारदरः शून्यः अस्ति, भवता अपवादः इति चिन्तयितुं कारणं न दत्तम् ।

आधारदरः वास्तविकः अस्ति अहं तस्य विषये प्रियः न भविष्यामि।

सामान्यं उत्तरम् — नव बालिकाः न अवदन्, अतः दशमः हाँ इति वदिष्यति — तर्कस्य दुष्टसंस्करणस्य उत्तरम् अस्ति । सदसंस्करणं तार्किकं दावं न भवति; सांख्यिकीयं, सांख्यिकीयवादाः अपहरणात्मकाः न इति सूचयित्वा न खण्डिताः भवन्ति । असफलतायाः अतीव दीर्घः धावनं प्रमाणं, मम विरुद्धं च प्रमाणम्।

अहं यत् अर्पयितुं शक्नोमि तत् अहं विशेषः इति चिन्तयितुं कारणं न भवति। असफलतायाः भिन्नः मार्गः अस्ति ।

तस्मिन् सूचीयां प्रत्येकं नाम विश्वासं कर्तुं याचते स्म। एतत् पुस्तकं परीक्षितुं याचते। तस्मिन् प्रत्येकं सङ्ख्या उक्तनियमैः उक्तनिवेशात् पुनरुत्पादनीया भवति; जालपुटं पुनः गणनां करोति, विफलतानां सूचनां च ददाति; अन्वेषकपृष्ठं शत्रुपाठकं कस्यापि धारणाम् परिवर्तयितुं निष्कर्षस्य गतिं च पश्यति । मया जननघटिकां लज्जितं जालं, मम स्वस्य तर्कं भङ्गं कृतवान् एस्केलेशनं, यहूदाघटिकां १९९० तमे वर्षे स्थापितं लंगरदोषं, द्वाचत्वारिंशत्-अङ्कीयं सङ्ख्या च मुद्रितवान् यत् मया उपयोक्तुं न अस्वीकृतम्।

यदि एतत् पुस्तकं दोषपूर्णं भवति तर्हि तस्य दोषः इति प्रदर्शनस्य यन्त्रं पुस्तके एव अस्ति । तत् न सम्यक्त्वस्य दावः। तस्य स्थाने अर्पणीयं एकमात्रं वस्तु अस्ति।

7. “भवतः चत्वारि घटिकाः स्वतन्त्राः न सन्ति।”

इसाएलः यहूदा च इज्जिकिएल ४ तथा लेवीय २६ तः आगतवन्तौ, तेषां व्याख्यात्मकानां समानानां चालनानां आवश्यकता वर्तते। यहूदा भवतः जुबलीघटिका च द्वौ अपि ई. ३० तः आरभ्यते भवतः अभिसरणं स्वयमेव सहमतः एकः रूपरेखा अस्ति।

त्वं सम्यक् वदसि, अहं च भवतः पूर्वं एवम् उक्तवान्। अध्यायः ९ साझास्रोतानां, साझालंगरस्य, साझाव्याख्यात्मकचरणस्य च प्रत्येकं घण्टायाः लेखापरीक्षां करोति, तथा च एतत् एव समाप्तं करोति। पुस्तकात् चत्वारि स्वतन्त्रघटिका इति वाक्यं मया निवृत्तम्।

यत् जीवति तत् लघुतरम् अस्ति : एकः ढाञ्चः, द्विवारं प्रयुक्तः यत्र प्रायः साझीकृतनिवेशाः नास्ति — ३९० विरुद्धं ४०, सप्तशताब्दयोः अन्तरं लंगरं करोति, एकः गुणनं द्वयोः विरुद्धं — एकस्मिन् वर्षे द्विवारं अवतरति सः तथ्यस्य साक्षिद्वयं न तु ढाञ्चे स्थिरतापरीक्षा। अध्यायः ७ दर्शितवान् यत् सः ढाञ्चः यदा लंगरः गच्छति तदा १९९० वा २४२० वा कियत् सुलभतया ददाति, अतः चेकः तुच्छः नास्ति।

यथा दृश्यते स्म तस्मात् न्यूनम्। किमपि न इत्यस्मात् अधिकं।

8. “भवन्तः अल्पसंख्याकानां कालक्रमस्य उपयोगं कुर्वन्ति यदा तत् भवतः अनुकूलं भवति।”

टिबेरियसस्य पञ्चदशवर्षस्य बहुमतगणना ई. २८ वा २९ च ददाति तथा च ई. ३३ तमस्य वर्षस्य परितः क्रूसः भवति। भवन्तः अल्पसंख्यकसह-प्राधिपत्यगणनायाः उपयोगं कुर्वन्ति, यत् ई. २६ तथा ई. तथा च योहनग्रन्थे भवतः चतुर्णां निस्तारपर्वणां कृते ५.१ खण्डं निस्तारपर्वरूपेण पठितुं आवश्यकं यदा ग्रीकभाषा केवलं “भोजः” इति वदति।

उभयम् अपि सत्यम्, उभयम् अपि अध्याये ७ पुनः च अध्याये ८ प्रकटितम्।

यदि क्रूसे स्थापनं ई. ३३ आसीत् तर्हि यहूदायाः चत्वारिंशत् वर्षाणि ई. ७३ यावत् चलन्ति — न तु यरुशलेमस्य फसह-वेषः अपितु मसदा-नगरस्य पतनम् — यहूदा-घटिका च न निमीलति जुबलीघटिका तथा सह गच्छति यतः सा लंगरं साझां करोति।

इजरायलस्य घड़ी अस्पृष्टा अस्ति। इदं ७०१ ईपू मध्ये लंगरितम् अस्ति तथा च नूतननियमस्य कालक्रमेण किमपि न निर्भरं भवति।

अतः द्वयोः बलिष्ठतमघटिकयोः एकः प्रतिस्पर्धिते प्रथमशताब्द्याः तिथौ अवलम्बते एकः न, ते च एकस्मिन् एव वर्षे अवतरन्ति। तत् किमपि मूल्यवान् अस्ति। न तु प्रतिस्पर्धितः निश्चिन्तः इति अभिनयः करणीयः।

किं अवशिष्टम्

अष्ट आक्षेपाः। तेषु द्वयोः उपरि — घण्टानां स्वातन्त्र्यं, पीढीघटिकायाः षड्कोशिकजालं च — आक्षेपकः केवलं सम्यक् अस्ति, पुस्तकं च तथैव वक्तुं परिवर्तितम् शेषेषु मया मम उत्तमं उत्तरं दत्तं, कुत्र समाप्तं भवति इति चिह्नितं च।

यदि भवान् एतावत्पर्यन्तं पठितवान्, अप्रत्याशितः च तिष्ठति तर्हि विकल्पात् अहं तत् एव वरम्। एतादृशस्य पुस्तकस्य दुष्टतमं परिणामं पाठकः भवति यः लेखकः आत्मविश्वासयुक्तः ध्वनितवान् इति कारणेन तत् विश्वासयति।

अहं तस्य स्थाने यत् पृच्छामि तत् एतत् एव। मम अधिकारेण निष्कर्षं मा गृहाण। विधिं गृह्यताम् : गणनायाः पूर्वं स्वनियमान् वदतु, स्वस्य पाठे स्वस्य दुर्बलतमानि लिङ्कानि चिह्नितुम्, भवतः रोचमानं सङ्ख्यां गलतं भवतु। यदि भवन्तः एतैः अध्यायैः तत् कुर्वन्ति तथा च सर्वं पतति तर्हि पुस्तकं तथापि लेखनयोग्यं भविष्यति, अहं भवतः श्रोतुम्

इच्छामि।

info@purlife2030.com

purelife2030.com/the-numbers.html

परिशिष्टानि

परिशिष्ट क — मास्टर समयरेखा

प्रत्येकं तिथिकृतघटना अस्य पुस्तकस्य निर्भरं भवति, ७०१ ईपूतः २१ दिसम्बर् २०३० पर्यन्तं हिब्रूतिथयः रब्बिनीकाः सन्ति, तेषां गणना कृता, न तु प्रतिलिपितः । टीयर लेबल्स् अध्याय ३ मध्ये व्याख्याताः सन्ति अत्र प्रत्येकं पङ्क्तिः पृष्ठतः एकः अध्यायः भवति ।

#	दिनाङ्कः	हिब्रू तिथि	घटना	घटिका	शास्त्रम्	स्तरः
# .						
१	७२२ ई.पू		सामरियायाः अशशूरेण इस्त्राएलस्य गृहम्	पतनम्; निर्वासितं	इजरायल् २ राजा १७:५-६	२ · ऐतिहासिकम्
२	७०१ ई.पू		सेनहेरिबस्य घेरणं विफलम् — इजरायलस्य ३९० वर्षाणि आरभ्यन्ते	यरुशलेमस्य इजरायल्	इजके ४:५; २ राजा १९	३ · व्याख्याकारः
३	४५८ ई.पू		अर्तजर्क्सः आज्ञापयति पुनर्स्थापनम् यरुशलेमस्य (एज्रा ७) २.	प्रथमः दानियल ९	एज्रा ७; दान ९:२५	२ · ऐतिहासिकम्
४	४०९ ई.पू		प्रथमस्य समाप्तिः ७ सप्ताहाः (४९ वर्षाणि) २. — यरुशलेम पुनर्निर्माण	दानियल ९	दान ९:२५	१ · गणितम्
५	३११ ई.पू		इजरायलस्य ३९० वर्षाणि समाप्ताः भवन्ति । न पश्चात्तापः। सप्तगुणितं वाक्यम् ।	इजरायल्	लेवी २६:१८, ८. २१, २४, २८	१ · गणितम्
६	क्रि.श.२६ (तेवेत् १) २.		येशुः मज्जितवान् — ६९ तमे सप्ताहस्य समाप्तिः; ७०तमः सप्ताहः आरभ्यते	दानियल ९	लूका ३:१, २१-२३; दान ९:२५	३ · व्याख्याकारः

५ एप्रिल ई ३०	कूसे स्थापनम् — निस्तारपर्व, २. हिब्रू तिथि	दान ९:२६-२७; १ कोरिन्थियों ५:७	३ · व्याख्याकारः	
# #दिनाङ्कः	घटना	घटिका	शास्त्रम्	स्तरः
	७० सप्ताहस्य मध्यभागे । यहूदायाः ४० वर्षाणि आरभ्यन्ते।			
८ २४ मे ई. ३०	पेन्टेकोस्ट् — आत्मा प्रक्षिप्तः; चर्चयुगं आरभ्यते	मसीहः	प्रेरितयोः कृत्यम् २३	३ · व्याख्याकारः
९ फसह, ई. ७० (~अप्रिल- मासस्य मध्यम्) २.	यरुशलेमस्य अन्तिमः घेरणः यहूदा BEGINS — . यहूदायाः ४० वर्षाणि समाप्ताः भवन्ति। न पश्चात्तापः।	लूका २१:२०	२ · ऐतिहासिकम्	
१० ९-१० अवि, ९. ई. ७० (~४ अगस्त) ९.	मन्दिरं दग्धं भवति	यहूदा	मत्ती २४:२	२ · ऐतिहासिकम्
११ ई. ३५०	यहूदायाः प्रथमं गुणितं वाक्यं यहूदा (२८० वर्षाणि) समाप्तं भवति। अद्यापि पश्चात्तापः नास्ति।	लेवी २६:२४, २८	१ · गणितम्	
१२ १४ मे १९४८ तमे वर्षे	इजरायल् पुनर्जन्म यथा एकं राष्ट्रम्	पीढ़ी	मत्ती २४:३२-३४	२ · ऐतिहासिकम्
१३ २३ जनवरी १९५० तमे वर्षे	नेसेट् जेरुसलेम राजधानी इति घोषयति — ६० तः २ पर्यन्तम्	पीढ़ी	भजन ९०:१०; माउण्ट् २४ - ३४	३ · व्याख्याकारः
१४ ७ अक्टोबर २०२३	इजरायल्-देशे हमास- सङ्घस्य आक्रमणम् — शेमिनी अत्ज़ेरेट्	मार्करः	— ९.	२ · ऐतिहासिकम्

१५ २७ मार्च	अदार २	ABOMINATION OF	क्लेशः	दान १२:११; २	४ · भविष्यद्वाणी
२०२७ (शनि)	१८, ९.	DESOLATION इति		थ २	
२.	५७८७ इति	— घृणितम् अस्ति स्थापयति			

#	#	दिनाङ्कः	हिब्रू तिथि	घटना	घटिका	शास्त्रम्	स्तरः
16	२८	मार्च २०२७ (सूर्य)	अदार २१९, ९. ५७८७ इति	१२९० तमस्य वर्षस्यक्लेशः प्रथमदिनम् . धर्मत्यागस्य ३० दिवसाः आरभ्यन्ते		दान १२:११	४ · भविष्यद्वाणी
17	२६	एप्रिल २०२७ (सोम) ९.	निसान १९, ३० ९. ५७८७ इति	दिवसः —क्लेशः धर्मत्यागस्य समाप्तिः भवति		२ थि २:३	1 · गणितम्
१८	२७	एप्रिल २०२७ (मंगल) ९.	निसान २०, २०. ५७८७ इति	उत्तरवृष्टयः पतन्ति —क्लेशः Day 1 १२६० तमे वर्षे १३३५ तमे वर्षे च		प्रकाशितवाक्यम् ११:३; दान १२ - १२	४ · भविष्यद्वाणी
१९	१५	एप्रिल २०३० (सोम) ९.	निसान १२, २. ५७९०	फसह (पेसाच), २. म२०३० पञ्चाङ्गम् प्रथममासस्य दिनाङ्कः	समाप्ति —	लेवी २३:५	४ · भविष्यद्वाणी
२०	२४	एप्रिल २०३० (बुध) ९.	निसान २१, ५७९०	दण्डानां समाप्तिः २१ निसान, अखमीरी रोटिकायाः अन्तिमः दिवसः। पञ्चमासाः आरभ्यन्ते।	—समाप्ति	प्रकाशितवाक्य ९:५	४ · भविष्यद्वाणी
२१	२७	सितम्बर २०३० (शुक्र) ९.	एलुल् २९, ५७९०	९. यों तेरुआः — दिन १२५० । पुनरुत्थान, रैप्चर, पुनरागमन। दिवसाः हस्वाः भवन्ति।	निर्वतनम्	लेवी २३:२४; माउण्ट् २४:२२; इसा २६ - १९-२१	४ · भविष्यद्वाणी
२२	७	अक्टोबर २०३० (सोम) ९.	तिश्रेई ९. ५७९१ इति	१०, यों किप्पुर — दिन १२६० तथा १२९० दिवसः उभयम् अपि समाप्तम् । दशदिनानि क्रोधः समाप्तं करोति।	निर्वतनम्	लेवी २३:२७; दान १२:११	४ · भविष्यद्वाणी
23	११	अक्टोबर ९.	तिश्रेई १४, ९.	निवासोत्सवः आरभते — द	निर्वतनम्	लेवी २३:३४;	४ · भविष्यद्वाणी

२०३० (शुक्र) २. ५७९१ इति हिब्रू तिथि		जकर १४:१६		
# # .दिनाङ्कः	घटना	घटिका	शास्त्रम्	स्तरः
सहस्राब्दी राज्य				
२४ २१	किस्लेव २५, ९. दिन १३३५ — ९.	निर्वतनम्	दान १२:१२	४ · भविष्यद्वाणी
दिसंबरं माह	'धन्यः सः			
२०३० (शनि) २.५७९१ इति	यः प्रतीक्षते।' हनुक्काः			
	द			
	मंदिर			
	पुनः समर्पित।			

परिशिष्ट ख — प्रत्येकं गणना, पुनरुत्पादनीयम्

वर्षकालस्य गणना खगोलीयवर्षसङ्ख्याकरणेन (७०१ ईपू = -७००) क्रियते, येन लुप्तवर्षशून्यं संरचनात्मकरूपेण गलतं प्राप्तुं असम्भवं भवति । अन्ते पुनः परिवर्तयन्तुः सकारात्मकं परिणामं AD भवति; 0 अथवा न्यूनस्य परिणामः (1 - n) BC भवति ।

#	#यत् स्थापयति	प्रारंभः संचालन	वर्षाः	परिणाम	यथा पठति नियम
१	इजरायलः मूलवाक्यस्य -७०० अवधिः समाप्तः भवति	७०१ ई.पू + ३९०	३९०	-310	३११ ई.पू इजकिएल ४:५ — ३९० दिवसाः, एकदिनं वर्षपर्यन्तं (यहेजकेल ४:६)।
२	इजरायलः सप्तगुणितं -७०० वाक्यम्	७०१ ईपू + (३९० x ७) २.	२७३०	२०३०	२०३० ई लेवीय २६:१८, २१, २४, २८ — ९. 'सप्तगुणाधिकम्' इति । घेरणात् अग्रे सेवां कृतवान्, यत् इस्त्राएलस्य कृते तस्याः पदं उद्घाटयति (इजकिएलस्य वामभागः)। ७ अध्यायः पश्यन्तु ।
३	यहूदा : मूलवाक्यस्य ३० अवधिः समाप्तः भवति	ई. ३० + ४०	४०	७०	७० ई इजकिएल ४:६ — ४० दिवसाः, एकदिनं वर्षपर्यन्तं। यरुशलेमस्य घेरणपर्यन्तं कूसे स्थापनम्।
४	यहूदाः प्रथमं गुणनम् ७०	ई. ७० + (४० x ७) ९.	२८०	३५० इति ३५० ई	लेवीय २६ — प्रथमं व्याप्तिः । ४० x ७ = २८०, ई. ७० घेरणात् अग्रे सेवितम् ।
५	यहूदाः द्वितीयः गुणनम् ७०	ई. ७० + (४० x ७ x	१९६० तमे वर्षे	२०३०	२०३० ई लेवीय २६ — द्वितीयः वृद्धिः । ४० x ७^२ = १९६०. न तु '२८०

७) २.

x ७' — ४.

वर्ग सप्त इति बिन्दुः। अग्रे
सेवितवान्
घेरणात्, यस्मात्

यत् स्थापयति				यथा पठति		
#	प्रारंभः	संचालन	वर्षाः	परिणाम	नियम	
# .						यतः यहूदा स्वपदं (इज्जिकिएलस्य दक्षिणपार्श्वं) CLOSES करोति। ७ अध्यायः पश्यन्तु ।
६	क्रूस + २००० वर्ष (४० जयन्ती) ९.	३०	ई. ३० + २००० तमे वर्षे	२०००	२०३०	२०३० ई होशे ६:२; २ पत्रुस ३:८। ५० वर्षाणां चत्वारिंशत् जुबली।
७	यरुशलेमतः प्राप्ता १९५० पीढी पुनः स्थापिता तमे वर्षे	१९५० + ८०	८०	२०३०	२०३० ई	स्तोत्रम् ९०:१० (८० वर्षाणि); मत्ती २४:३४। नेसेट् 23 जनवरी 1950 के मत, 60 to २.
८	दानियल ९:-457 प्रथमसप्तसप्ताहाः	४५८ ईपू + ४९	४९	-408	४०९ ई.पू	दानियल ९:२५ — वर्षाणां ७ सप्ताहाः।
९	दानियल ९: मसीहाय-457 नवषष्टिः सप्ताहाः	४५८ ईपू + ४८३ इति	४८३ इति	२६	२६ ई	दानियल ९:२५ — (७ + ६२) x ७ = ४८३ वर्ष।
१०	इजरायल् पुनर्जन्म एक जननमृतमे वर्षे (आक्षेपः) २.	१९४८ + ८०	८०	२०२८ तमे वर्षे	२०२८ ई	जानीतेव दर्शितम्। १९४८ २०३० न ददाति — अतः एव पुस्तके १९५० इति प्रयोगः कृतः नगरस्य पुनर्स्थापनम् ।

परिशिष्टं ग — दिवसः गण्यते

सर्वाणि गणनानि द्वयोः अन्त्यबिन्दुयोः समावेशितानि सन्ति : दिवसः १ आरम्भतिथिः अस्ति । एतानि timeanddate.com इत्यत्र पुनः प्रदर्शयितुं, गणनायां समाप्ति तिथिं समावेशयतु इति चिह्नं कुर्वन्तु — प्रत्येकं गणना, प्रत्येकं समये ।

हिब्रू (अन्त) २.

गणनां कारोतु	शास्त्रम्	इत्यस्मात्	आरम्भः अस्ति	इत्यस्मै	अन्त इति	
१२९०	दानियल १२:११	२८ मार्च २०२७	प्रथमफलम् — विनाशस्य घृणितम्	७ अक्टोबर् २०३०	योम किप्पर — १० तिश्री तिश्नेई १०, ९. ५७९१ इति	
३०	२ थेस्सः	२८ मार्च	धर्मत्यागः आरभ्यते	२६ एप्रिल	धर्मत्यागस्य समाप्तिः	निसान १९, ९.

२:३	२०२७		२०२७	भवति	५७८७ इति
१२६०	प्रकाशितवाक्य २७ एप्रिल म् ११:३; १२ - ६	२०२७	उत्तरवृष्टिः — द्वितीयस्य अखमीरी रोटिकायाः अन्तिमदिवसः	७ योम किप्पर — १० तिश्री अक्टोबर् २०३०	तिश्रैई १०, ९. ५७९१ इति
१२५०	मत्ती २४:२२ इति	२७ एप्रिल २०२७	उत्तरवृष्टिः — साक्षिणः सशक्ताः	२७ योम तेरुआह — दशभिः सितम्बर २ २०३०	एलुल् २९, ९. ५७९०
गणनां कारोतु	शास्त्रम्	इत्यस्मात्	आरम्भः अस्ति	इत्यस्मै	अन्त इति
१३३५	दानियल इति १२ - १२	२७ एप्रिल २०२७	उत्तरवृष्टिः 'धन्यः सः यः प्रतीक्षते' इति ।	२१ हनुक्का — २५ किस्लेव, दिसम्बर २०३०	मन्दिर पुनः समर्पित किस्लेव २५, ९. ५७९१ इति
२५५८	मार्करः	७ अक्टोबर् २०२३	हमास आक्रमण शेमिनी अल्जेरेट्	७ योम किप्पर अक्टोबर् २०३०	सप्त वर्षाणि दिवसं प्रति तिश्रैई १०, ९. ५७९१ इति
१५७	प्रकाशितवाक्य २४ एप्रिल ९:५	२०३०	२१ निसान (रब्बी) २. — दण्डाः समाप्ताः भवन्ति; पञ्च मासाः आरम्भ	२७ यों तेरुआः सितम्बर २ २०३०	द्वारं पिहितं भवति एलुल् २९, ९. ५७९०

व्युत्पन्नम् : १२९० - १२६० = ३०, लंगरद्वयं च ३० दिवसान्तरं भवति । १२६० - १२५० = १०, योम तेरुआहः योमकिप्पर् च १० दिवसयोः अन्तरं भवति । न च द्वयोः सम्बन्धयोः परिकल्पना अभवत् । अध्यायः १२ पश्यन्तु ।

परिशिष्ट घ — भोजपञ्चाङ्ग २०२५-२०३०, उभयगणना

अवलोकनस्य तिथयः मसीहः २०३० परियोजनायाः प्रकाशितपञ्चाङ्गः (विषुवः प्लस् चन्द्रसन्धिः, जेरुसलेमसमयः) अस्ति । अत्र रब्बि-तिथयः गणिताः आसन् । सर्वाणि तिथयः दिवसप्रकाशतिथिः सन्ति ; प्रत्येकं उत्सवः पूर्वसन्ध्यायां सूर्यास्तसमये आरभ्यते । अध्यायः २, १४ च पश्यन्तु ।

वर्ष	सन्धि	अवलोकनात्मकः	रब्बिनी	अंतर
२०२५	फसह (१४, १ मास) २.	१२ अप्रैल २०२५	१२ अप्रैल २०२५	तस्मिन् एव दिने
२०२५	अखमीरी रोटिका आरभ्यते (१५ तमः) २.	१३ अप्रैल २०२५	१३ अप्रैल २०२५	तस्मिन् एव दिने
२०२५	प्रथमफलम्	२० अप्रैल २०२५	— ९.	n/a
२०२५	शवुओत / सप्ताह	९ जून २०२५	— ९.	n/a

२०२५	योम तेरुआह / तुरही (१ तिथी) २.	२२ सितम्बर २०२५	२३ सितम्बर २०२५	१ दिवसे
२०२५	योम किप्पर / प्रायश्चित्त (१० तिथी) २.	१ अक्टोबर २०२५	२ अक्टोबर २०२५	१ दिवसे
२०२५	सुक्कोट / तम्बू आरभते	६ अक्टोबर २०२५	७ अक्टोबर २०२५	१ दिवसे
२०२६	फसह (१४, १ मास) २. तमे वर्षे	२ अप्रैल २०२६	१ अप्रैल २०२६	१ दिवसे
२०२६	अखमीरी रोटिका आरभ्यते (१५ तमः) २. तमे वर्षे	३ अप्रैल २०२६	२ अप्रैल २०२६	१ दिवसे
२०२६	प्रथमफलम् तमे वर्षे	५ अप्रैल २०२६	— ९.	n/a
२०२६	शवुओत / सप्ताह तमे वर्षे	२५ मे २०२६	— ९.	n/a
२०२६	योम तेरुआह / तुरही (१ तिथी) २. तमे वर्षे	१३ सितम्बर २०२६	१२ सितम्बर २०२६	१ दिवसे
२०२६	योम किप्पर / प्रायश्चित्त (१० तिथी) २. तमे वर्षे	२२ सितम्बर २०२६	२१ सितम्बर २०२६	१ दिवसे
२०२६	सुक्कोट / तम्बू आरभते तमे वर्षे	२७ सितम्बर २०२६	२६ सितम्बर २०२६	१ दिवसे
२०२७	फसह (१४, १ मास) २.	22 मार्च 2027	21 अप्रैल 2027	३० दिवसाः
२०२७	अखमीरी रोटिका आरभ्यते (१५ तमः) २. वर्ष सन्धि	२३ मार्च २०२७ अवलोकनात्मकः	22 अप्रैल 2027 रब्बिनी	३० दिवसाः अंतर
२०२७	प्रथमफलम्	२८ मार्च २०२७	— ९.	n/a
२०२७	द्वितीयः फसहः (१४, द्वितीयः मासः) २.	२० अप्रिल २०२७	२१ मे २०२७	३१ दिवसाः
२०२७	द्वितीयः अखमीरी रोटिका समाप्तः (२१ तमः) २.	27 अप्रैल 2027	२८ मे २०२७	३१ दिवसाः
२०२७	शवुओत / सप्ताह	१७ मे २०२७	— ९.	n/a
२०२७	योम तेरुआह / तुरही (१ तिथी) २.	१ सितम्बर २०२७	२ अक्टोबर २०२७	३१ दिवसाः
२०२७	योम किप्पर / प्रायश्चित्त (१० तिथी) २.	१० सितम्बर २०२७	११ अक्टोबर २०२७	३१ दिवसाः
२०२७	सुक्कोट / तम्बू आरभते	१५ सितम्बर २०२७	१६ अक्टोबर २०२७	३१ दिवसाः
२०२८	फसह (१४, १ मास) २. तमे वर्षे	९ अप्रैल २०२८	१० अप्रिल २०२८	१ दिवसे
२०२८	अखमीरी रोटिका आरभ्यते (१५ तमः) २. तमे वर्षे	१० अप्रिल २०२८	११ अप्रैल २०२८	१ दिवसे
२०२८	प्रथमफलम् तमे वर्षे	१५ अप्रैल २०२८	— ९.	n/a

२०२८ शवुओत / सप्ताह तमे वर्षे	४ जून २०२८	— ९.	n/a
२०२८ योम तेरुआह / तुरही (१ तिथी) २. तमे वर्षे	१९ सितम्बर २०२८	२१ सितम्बर २०२८	२ दिवसः
२०२८ योम किप्पर / प्रायश्चित्त (१० तिथी) २. तमे वर्षे	२८ सितम्बर २०२८	३० सितम्बर २०२८	२ दिवसः
२०२८ सुक्कोट / तम्बू आरभते तमे वर्षे	३ अक्टोबर २०२८	५ अक्टोबर २०२८	२ दिवसः
२०२९ फसह (१४, १ मास) २. तमे वर्षे	२८ मार्च २०२९	३० मार्च २०२९	२ दिवसः
२०२९ अखमीरी रोटिका आरभ्यते (१५ तमः) २. तमे वर्षे	२९ मार्च २०२९	३१ मार्च २०२९	२ दिवसः
२०२९ प्रथमफलम् तमे वर्षे	१ अप्रैल २०२९	— ९.	n/a
२०२९ शवुओत / सप्ताह तमे वर्षे	२१ मे २०२९	— ९.	n/a
२०२९ योम तेरुआह / तुरही (१ तिथी) २. तमे वर्षे	९ सितम्बर २०२९	१० सितम्बर २०२९	१ दिवसे
२०२९ योम किप्पर / प्रायश्चित्त (१० तिथी) २. तमे वर्षे	१८ सितम्बर २०२९	१९ सितम्बर २०२९	१ दिवसे
२०२९ सुक्कोट / तम्बू आरभते तमे वर्षे	२३ सितम्बर २०२९	२४ सितम्बर २०२९	१ दिवसे
२०३० फसह (१४, १ मास) २.	१६ अप्रैल २०३०	१७ अप्रैल २०३०	१ दिवसे
२०३० अखमीरी रोटिका आरभ्यते (१५ तमः) २.	१७ अप्रैल २०३०	१८ अप्रैल २०३०	१ दिवसे
२०३० अखमीरी रोटिका ENDS (21st) 1.1.	२३ अप्रैल २०३०	२४ अप्रैल २०३०	१ दिवसे
२०३० प्रथमफलम्	२१ अप्रैल २०३०	— ९.	n/a
२०३० शवुओत / सप्ताह	१० जून २०३०	— ९.	n/a
२०३० योम तेरुआह / तुरही (१ तिथी) २.	२८ सितम्बर २०३०	२८ सितम्बर २०३०	तस्मिन् एव दिने
२०३० योम किप्पर / प्रायश्चित्त (१० तिथी) २.	७ अक्टोबर २०३०	७ अक्टोबर २०३०	तस्मिन् एव दिने
२०३० सुक्कोट / तम्बू आरभते	१२ अक्टोबर २०३०	१२ अक्टोबर २०३०	तस्मिन् एव दिने
२०३० हनुक्का ८ दिन (१३३५ समाप्त) २.	२१ दिसम्बर २०३०	२१ दिसम्बर २०३०	तस्मिन् एव दिने

परिशिष्ट ड — कालक्रम टिप्पणियाँ

प्रत्येक लंगरं समीक्षकः आक्रमणं कर्तुं शक्नोति, विद्वान् परिधिः, कृतस्य चयनस्य कारणं च।

सेनहेरिबस्य असफलं घेरणम् — अस्मिन् पुस्तके ७०१ ईपू . विकल्पः - निर्विवादः।

अशूरस्य एपोनिम कैनन्, सेनाहेरिबस्य प्रिज्म तथा २ राजा १८-१९ द्वारा निर्धारितम् । यरुशलेमस्य घेरणं असफलम् अभवत् : अशूरस्य स्वस्य इतिहासग्रन्थेषु उक्तं यत् हिजकियः 'पञ्जरस्थपक्षिवत्' निरुद्धः आसीत् किन्तु कदापि नगरस्य पतनस्य दावाः न कुर्वन्ति।

ठोस। एकः अल्पसंख्यकः (शीआ) द्वितीयं अभियानं प्रस्तावयति ग. ६८८-६८६ ईपू. बहुमतं ७०१ तमे वर्षे एकं अभियानं धारयति ।

सामरियास्य पतनम् — अस्मिन् पुस्तके ७२२ ईपू (केवलं सन्दर्भः) उपयुज्यते । विकल्पः ७२० ईसा पूर्व (सर्गोन द्वितीय)।

२ राजा १७:५-६ तथा बेबिलोनस्रोताः पञ्चमशल्मनेसरस्य श्रेयः, यस्य त्रिवर्षीयं घेरणं समाप्तं भवति ग. 722. सर्गोन द्वितीयः व्यक्तिगतं श्रेयः दावान् करोति; विद्वांसः तस्य विद्रोहस्य विजयस्य अथवा दमनस्य तिथिं ७२० तमे वर्षे इति वदन्ति ।

कस्मिन् अपि गणनायां न प्रयुक्तम्। सूचीकृतम् अतः कोऽपि न मन्यते यत् शान्ततया अवलम्बितम् आसीत्। अध्यायः ६ पश्यन्तु ।

एज्रा इत्यस्मै आर्टजर्सेस् इत्यस्य आज्ञा — अस्मिन् ग्रन्थे ४५८ ई.पू. विकल्पः ४५७ ई.पू.

४५८ ईपू ४६५/४६४ ईपू राज्याभिषेकात् गैर-अधिकार-वर्षस्य, निसान-आधारितस्य फारसी-राज्यस्य गणनायाः अनुसरणं करोति । ४५७ ईपू मध्ये सदस्यता-वर्षस्य गणना प्लस् यहूदी तिथी नागरिकपञ्चाङ्गस्य ~७ मासस्य अर्तबनुस् अन्तरशासनस्य च अनुसरणं करोति । उभयम् अपि रक्षणीयम् अस्ति।

अस्मिन् ग्रन्थे ४५८ ई.पू. ४५७ ईपूतः गणनां कुर्वन् कोऽपि प्रत्येकं दानियल ९ तिथिं एकवर्षेण अनन्तरं प्राप्स्यति, अध्याय ८ इत्यस्य तर्कः च तत् परिवर्तनं अपरिवर्तितं जीवति ।

तिबेरियसस्य १५ वर्षम् — अस्मिन् ग्रन्थे ई. २६ तमस्य वर्षस्य उपयोगः कृतः अस्ति । विकल्पः ई. २७ . ई. २८/२९.

बहुमतगणना अगस्तस्य मृत्युतः (१९ अगस्त ई. १४) गण्यते, ततः २८ ई / early 29. सह-रिजेंसी-गणना टिबेरियसस्य सह-समान-प्रान्तीय-अधिकारात् गण्यते ग. क्रि.श.११-१३ तथा उपजः क्रि.श.२६-२७।

श्रृङ्खलायां दुर्बलतमः ऐतिहासिकः कडिः। अस्मिन् पुस्तके अल्पसंख्यकसह-राज्यगणनायाः उपयोगः कृतः अस्ति, अध्यायः ७, ८ च ई. २६ अप्रतिस्पर्धितः इति प्रस्तुतं न अपितु तथैव वदन्ति ।

कूसे — अस्मिन् ग्रन्थे ५ एप्रिल ई. ३० . विकल्पः ई. ३३ . ई. ३१.

फसह, निसान १४.ई.स.२६ बप्तिस्मा प्लस् ३.५ वर्षीयसेवायाः आवश्यकता अस्ति (चत्वारि फसहः योहन् २:१३, ५:१, ६:४, ११:५५)।

ठोसः क्रि.श.२६ दत्तः — परन्तु तस्मात् स्वतन्त्रतया न तु उपरि टिबेरियसस्य गणनायाः सह पतति ।

यरुशलेमस्य घेरणं आरभ्यते — अस्मिन् पुस्तके फसह-उत्सवस्य उपयोगः ई. ७० . विकल्पः —।

जोसेफसः - टाइटसस्य सैनिकाः फसह-उत्सवस्य जनसमूहस्य उपयोगं कृत्वा १४ निसान-दिनाङ्के, प्रायः एप्रिल-मासस्य मध्यभागे ७० तमे वर्षे भित्तिषु बन्दं कृतवन्तः ।

ठोसः, अयं च फसह-निस्तार-पर्व-गणनायाः सम्यक् लंगरः अस्ति । १० अध्यायः पश्यन्तु ।

मन्दिरं नष्टम् — अस्मिन् पुस्तके ९-१० Av, AD 70 . विकल्पः ~4 अगस्त ई. 70.

जोसेफसः वदति १० अव; मिष्णः ता'नित् ४:६ कथयति ९ अवि. घेरणस्य आरम्भस्य प्रायः ३.५ मासाः अनन्तरम् ।

ठोसः, भेदः च महत्त्वपूर्णः। मम पूर्वपुस्तके उक्तं यत् निस्तारपर्वणि मन्दिरस्य विनाशः अभवत्। न आसीत् — निस्तारपर्वणि व्याप्तिः आरब्धा, केषाञ्चन सार्धत्रिमासानां अनन्तरं मन्दिरं दग्धम्। सम्यक्कृतं तथ्यं यत् यहूदाघटिकायाः वास्तविकरूपेण आवश्यकता वर्तते।

३११ ईपू — अस्मिन् पुस्तके इजरायलस्य ३९० समाप्तेः उपयोगः कृतः अस्ति। विकल्पः —।

३११ ईपू वसन्तः सेलुसिड् युगस्य (१ निसान = ३ एप्रिल ३११ ईपू) युगः अस्ति, यत् पश्चात् यहूदीभिः मिन्यान् एरोट् इति रूपेण स्वीकृतवान्, १ मक्काबीषु तथा यहूदीकानूनीदस्तावेजेषु सहस्राब्दाधिकं यावत् प्रयुक्तः 'अनुबन्धयुगः'।

३११ ईपू वर्षे यहूदियादेशे कोऽपि विजयः, युद्धः, शासनपरिवर्तनं वा न अभवत्। महत्त्वं पञ्चाङ्गमात्रं, अध्यायः ६ एवम् उक्तवान्। साधारणं संस्करणम् अद्यापि आकर्षकम् अस्ति।

ई. ३५० — अस्मिन् पुस्तके यहूदायाः प्रथमस्य x7 समाप्तेः उपयोगः भवति। विकल्पः ई. ३५१-३५२।

कान्स्टन्टिनियस् गैलस् विरुद्धं यहूदीनां विद्रोहः ३५१-३५२ इति अस्ति, न तु ३५०. गैलस् ३५१ तमे वर्षे मार्चमासे सीजरः अभवत्; उर्सिसिनस् डायोसीसरिया (Sepphoris) इति नगरं ध्वस्तं कृत्वा टिबेरियास्, लिड्डा च विनाशितवान्।

समीपस्थः, न सटीकः। क्रि.श. ३५० तमे वर्षे एव किमपि विशिष्टं प्रमाणितं नास्ति, गणितं च तस्मिन् वर्षे किमपि घटितं इति न आश्रितं भवति। ७ अध्यायः पश्यन्तु।

नेसेट् जेरुसलेमराजधानी इति घोषयति — अस्मिन् पुस्तके २३ जनवरी १९५० इत्यस्य उपयोगः कृतः। विकल्पः - दिसम्बर १९४९ स्थानान्तरणम्।

सत्यापितं: मतदानं २३ जनवरी १९५० दिनाङ्के ६० प्रति २ आसीत्। बेन्-गुरियन् १९४९ तमे वर्षे ५, १३ दिसम्बर दिनाङ्के नेसेट्-नगरं गमनस्य घोषणां कृतवान् आसीत्, यतः ९ दिसम्बर दिनाङ्के संयुक्तराष्ट्रसङ्घस्य मतदानस्य अनन्तरं नगरस्य अन्तर्राष्ट्रीयकरणम्।

ठोस। १९४८ तमे वर्षे आक्षेपः — १९४८ + ८० = २०२८ — ९ अध्याये उत्थापितः उत्तरः च दत्तः, यत्र युक्तसंयोजनानां पूर्णजालं मुद्रितम् अस्ति।

हमास आक्रमणम् — अस्मिन् पुस्तके ७ अक्टोबर २०२३ इत्यस्य उपयोगः भवति। विकल्पः —।

शनिवासरः ७ अक्टोबर २०२३, शेमिनी अल्जेरेट्। २०३० तमस्य वर्षस्य अक्टोबर-मासस्य ७ दिनाङ्कात् सम्यक् सप्तवर्षपूर्वम्।

ठोस।